

Đừng Đùa Với Gái Ngoan

Contents

Đừng Đùa Với Gái Ngoan	1
1. Chương 1 - Phần 1	2
2. Chương 2 - Phần 1	3
3. Chương 3 - Phần 1	5
4. Chương 4 - Phần 1	6
5. Chương 5 - Phần 1	8
6. Chương 6 - Phần 1	10
7. Chương 7 - Phần 1	12
8. Chương 8 - Phần 1	13
9. Chương 9 - Phần 1	16
10. Chương 10 - Phần 1	18
11. Chương 1 - Phần 2	20
12. Chương 2 - Phần 2	21
13. Chương 1 - Phần 3	23
14. Chương 2 - Phần 3	24
15. Chương 3 - Phần 3	26
16. Chương 4 - Phần 3	28
17. Chương 5 - Phần 3	29
18. Chương 6 - Phần 3	32
19. Chương 7 - Phần 3	34
20. Chương 1 - Phần 4	35
21. Chương 2 - Phần 4	39
22. Chương 3 - Phần 4	41
23. Chương 4 - Phần 4	45
24. Chương 5 - Phần 4	47
25. Chương 1 - Phần 5	48
26. Chương 2 - Phần 5	49
27. Chương 3 - Phần 5	50
28. Chương 4 - Phần 5	52
29. Chương 5 - Phần 5 (hết)	54

Đừng Đùa Với Gái Ngoan

Giới thiệu

*nguồn : VOZ Đừng bao giờ định nghĩa gái ngoan. . . gái sẽ hư với những người gái yêu và ” ngoan

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dung-dua-voi-gai-ngoa>

1. Chương 1 - Phần 1

Téng teng téng teng . . . téng teng téng teng . . . chuông điện thoại reo lên ,trên màn hình con LG của Xu (em nó) hiện lên “ Anh yêu is calling “ .

-Alo .

-Alo em ah , em đang làm gì vậy ?

-Dạ . . .dạ em đang học bài .

* Mình cười không ra tiếng với cái câu trả lời của em nó , chả là vì đang ngồi ôm vuốt ve em nó ở bãi cỏ gần chỗ SVĐ Mỹ Đình ngắm người ta thả diều , uống chà tranh *

-Dạ vâng . . . anh ngủ ngon nhé ! Em học bài chút rồi cũng đi ngủ sớm đây . Bye anh !

Tiếp tục cười , vừa cười vừa vuốt ve tóc Xu thì em quay lại.

-Hay ho lắm hay sao mà cười ?

-Không hay . . . nhưng em làm tí nữa anh ho. Sao có người yêu rồi mà còn đi với anh ?

-Nó yêu em nhiều hơn em yêu nó. Nhưng đi với anh em thấy dễ chịu hơn.

-Chắc anh hơn nó ở cái khoản mê mê hả

Em nó lườm mình rồi lại gục đầu vào ngực tiếp tục ngắm thả diều . Công nhận ở đoạn trước SVĐ có thú thả diều đc phết . Thì thoáng lại có mấy chú hát dạo kiếm tiền ngân nga mấy câu của Mr Đàm mà nghe chạnh lòng . Bỗng Xu giựt cái áo làm khúc áo mình bật ra , em nó đỏ mặt rồi vội vàng cài lại cúc .

-Ồ , em xin lỗi . . . ôi xấu hổ quá , xấu hổ quá .

-Mới lần thứ 2 đi chơi thôi đó em.

-Thì em nhớ tay chứ ai thèm. Con trai theo em đây ra , kể cả ô tô nhé .

-Ồ thế sao còn đi với anh ?

-Không biết.

Tả qua một chút về bề ngoài em Xu , em nó cao khoảng 1m62 , da trắng và mịn . . . mắt 1 mí trông rất là . . . là cái gì thì các thím biết rồi đây . Hướng nội , nữ tính và “ hiền lành “ . Vì các stt trên fb và yahoo của em Xu khá là sướt mướt và tình cảm , luôn mong muốn có một tình yêu chân thành . Một stt của em nó khi post lên fb tầm khoảng 5,6 các zai vào comment hỏi han . Mà thực sự cách hỏi han của các zai khiến mình không thể nhịn được cười . Chắc có lẽ mình không bao giờ viết ra được những từ đó : Quá sến .

Trời cũng đã về khuya , lấy con xe rồi 2 đứa cùng nhau về . Hôm nay Xu mặc quần đùi trông khá là mướt , vì cái khoản uống sữa nhiều nên em nó có làn da trắng và mịn không tì vết . Mình lấy tay chạm nhẹ cái đùi thì em nó dụt phắt đi.

-Anh làm cái trò gì đấy ?

-Tay anh nóng quá , thấy đùi em có vẻ mát nên xin em tí nhiệt.

-Mát cái gì mà mát , em không dễ dãi thế đâu .

Mặc quần ngắn như thế , không để cho người ta ngắm và đụng chạm thế thì mặc làm gì . Mình thấy trong lời nói của em còn chút e thẹn và thách thức nên đánh liều phát nữa .

-Này ?

Ờ thế lúc này ai giựt khúc áo của anh nào ?

-Thế thì coi như là huề đấy . Chỉ được 1 lần này thôi , lần sau là cấm tẹt. (nghe có tiếng khúc khích của Xu).

Thế là tay phải thì mình lái xe , tay trái thì xin tí nhiệt từ đùi Xu . Kể cũng lạ , đùi mình thì cũng có ra nắng mấy đâu , cũng chăm chút lắm chứ sao không mịn được như của bọn con gái nhỉ . Nó mịn và mềm nhũn ra các thím ạ , mình muốn véo ột phát nhưng thôi , nhờ may em nó ngã khỏi xe cái lại phiền . Cuối cùng cũng về tới phòng trọ em nó , trước khi chào tạm biệt , em nó hé tào tai thì thầm :

-Đi chơi với anh thú vị lắm !

-Ờ.

Rồi mình cũng phóng thẳng xe về nhà để kết thúc một ngày cuối tuần . Vào phòng , rút điện thoại ra thì có tin nhắn của em Xu . . .

2. Chương 2 - Phần 1

Lôi ra đọc tin nhắn .

-Anh là hơi bị lợi dụng đấy .

-Nhưng đùi em mát .

-Này ? Trêu em lần nữa là không thèm nói chuyện nữa đâu.

-Đùi em khá là mát .

Các thím chắc cũng thấy lạ vì độ lì của mình khá cao đúng không ? Quả thật với Xu thì mình không có cảm tình gì cả , kể cả đến việc thích cũng chưa có nên không đặt nặng vấn đề tán tỉnh hay gì cả . Có cũng được mà không có cũng xong. Chính vì thế cho nên đôi khi em nó lại thấy hứng thú nói chuyện. Vì chỉ có những thằng như mình mới khiến cho cái phần “ con “ của em nó được trôi chảy . Còn thằng người yêu nó mình đoán chắc khám phá được phần “ người “ thôi.

Tả qua chút về mình . 1m68 , 16cm, không đẹp trai cho lắm, tuổi thì mình sẽ nói sau , gia đình cũng không thuộc dạng khá giả nhưng cũng trải qua một mối tình khá là đau đớn nên về độ chai lì và kinh nghiệm cũng có một phần .

Kết thúc một ngày cuối tuần đẹp trời bằng bản nhạc Forever in love của Kenny G rồi mình cũng ngủ luôn . Xu thì em nó im rồi vì chắc đang ức chế . Lần đầu tiên có đứa khá là ngang khi nc với Xu . Vì Xu có vẻ ngoài khá là chuẩn nên được sẵn đón gát gạo , sẵn sàng có gần chục anh nguyện làm xe ôm , thẻ ATM hoặc đại loại gì đó lao vào . Vì biết trước

sự nghiệp đang còn chưa đâu vào đâu cho nên với Xu mình không có ý định gì là lâu dài cả . Chỉ là đến đâu thì đến . . .

-Ngày mới vui về anh nhé ! (Sms của em nó vào buổi sáng mai) .

-Ồ , “ mát mẻ “ em nhé !

-Lại đều rồi đây , đầu tuần nên em tha . Anh đang làm gì đây ?

-Acsimet em à .

-Vô duyên .

Mình không có thói quen sms cho lắm nên đại loại là hay làm đứt mạch cảm hứng . Có gì thì gọi điện chứ sms thì nhàm lắm.Đợt đây mình đang đi làm thêm buổi sáng , còn buổi chiều học cho nên khá bận bịu và mệt mỏi . Cho nên một tuần trôi qua nhanh lắm , vù một cái là đến cuối tuần rồi . Lôi danh bạ ra lách tách thì lại nhớ tới em Xu , ờ thì gọi cái nói chuyện cho vui . Vì được cái em Xu nói khá nhiều , còn mình thì ít nói , vì có tán tính đầu . Nói chuyện với em nó theo kiểu Q-A .

-Alo em ah.

-Đi đâu một tuần mà giờ mới gọi hả ?

-Ồ , đi đâu thì việc của anh . . lại còn phải viết báo cáo rồi lên phòng xin dấu để chuyển qua cho em à ?

-Không nhưng mà.....hâm.

-Ồ thế có đang ở phòng không lát anh qua .

-Có , đang ở một mình buồn chết đi được .

Rồi cũng đánh xe qua giải tỏa cuối tuần chút , vì vừa chia tay mối tình trước khá sớm nên chưa kịp thích ai đó , nhưng sinh lí mà , phải có mùi gái thì mới thoải mái được . Có thể đơn giản là nhìn hoặc nói chuyện thôi .

-Anh mua ít hoa quả , em gọt ra mà ăn.

-Cũng ga lăng gồm nhỉ ?

-Ga lăng là một nét đẹp mà em bảo gồm .

-Xùy , con trai gì mà soi từng câu chữ .

-Không chỉ soi mình câu chữ đâu , soi cả cái khác nữa cơ .

Hai đứa ngồi ăn Táo , mình thấy mỗi lưng , nằm lên giường chút cho đỡ mệt , vừa đi học về mà . Trong lúc đó thì em nó làm bữa tối , em nấu khá vụng . . . quả thật là như thế . Nhưng thôi đói rồi thì ăn cái gì chả ngon , xong bữa tối mình ra ban công hóng gió (em nó ở trọ trên tầng trên cùng) châm điếu thuốc .

-Anh vào đây .

-Có chuyện gì thế ?

-Vào đây nói chuyện chứ làm gì . Ra đó đứng chả được cái gì.

-Ồ .

Mình lại nằm lên giường , ngồi thì cũng chán . Câu chuyện thì cũng chán ngắt vì em nó hỏi mình thì trả lời , em nó cũng bảo là thế . Nhưng lại cứ thích nc với mình . Đột nhiên đang nc thì em nó nhìn vào mắt mình hồi lâu .

-Anh hôn ai chưa ?

-Anh rồi . Chẳng nhẽ cái miệng từ nhỏ tới giờ chỉ để ăn với uống thôi sao.

-Thế hôn có thích không ?

-Cũng tạm , nhưng mà sao em lại hỏi chuyện đó ?

-Thì em chưa hôn . (Em nó đỏ mặt gục mặt xuống giường).

-Ồ thế anh dạy cho , lại gần đây .

-Ồ kỳ kỳ , ai lại nằm thế này .

-Ồ thì đúng.

Mình cũng không hiểu sao lại có thể tự nhiên thế được , chắc là do không phải là tán tỉnh nên đâm ra tự nhiên không căng thẳng như mấy thím hay hỏi han vụ tỏ tình rồi hôn hít lần đầu ra sao. Cho nên bản năng sao thì cứ làm vậy . Mình kéo phất em dậy đứng xuống giường . Cầm hai tay em nó đặt lên cổ mình , mình thì ôm eo em Xu . . .

3. Chương 3 - Phần 1

Hai má xu đỏ ửng như hai quả gấc , chắc đây là lần hôn đầu của em nó thật . Nhưng điều đó mình không quan tâm cho lắm . Đến cái zin còn hay không thời buồn này mình cũng xem nhẹ chứ hướng hồ đến nụ hôn . Rồi hai mắt em nhắm nghiền lại y như trong phim Hàn , vì ểm hay xem mấy thể loại phim này mà . Thì đương nhiên là mình tiến tới rồi , môi chạm môi . Người Xu giật lên , mới là nụ hôn đầu nên mình rất nhẹ nhàng và khoan thai , chỉ làm ướt môi em . Tay vuốt nhẹ lên tóc rồi luồn xuống cổ , mới là lần đầu hôn em nó nên mình cũng không vô vấp như các thím tưởng đâu . Làm gì mà sớm thế được ?

-Anh ơi chân em bị tê

Biết mà , lần đầu hôn nên dồn hết tâm trí lên cơ miệng và cơ mặt cho nên phần dưới thế nào thì không quan tâm , máu không lưu thông được nên chân thường bị tê . Trông em đi khắp khiêng mà mình phì cười ra . Em quay ngoắt lại :

-Cười cái gì mà cười ? Chân bị tê không an ủi mà lại còn cười được .

-Chân em tê nhưng miệng em phê là được .

Bống điện thoại mình có tin nhắn , là của em Cún (mình chỉ nêu biệt danh , không tiện nêu tên) . Em Cún sinh năm 94 mới lên ĐH này thôi , nhưng đang chờ ngày giấy báo nhập trường gọi ra . Hôm nay sinh nhật em nó mà mình quên bống mất , quen em Cún qua thằng bạn thân cùng lớp . Ở thế là phải rút điện thoại ra chúc mừng sinh nhật hân hoan . Em Xu cũng không lấy gì là bực mình vì hai đứa mình đến với nhau cứ như là để giải tỏa chứ về mặt tình cảm thì chưa đến mức là lao vào nhau .

-Lại gọi điện cho gái hả ?

-Ồ , đứa em ở quê .

-Thì nói luôn là rau sạch ở quê trồng giờ thu hoạch đề.

-Bậy nào , anh xem nó là em thôi.

Không biết tính mình hình thành từ khi nào , nhưng cứ đến lúc cao trào thì mình lại cho gái huyệt hăng . Y Như là mình không muốn lên tới đỉnh của sự vui vẻ , vì nó rất dễ chóng tàn và nhàm chán nếu lần sau không

có gì mới mẻ . Vậy nên mình bảo Xu là mình về , tay vẫn đang cầm điện thoại nói chuyện với em Cún .

-Này ? Thế anh về lúc nào lại qua em.

-Anh chưa biết được . Suyt anh đang nói điện thoại.

-Tuần sau sinh nhật em rồi đấy .

-Thì em bảo thằng người yêu em chuẩn bị đi , sao gọi anh làm gì ?

Em nó ngồi phịch cái xuống giường , mình cũng không quan tâm cho lắm . Phải về rồi , đi ra mở cửa thì em nó ôm chặt mình từ đường sau .

-Địch bực khúc áo anh ra nữa à ? (Mình nói đùa) .

-Hí , ai thèm ?

Rồi em nó hôn trộm nhanh mình một phát .

-A chà , vừa mới dạy mà đã nhanh thế rồi à ? Thích rồi hả ?

-Hề , Không biết . Cảm giác vùng trộm nó hay hơn công khai nhiều .

Rồi mình lấy chìa khóa phóng xe về trong lòng không mảy may gì cả . Nhanh về xem trận bóng cái chứ cuối tuần là của Football mà .

Trong đầu mình lại nghĩ tới em người yêu cũ , quả thật là mình tôn trọng em cũ nên xin được phép gọi em nó là Sunflower . Em hiền dịu và nét na , xinh đẹp nữa . Quen em được 2 năm và cũng là 2 năm mình có tình cảm với em nó , thế nhưng lúc đó là thời mới lên sinh viên , mặt vẫn còn búng ra sữa được . Lại còn cùng tuổi nữa nên chưa có một chút gì gọi là bản lĩnh . Cuộc tình chóng tàn với hai năm kỷ niệm đẹp đẽ bị chôn vùi . Khá là tiếc , đầu tư như vậy mà không được một chiếc hôn nào , tuy cầm tay và ôm thì vẫn có . Nhưng với em Xu , cũng xinh đâu kém gì Sunflower , cũng hiền như vậy mà sao lại dễ và nhanh quá vậy ?

Rồi thoáng trong đầu nghĩ rằng , liệu trong thời gian với em Sunflower có đứa nào cũng y như mình hiện giờ với em Xu và mình là cái thằng y như người yêu em Xu ?? Ôi thấy ngu.

Thôi chuyện gì qua thì qua , về đến phòng . Hình như là em Xu có thói quen nhắn tin điện thoại khi mà người khác về thì phải .

-Anh về đến phòng chưa ?

Không rep . Ngại rep điện thoại lắm các thím à .

-Anh !!! Lúc này hôn em cảm giác anh thế nào ?

-Anh chả có cảm giác gì cả .

-Gì ? Đây là lần đầu em hôn đấy , đừng tưởng hôn em là dễ.

-Ồ thế sao lại còn cho anh hôn ?

-Không biết , bảo anh dạy thôi . Sau em đi hôn đứa khác .

-Ồ .

Mình thực sự không có cảm giác ghen tức gì cả . Trong chuyện tình cảm mình khá thoải mái, việc lần đầu với ai hay như thế nào mình không quan tâm . Miễn là nếu yêu ai thì lúc đó yêu thật lòng thì OK . Còn việc chia tay về sau thì sau tính . . .

-Này anh hôn em không có cảm giác gì cả à ?

-Có.Tim anh có phải là sắt, miệng anh có phải là đá đâu.

-Phải thế chứ . . . anh chủ động quá làm em run . Sao người yêu em không làm thế với em nhỉ ?

-Thì đi hỏi nó , hỏi anh làm gì ? Anh xem đá bóng chút.

Lại châm điếu thuốc cuối tuần , ngồi cạnh ly café với màn hình bóng đá . Cuộc đời trôi qua đang khá là bình lặng , chưa có nốt thăng trầm gì trong giai đoạn này cả nếu như không nhận được email của em Sunflower . . .

4. Chương 4 - Phần 1

Tạm gọi Sunflower là Huyền Anh các thím nhé . Em nó cùng tuổi mình, đã từng trải qua một thời gian khá mộng mơ và đắm thiết . Một tình cảm thiêng liêng đúng nghĩa , không có chút gì vụ lợi . Có đôi lúc mình từng nghĩ : dù em nó có xấu , có không bằng người khác nhưng vì tình yêu có thể vượt qua tất cả . Chắc chắn tất cả các thím ở đây đều qua một thời yêu dại khờ như vậy . Email của em Huyền Anh : “ Anh à , dạo này anh sao rồi ? Em thực sự muốn nói với anh rất nhiều điều và mong anh cho em giải thích . . . và đương nhiên là anh muốn điều đó “ .

Email đó khiến mình suy nghĩ rất nhiều . Các thím trải qua rồi có thể biết , ấn tượng ban đầu là không bao giờ có thể thay đổi . Đúng ! Và ấn tượng của Huyền Anh với mình và ngược lại là không bao giờ thay đổi

. Với em nó , mình vẫn là một kẻ ngu ngơ khờ dại và không bao giờ có thể thay đổi . Nếu có thay đổi đột ngột thì đó cũng chỉ là một đứa “ đàn ông mới lớn “ trong mắt em nó . Chính vì điều đó , khi nhận được email này mình có đôi chút xao động nhưng không còn như trước , căn bản vì mình bây giờ khá chai lì . Có thể tình cảm vẫn thế nhưng mình đã làm chủ được nó . Lý trí đã mạnh hơn và mình có nhiều gái hơn bên cạnh để tâm sự .

Điều quan trọng bây giờ là với em Xu , em Xu đã đi ngang qua đời mình và đương nhiên là mình tôn trọng điều đó . Nó chưa phải là tình yêu nhưng ít ra nó đã tác động vào cuộc sống hiện giờ . Xu là một mảnh ghép nhỏ trong cuộc sống nhưng đương nhiên chưa đủ để mình phải nhớ nhung điên cuồng . Về Huyền Anh , mình sẽ kể ở những chapter sau , mình muốn nói trước về Xu để các thím khỏi bớt tò mò . . . vì đời em nó mất mà . Ngày sinh nhật của em nó cũng đến .

.

-Tối nay em tổ chức sinh nhật ở phòng trọ đấy !

-Anh biết , quên sao được .

-Tưởng anh chỉ nhớ vài thứ mát mát chứ ?

-Cũng kiểu kiểu như thế , nhưng môi em làm anh nghĩ lại .

-Ghét !

7h30 hôm nay anh nhé .

Đối với bất cứ gái nào mình đều để lại một sự tôn trọng , nó là mảnh ghép cuộc đời mình , dù về tương lai có thể không cùng nhau nhưng ít ra đã mang lại cho nhau một thời gian hạnh phúc . Vẫn có quà cho em nó , vẫn như thường lệ . Gửi xe máy và tay mang hộp quà cho em nó ngày sinh nhật . Mình bước vào phòng .

-Ồ.....ồ...ồ (một tiếng ồ dài của đông người) .

Tầm khoảng hơn chục người ở đó , đương nhiên là trai gái có cả . Có vài ô tô đáp ở ngoài , mình cũng dự là của vệ tinh Xu . Nhưng không quan tâm và lo lắng .

-Xin giới thiệu , đây là anh Dũng . . . mình đã nói với mọi người !

Tiếng vỗ tay rầm rập . . .

Mình quay sang em Xu nói thầm

-Nói gì anh vậy ? Anh mới sờ đùi em 1 lần , hôn em 1 lần . Có cần thiết phải ghi âm , quay phim , phát lên VTV3 giới thiệu thế không ?

-Ồ thì sao ?

Người yêu em Xu có vẻ để ý mình vì thấy em Xu khá thân mật với mình , còn mình thì làm lơ . Em Xu ngồi giữa mình với người yêu em nó . Mình không có ý định chia rẽ hai đứa , mình không có ý đồ tán tỉnh gì em nó . Việc mình làm như là gì đó trách nhiệm hoặc bản năng của một thằng đàn ông . Và cũng may mắn là cả hội đều biết ông Minh (người yêu em Xu) là một nửa của Xu . Cho nên mình không có gì là áp lực cả . Thấy ông bạn cũng khá ga lăng .

-Hôm nay sinh nhật người yêu mình , cảm ơn mọi người đã đến dự ! Bây giờ đến tiết mục cắt bánh .

Mình cầm tay lên em Xu rồi cắt bánh , vẻ mặt em Xu không tươi cười cho lắm và thi thoảng nhìn mình , mình thì vẫn cười rất mãn nguyện , vui vẻ .

Trong party , ông Minh nói khá nhiều để lấy lòng bạn Xu , mình thì im lặng , khoan thai và ung dung . Cười dễ mến và nguy hiểm , thì ở party sinh nhật thời sinh viên mà . Kiểu gì chả đến khoản hát hò chúc mừng sinh nhật . Rồi cũng đến lượt mình thôi .

-Mình không biết hát nhé mọi người

- Không hát thì múa anh eiiii , múa cột đề anh eiiiiii

Thôi thì cung kính không bằng tuân lệnh , mình phải có gì đó góp vui trong party thôi , nhưng môi trường này hiện giờ thì không hợp với mình . Nếu thời sinh viên năm 1 thì mình còn hứng , nhưng giờ khác rồi . . . sinh nhật toàn ở Karaoke, ở Kenvin đường Trần Thái Tông hoặc quán Bar ở đoạn Kim Mã đi thẳng xuống một chút . Chứ ngồi vòng tròn ở phòng trọ thì tù túng quá , may mà có két bia bên cạnh , không thì chắc mình tử thân mà chết quá . Đến lượt mình thì phải chúc mừng sinh nhật nó thôi . May quá , có cây Guitar treo ở trên tường , của bạn Xu . Mình biết chơi Guitar từ nhỏ nên cũng mang nó ra lấp chỗ trống . Cả hội trở mắt ra ngạc nhiên vì “loại” chơi như mình mà cũng biết Guitar nữa . . . Bài hát “ Trái tim bên lề “ của Bằng Kiều nhé !

Mình guitar và hát khá mượt , xong bài ai nấy nếu trầm trở im lặng nhìn với con mắt khá soi mói chứ không vỗ tay um xùm như ở một Club tình nguyện nào đó của sinh viên . Có vài em có vẻ đã kết mình mất rồi . .

-Anh có người yêu chưa ? (một nhỏ bạn Xu nói một cách bông đùa) .

-Ồ , anh có rồi .

-Ôi tiếc thế.....anh bỏ chị ý đi.....(vừa nói vừa cười) .

Ông Minh người yêu Xu có vẻ không vui cho lắm , vì hình như party , mình như là nhân vật chính . Biết điều đó nên mình không nói năng gì thêm , ngồi im và không thể hiện gì thêm nữa . Trong party em Xu , Minh có nói vài lời ước nguyện về tình yêu này nọ . . . trong lúc ổng ước thì mình có nghĩ tới cuộc gọi của Minh tới Xu khi mình đang ôm ấp em nó mà thấy buồn cười và thương hại . Thi thoảng em Xu vẫn nhìn và nháy mắt đá đếu mình . . . Đừng đùa với gái ngoan . . .

-Thôi mọi người ở lại vui vẻ , mai mình đi làm nên phải về sớm hoàn thành nốt chút việc.

-Ồ sao về sớm thế (Em Xu mắt híp) .

Mình ra cổng dắt xe , Em Xu có đi theo để tiễn .

-Chúc mừng sinh nhật em nhé !

-Em không ngờ “ hư “ như anh mà cũng có tài vật thế đấy .

-Ồ , hôm nay sao mặc quần dài thế ?

-Đùi em nóng rồi , không mát nữa .

-Ồ thế không hẳn học anh nữa à . Tay anh lại mát nè , xin tí nhiệt không em ?

-Người yêu em ở trên kia . . .

-Ồ , thôi em lên đi . Anh về đây .

Đột nhiên em nó hôn trộm vào má mình phát (- Anh tuyệt lắm) . Rồi bị ông Minh đứng trên tầng thượng nhìn thấy . . .

Ngày hôm sau khá căng thẳng . . .

(Chapter 4 này mình kể khá nghiêm túc , vì nhiều người nên không thể bông đùa được . Nhưng vô hình dung mình đã chiếm mất một phần trái tim Xu rồi và dường như đã hình thành một ấn tượng không tốt tới ông Minh , bạn của Xu . Cuối tuần em Cún ra và hẹn gặp mình . . .)

5. Chương 5 - Phần 1

Bonus thêm phát : Manchester City bị cầm hòa rồi các thím ạ , năm nay PL khá hấp dẫn vì các đội đá đều nhau hơn rồi .

Các thím cứ bình tĩnh , “ Chuyện như chưa bắt đầu “ của Mỹ Tâm . Vì mình với Xu có là gì của nhau đâu mà viết bựa hay trệt nhịp bác Khoaì . Cốt là mình viết truyện của mình , mình sẽ đi dần dần . Mọi chuyện sẽ hay hơn khi em Cún ra ngoài này . . .

Từ hôm sinh nhật em Xu về thấy tự dưng em nó bớt nhắn tin hẳn . Nói chuyện cũng khá hững hờ (cảm nang của các mẹ mà) , nhưng lại đặt không đúng chỗ . Cảm nang với ai chứ với mình thì . . . Tiếng điện thoại reo :

-Anh à . (Khóc nức nở)

-Anh à . (Khóc tiếp)

-Anh à.....(to hết cỡ)

-Sao không nói gì , anh Minh đòi gặp anh bằng được . Tối mai ở Maxx Café Tây Hồ anh nhé !

-Ồ.

Bắt đầu sóng gió nổi lên rồi các thím ạ , đúng là không có đại nào như cái đại nào khi dính phải gái và đập nhau cũng vì gái cả . Vì thấy ông Minh cũng khá người lớn (về hành xử) cho nên mình cũng tự tin đi gặp và nói chuyện . Chuyện gì thì chắc mình cũng tưởng tượng ra được trước đó .

-Xin lỗi 2 người , đường Bưởi tắc quá nên giờ mới ra đây được.

Mới kịp kéo cái ghế xích lại gần một chút thì ăn ngay cốc nước trắng cha Minh hắt vào mặt , nằm ngoài hẳn dự toán . Chắc là có cái vĩa với em Xu trước khi mình đến, thấy mặt em Xu cắt không ra giọt máu . Nếu mình đâm luôn cho ông ấy phát thì kể cũng được nhưng thôi , mới đến ăn chút nước vào mặt cũng tỉnh .

-Tao là người yêu của Xu , mày là thằng nào mà dám lén phét với em Xu . (Tay Minh lớn giọng)

-Mày nói nhỏ thôi và ngồi xuống, tao không thích làm ồn chuyện ở đây . Quán café chứ không phải Trà chanh chém gió .

-Mày tưởng mày là thằng nào mà ra lệnh cho tao.

-Là cái thằng lén phét với em Xu nhà mày đó ?

-Ồ kìa Anh Dũng.....(em Xu chen vào) .

Ông Minh mặt đỏ bừng quăng tay định đâm vào mặt mình phát thì mình quơ tay gạt được và như thường lệ ở Vovinam (mình có học chút Võ) thì làm luôn quả đấm trước mặt và cũng như thường lệ là máu mũi chạy ra tổng tặc luôn . Địch , giờ thì hiểu sao em Xu lại ngồi im thín thít rồi , quán Café ầm cả lên và có tay chân của cha Minh ngồi ở ngoài . Nghe có biến phát mình vẫn lịch sự vứt cái khăn giấy cho thằng Minh (mình chuyển sang thằng từ đây) xuống bàn rồi ra ngoài xách xe đi về . Đương nhiên rồi các thím , có 2 xe máy đuổi theo . Chúng không dám làm gì ở khu vực đường ven Hồ Tây do ở đó khá đông người ăn uống về đêm . Chúng đuổi theo mình khá gắt gao , mình lao như bay với tốc độ 70km/h ở đường (khá đông , tỉ lệ xòe lên tới 90%) .

Hai đuôi đằng sau cũng không kém phần long trọng , 4 thằng , 2 tên cầm lái và 2 tên cầm gậy phi lên . Mình nghĩ nếu quả này xòe là ăn đủ . Bộp phát vào tay , tay trái mình như gãy đôi ra . Thằng ngồi đằng sau xe bên trái nó vút gậy vào tay mình . Đây là cái tội không để gương đây mà , có biết đứa nào đằng sau đâu . Lúc nguy hiểm thì hình như con người làm việc với 200% hiệu suất thì phải . Tay trái đau điếng như vậy nhưng mình vẫn lái , may quá mình đoán được tay bên phải cũng thế nên khi nó vút thì rút lại được . Mình đột ngột giảm ga hết mực và quẹo vào ngõ bên trái . Mình khá thông thuộc đường này vì Hồ Tây là điểm hẹn của mình với em Huyền Anh hồi trước .

Tay trái mình chảy máu rồi , hai cái đuôi kia hình như cũng biến đi đâu mất tằm thì đột nhiên . . . có chiếc Mercedes phi từ đường sau tăng tốc đột ngột . Mình biết có biến nên chưa cần suy nghĩ gì thêm mình phóng ngay thêm thì làm cái huych một phát vào tường , chỗ quẹo khá nhỏ mà lại đi với vận tốc lớn nên mình kiếm cái tường đáp tằm . Ngã kênh ra , nhưng lúc đó còn biết đau là gì nữa . Tự nhiên :

-Vào nhanh anh ơi.

Không cần suy nghĩ thêm , mình đi vội vã vào cái nhà hàng (mình không nói tên nhé) với một cô gái đeo khẩu trang , áo nhân viên .

-Anh vào núp tạm đâu đó , để xe em lo .

Để ý ra ngoài từ cửa kính nhà hàng thì mình thấy thằng Minh đang ngồi lái và em Xu thì ngồi bên cạnh mặt khá là lo lắng , cứ ngó nghiêng xem mình đang ở đâu . Có vẻ an toàn rồi .

-Anh làm gì mà ra nông nổi này ?

Quay lại

6. Chương 6 - Phần 1

-Huyền Anh ???? Em làm gì ở đây ?

-Tay anh chảy máu , thâm tím hết rồi kìa . Đợi chút em lấy gạc.

Mình như quên hết cả đau , thay vào đó là sự ngạc nhiên vì gặp em quá đổi tình cờ . Lúc này em đeo khẩu trang và tâm trạng mình đang hỗn loạn nên không kịp để ý giọng nói . Em lấy gạc xong rồi chữa trị vết thương ỉnh , em vẫn đảm đang , tháo vát và tỉ mỉ như ngày nào .

-Anh làm gì mà bị người ta đánh thế này ?

-Anh bị đánh ghen.

-Gi ? Bị đánh ghen á ? Ồ , nhanh phết nhỉ.

-Cũng bình thường , cuộc sống mà .

Mình với em vẫn thường đôi co như vậy , khá là cứng đầu trong khoản ăn nói vì không ai chịu lép vế ai cả . Ấy cũng vì lý do đó mà mình mới để ý em nhiều hơn các em khác . Vì các em khác nhanh quá nên không còn thấy hứng thú nữa . Sau khi uống ly nước chấn tĩnh tinh thần , mình tạm biệt em rồi về . Được biết em đang làm đầu bếp cho nhà hàng ở đây , khá to và đông khách .

Tay mình buốt quá , bây giờ mới ngấm thuốc thì phải , nó buốt lên tới tận óc . Ráng cắn răng chịu đựng rồi về phòng nằm sập xuống . “ Xu is calling “

-Anh ơi anh có làm sao không ?

-Ồ nhờ phúc em anh ổn.

-Em xin lỗi , em không ngờ thằng khốn đó lại hèn hạ như vậy.

-Ồ anh mệt , anh ngủ chút đây.

Mình ngủ thiếp đi với cái tay trái đau nhói , tâm trạng đã trở nên bình thường . Sáng mai tỉnh giấc . “ Xu is calling “ (dạo này em gọi lắm thế) .

-Anh ra mở cửa đi .

-Ồ . . (tút tút tút) .

Hơi bất ngờ nhưng ok , ra mở cửa phòng (thằng Minh chắc không đi cùng chứ) .

-Tay anh sao rồi ? Em làm chút đồ ăn , tay anh đau chắc không ăn uống được .

-Sao em biết chỗ anh ?

-Em tra trên các comment của anh trên facebook .

-Cũng lấu lĩnh phết nhỉ . (cốc nhẹ vào đầu em) .

-Giờ còn đùa được, em chia tay thằng khốn đó rồi .

-Phí của , vừa ga lăng lại đẹp trai . . . giàu nữa chứ . (Minh nói đùa) .

-Anh có im đi không ! Quên nó đi , thằng đàn bà .

-Ồ , ái . . . đau .

-Hờ , thế từ giờ là hết xin nhiệt nhá .

-Mặc quần đùi trên người anh đấy à ?

-Ồ , thì làm sao ?

-Anh còn tay phải

-Mơ đi cưng . . .

Minh ăn xong đồ ăn của em (dở ẹc) , em nấu chán quá nhưng may có hoa quả trong tủ lạnh nó làm che đi cái vị dở của đồ ăn . Đang ngồi nắn nắn cái tay trái thì em từ đằng sau quàng tay lên cổ .

-Dạy em cái khác đi anh !!!

Minh cố gắng tự nhiên , không bất ngờ .

-Nâng cao à em ?

-Ồ vâng , bài kia chán rồi .

Minh ngoái đầu lại , mặt đối mặt . Môi em hồng , má đỏ ửng thở hắt cả vào mặt mình . . . bắt đầu nóng rồi .

“Gái ngoan “ xuất đầu lộ diện đây mà . Đối với những thằng khác , có lẽ em là gái ngoan thật . Nhưng với mình thì không có khái niệm đó , chỉ là thú tính trong người em chưa được dịp thể hiện .

Hôn nhẹ lên môi em , cảm giác hôm nay khác hẳn . Em hôn khá điêu luyện , đá lưỡi các kiểu . Bản năng hay do luyện tập đây ? Minh thì ngồi trên ghế , em thì ới người từ đằng sau trông rất là sexy trong bộ quần đùi ngắn áo trắng .

-Nhưng tay anh đau quá , không ổn .

-Thế có cần xin nhiệt không ?

-Sao hôm nay em dè thế ? Tưởng em nai tơ thật .

-Thế có cần xin nhiệt không ? Hỏi lần nữa . . .

Minh không nói nữa , lao vào em luôn mặc kệ cái tay đau . Quả thực nếu không khám phá hết tâm hồn của một đứa con gái thì không biết nó còn chứa đựng những gì . Đương nhiên đây không phải lần đầu của em nó mà là đứa đã có nhiều kinh nghiệm chuyện giường chiếu .

-Thế mà anh tưởng em ngoan lắm . . .

-Hư mỗi với anh thôi.

-Còn thằng Minh thì sao ?

-Chán ngắt , yêu thế thôi .

-Tốt , nhưng cũng đừng có yêu anh.

-Sao lại vậy ?

-Anh chưa thích yêu , gò bó lắm . Giải tỏa thì được . (Thực ra hình bóng cũ mình vẫn chưa thể quên) .

-Chờ đấy , chưa có gì là em không làm được đâu .

Chà chà , Xu nói câu này quá nguy hiểm so với những gì mình tưởng tượng về em . Em đã bắt đầu tạo được chút hứng thú ình rồi , mình bắt đầu quên cái con người ủy mị cũ của Xu đi và thay vào đó là đón chờ con người thật sự của Xu . . . thế giới thực sự của con gái .

SMS ring . . . (2 new messages) .

Số lạ : “ Em để thêm gạch và oxi già trong cốp xe , 2 ngày 1 lần anh tháo ra rửa rồi thay gạch nhé “

Em vẫn chu đáo như ngày nào . . . nhưng mình giật phắt đi cái cảm xúc ngày xưa . Đã quên là quên .

Cún em : “ Anh ơi , ngày mai em ra Hà Nội rồi ^^! :X “

7. Chương 7 - Phần 1

Chuyện Xu chia tay thằng Minh hay chưa thì mình không quan tâm . Đến nước này thì còn tin được em Xu bao phần nữa . Mấy ngày vừa rồi khá lặn độn với cánh tay trái . Cũng là mấy hôm em Xu không gọi điện hay sms gì cả . Cũng thấy thiếu thiếu gì đó nhưng mà chưa đủ đô để làm mình đứng ngồi không yên . Lên facebook lướt phát .

Em Xu chụp ảnh chân bị ô tô chèn qua , chả là em nó ra bến xe Mỹ Đình để gửi đồ về quê ẹ thì bị một ô tô khách chèn qua chân . Thảo nào mấy hôm rồi không có liên lạc gì , mình cũng vô tâm quá cơ . Mình liền phi xe đến phòng và mua một ít thuốc , bông . . . Cửa phòng em mở , thấy em khúm núm nép một góc giường ngồi ôm chân khóc hu hu .

-Đi đâu mà bây giờ mới thềm đến ? Người ta đau sắp chết rồi đây .

-Sao không báo cho anh biết ?

-Phải tự mà biết chứ ...

Bạn cùng phòng em Xu về quê rồi , còn mỗi em Xu ở phòng nên mọi sinh hoạt hơi khó khăn , chân em xưng húp . Trưa hôm đó mình ra ngoài hàng mua 2 tô phở về hai đứa ngồi ăn . Ôi thật là , tay mình thì đau . . . chân phải em nó thì cũng đau , trông cái cảnh tượng 2 đứa phải băng bó ngồi với nhau ăn hải không tả nổi . Thi thoảng phi lên cười vì cái tình cảnh trở trêu này .

-Hờ , thế là từ nay đùi hết mát rồi . Chán nhảy ?

-Đá đều em đấy hả ? Còn đùi bên trái cơ mà .

-Đùi trái , tay phải . Chuẩn chuẩn , chuẩn rồi em ơi .

-Chuẩn giề . . .

Căng cơ bụng . . . trùng cơ mắt .

Nằm .

-Tự đừng kéo anh vào chuyện này , em thấy áy náy.

-Thôi quên chuyện đó đi , vài hôm nữa là khỏi thôi . Anh thấy đỡ dần rồi.

-Em đền cho anh nhá .

-Đền gì , hôm trước đền đền rồi đó sao. – Mình kiêu

-Ờ thì đền hôm nay, đến chăm sóc em .

-Em ép anh đó nha

Hê , là Xu ép mình đó mấy thím , chứ mình không cố ý đâu . Nhưng kể trận hôm đấy vướng kinh khủng , tay chân loạn quạng chẳng đâu vào đâu . Sắp được cái tư thế cũng khó , nhịp không được luân hồi và đều đặn . Có lúc chả hiểu em ấy kêu đau vì ... hay vì chân nữa .

Téng teng téng teng téng teng téng teng . . . “ Cún em is calling “

Mình nhìn điện thoại , sau đó Xu cũng nhìn điện thoại , rồi hai đứa nhìn nhau .

-Alo em .

-Em ra Hà Nội được mấy hôm rồi mà chẳng thấy anh hỏi han gì ?

-Em ra Hà Nội rồi à ? Mệt không em ? Hôm đó xe đông khách không ? Giá tiền xe bao nhiêu ? Bây giờ em đang ở đâu ? Ở với ai ?

-Gớm , anh cứ như chú công an ấy.

-Ồ . . . chứ giờ em đang ở phố nào .

-Cầu Giấy , cuối tuần phải đưa em đi chơi.....xem như là quà sinh nhật anh tặng em.

-Ồ để anh tính rồi gọi lại sau em. Giờ anh đang bận.

-Vâng , bye anh !

Em Xu ôm bụng cười nghiêng ngả .

-Em cười giê ?

-“ Giờ anh đang bận “ . . . ô mu..mu..mu..mumooooaahaahaaaaaa.

Mặt mình thì nghiêm nghị , em nó thì cười lấy được.

-Đi với em rồi mà còn tán tỉnh được em Cún ciếc gì đó cơ à , ghê nhỉ ?

-Tán gì? Anh còn chưa thấy mặt nó ngoài đời , anh mới chỉ quen qua đứa bạn thân rồi hay Chat yahoo thôi.

-Ồ cứ đi với em nó thôi , miễn là mệt mà biết đường quay về đây là được.

Mình cũng không ngờ là em Xu chơi chiêu cao tay đến vậy . Lấy độ “ Rộng lượng” để khóa mình , được biết đây là chiêu bài cao nhất của các mẹ . Đại khái là :” Nắm cát nếu ta nắm càng chặt thì nó lại càng rơi vãi “ , công nhận Xu bắt đầu bí ẩn và hấp dẫn dần đều .

Xong xuôi mình về và không quên dặn dò em nó bằng bó vết thương ra sao , về còn làm mấy Project nữa , dạo này việc hơi nhiều (mình dân IT) . Ngày mai là phải dẫn em Cún đi chơi rồi , hứa rồi , từ chối sao được . . .

8. Chương 8 - Phần 1

Chẳng nhẽ lại để cái tay bằng bó đi chơi với em nó . Hôm ở nhà em Xu xong về cố gắng tháo ra cho dễ chịu còn vệ sinh nữa chứ cứ để hoài thế vướng vúi . Mình được cái đi chơi với bạn bè thì không hề quan tâm tới bề ngoài . Có nhieu thì mình như thế , nhìn bề ngoài mình có vẻ phong trần và từng trải pha chút lãng tử nữa các thím ạ . Tầm lúc 5h30 chiều rảnh rỗi thì gọi cho em nó :

-Anh đang ở đoạn Ngã Tư đèn đỏ gần HV Báo Chí Tuyên Truyền đó em .

-Vâng , anh chờ chút em ra ngay .

Đoạn này tầm chiều có rất nhiều trẻ trâu đầu trần chân đất phi vượt đèn đỏ , thấp thoáng có vài chú CSGT đợi chờ mồn mõi , phịch cái vào vai :

-Anhhhhhhhhhhhhhhhh

Em Cún . . . em Cún mặc váy hồng trông xinh không đỡ được . Mà đại loại là con gái cứ mặc váy vào thì ai mà đỡ được . Em mặc váy hồng mỏng manh , đầu đeo sước lộ vàng trán nhẵn bóng , hai mắt em long lanh long lanh nhìn mình như đợi mình trả lời .

-Hồng nhạt à em ?

-Vàng , em thích màu này .

-Lên xe đi em .

Mình khá bất ngờ vì cũng không tưởng là em Cún lại xinh như thế , tuy nét đẹp về độ sắc sảo thì ít nhưng ở em có sự ngây thơ của nữ sinh tuổi 18 . Do mặc váy nên em ngồi vắt chân một bên khá là kiêu sa đài các . Đèo em đi trên đường mình cũng khá tự tin và hãnh diện với người đi đường . Có vài trẻ trâu đi ngang qua cứ nhìn .

-Anh đưa em đi đâu đấy ?

-Đoán xem em ?

-Em có biết Hà Nội thế nào đâu , giờ em mới đi chơi nè . Anh là bạn anh Đức em mới tin đấy . Chứ em sợ đi với người lạ lắm.

-Thế thì giữ chặt lấy anh , ngồi kiểu này kèn ra là anh không chịu đâu đấy.

-Hôm trước sinh nhật em , anh bảo có quà ? Quà đâu ??

-Ôi , anh quên mất !

-Hừ , biết ngay mà.

-Yên tâm , anh không bao giờ nói suông đâu .

Vẫn là Hồ Tây thơ mộng các thím ạ , mình quen thưởng cảnh ở đây rồi , mát mẻ và dễ chịu . Chỉ khi nào bọn bạn cũ bảo đi bar hoặc karaoke thì mới qua chứ mình ít đi đơn độc . Đậu tại một quán ăn đồ nướng ở ven Hồ , vừa ngắm hồ vừa ăn thì tuyệt các thím ạ .

-Anh hay ra đây lắm à ? Sao anh thông thạo thế ?

-Ờ , tuần nào anh chẳng ra này ?

-Anh đi với ai ?

-Với bạn anh .

-Người yêu hả ?

-Cũng đại khái là thế .

-Thế sao hôm nay đi với em mà anh ko sợ chị ghen à ?

-Thì phải giấu chứ , anh có ngu đâu em .

-Kính nhỉ , anh chắc yêu chị ấy lắm nhỉ ?

-Đây , chứng minh thư , giấy tờ , bảo hiểm xe máy , một số thông tin liên quan đây , em cầm hết đi , còn thiếu gì nữa ko ?

-Hí ,thì em hỏi thế thôi , haizzzzz

Trời Hồ Tây cũng về đêm , gió khá là mát . Mình với em nói chuyện khá vui vẻ , nhưng không hợp cạ . Em còn nhỏ quá , mà mình thì chỉ ưa nói chuyện đều đều thôi . Em còn chưa biết gì , ai lại đi nói kiểu đấy , mất quan điểm ra .

Ở khu vực tượng đài Lý Tự Trọng (Công Viên Hồ Tây) cứ hàng tối có khiêu vũ ở đây , mình rất thường hay đến xem . Nhạc khá phiêu , khung cảnh cũng romantic

Mình gửi xe rồi đi dạo cùng em qua đó , đường cuối tuần khá là đông nên khi qua đường mình phải cầm tay em nó dắt qua . Bản năng chứ không phải là mình cố ý đâu nhé , lần đầu thấy em nó giật mình rụt tay , nhưng mình nắm chắc quá nên em không rút được . Qua đường tầm 4s sau mình mới thả ra và nói chuyện không liên quan gì tới việc đó để cho em nó thoải mái .

-Đi ra đây với anh !

-Đi đâu thế ? Đứng bắt em bán sang Trung Quốc đấy .

-Ờ , cũng đại loại thế , nhưng chưa bán em được , vẫn chưa được giá.

-Anh dám.

Đúng giờ khiêu vũ luôn các thím ạ , nhạc khiêu vũ thì các thím biết nó phiêu đến mức độ nào rồi đấy . Ngồi uống nước nói chuyện cùng em và xem khiêu vũ thì thật là tuyệt vời . Để ý thấy em khá bất ngờ và hào hứng trước những bước nhảy mềm mại này , và còn tuyệt hơn nữa là bài “ Oh yeme “ là bài mình rất thích .

-Trời ơi , người ta nhảy đẹp thế . Thích thật .

-Em ra nhảy xem có ra được cái điệu gì không ?

:-P Trêu em hả ? (Em đắm nhẹ vào vai mình)

“ Xu is calling “

-Đang đâu đấy ?

-Anh đang bận .

-Nghe câu này có vẻ quen nhỉ ?

-Bận thật mà , không nhớ hôm trước bảo đi chơi với em Cún sao ?

-Ờ , cũng ga lăng phết nhỉ , nhạc nhẽo ồn ào đấy . Bar hả ?

-Nói đại , con người anh tử tế . Thế nhé anh bận.

Để ý thấy em Cún vẫn đang bị thu hút bởi những người dance , đúng lúc cao trào . Em Cún đang phiêu nhất thì :

-Em ơi về thôi , anh có việc .

-Từ từ chút nữa đi anh , đang hay mà .

-Anh có việc mà, lúc khác anh dẫn đi tiếp .

-Eo ơi tiếc thế .

Chữ tiếc nó hiện rõ trên khuôn mặt em , trông em nũng nịu hơn cả lúc em cười . Lên xe đèo em về mình chỉ lái và lái , ít nói chuyện với em .

-Sao anh ít nói thế ?

-Anh cũng chịu, thôi để sau này vợ anh nói hộ.

-Đàn ông phải ít nói mới chất . Hi .

-Anh gay đấy , đừng có đùa .

-Thật không ? Em kiểm tra xem

-Ờ thật , hôm nào cho em kiểm tra . (Bắt đầu tiêm thuốc cho em Cún) .

-Hí , đừng tưởng bở . Định dụ dỗ con nhà lành hả ?

-Em nói trước chứ , sao em biết anh là đàn ông ? Nhờ may anh chưa là đàn ông thì sao ??

-Thôi xùy xùy , ko nói nữa . . . đen tối quá .

Vừa đi vừa lượn ở những chỗ có quang cảnh đẹp nhất cho em nó ngắm , mình thì chai rồi , ngắm hoài rồi . Thi thoảng em nó có hỏi đây là cây gì cứ y như trong phim ấy . Ậm ờ thì mình cũng phải phiêu cùng em thôi , cũng lấy tay chỉ ra xa xăm , nói chuyện trên trời dưới bể .

-Về tới nơi rồi em , anh phải có việc chút nhé .

-Vâng , em chào anh ! Hôm nay cảm ơn anh nhé !

-Ờ thế thôi em nhé .

-Vâng .

-À này . . .

-Dạ anh ?

-Trông em mặc váy xinh lắm đấy !

-Ờ .

-Ờ gì , anh đi đây !

Chưa kịp để em hình dung thì mình đã phi xe luôn , phải xem trận bóng cùng mấy đứa bạn , không bỏ lỡ được , hẹn chúng nó rồi mà . Trong đầu mình lúc đó ý nghĩ về em Cún cũng tan biến luôn , sao mà mình nhanh quên thế không biết .

9. Chương 9 - Phần 1

Xem xong trận bóng cùng mấy thằng bạn ở quán Café mình về khi đường cũng khá vắng người , bóng đèn vàng Hà Nội về đêm khiến lòng người tái tê nhớ lại những kỉ niệm ngày xưa . Màu vàng ánh đèn chính là màu của kỷ niệm . Kỉ niệm với Huyền Anh ngày xưa cứ ùa về trong đầu , nó là quãng thời gian đẹp nhất trong đời mình , nói chắc chắn là như thế . Bởi vì lúc đó không có một chút vụng lợi , tình cảm của mình là một tình cảm thiêng liêng nhất mà mình từng có và có lẽ về sau sẽ không còn nữa , vì lí trí đã lớn dần lên .

Mình online yahoo chat!

Cún em : Buzz!!!

Mình : Bú .

Cún em : Bú gì ?

Mình : Anh Bú nhầm , anh để Unikey nên nó có dấu .

Cún em : Hôm nay đi chơi vui anh nhỉ ?

Mình : Anh thấy bình thường mà .

Cún em : Đi với em không vui sao ?

Mình : Ờ , cũng vui .

Cún em : Anh trả lời gượng thế,ghét!

Mình : Muộn rồi mà ko ngủ đi ở đây mà yêu mới chả ghét .

Cún em : Em không ngủ được ...

Mình : Sao lại không ngủ được ?

Cún em : Tại anh đó . . .

Cún em is offline now.

Nói xong câu đó em Cún out luôn , mình chỉ nhếch mép cười rồi lướt lờ internet đọc báo thể thao chút rồi lên giường đi ngủ . “ 1 new message “ , của Xu đấy :

-Đi chơi với Cún vui chứ hả ?

-Ồ cũng tạm được.

-Thằng Minh nó cứ làm phiền em , bảo em quay lại với nó , mệt quá !

-Thì em quay lại với nó cho đỡ mệt .

-Thôi đi , kệ nó , giờ mệt với anh thuiiiiii.

Mình không rep nữa , đến sms thứ 3 là mình ngán lắm rồi , không buồn sms . Lật lại các tin nhắn cũ , mình đọc đi đọc lại tin nhắn hôm rồi em Huyền Anh gửi . Đơn giản là đọc và cười vô cảm . Một ngày hôm sau mình khá bận nên mấy sms em Cún và em Xu gửi mình quên bém đi không trả lời được . Đại loại là em Cún cứ gợi ý là thích đi chỗ này chỗ nọ , còn em Xu thì bảo chờ em nó đi uống rượu . Cũng đang có chút tâm sự vì tự dưng mấy hôm nay lại nhớ Huyền Anh , mình qua chỗ em Xu rồi dẫn đi Bar .

Gọi mỗi đứa mỗi ly rượu , trông em Xu có vẻ từng trải ở môi trường này phết , nhún vai theo nhạc và thi thoảng có quả cười nhếch mép vô cùng ẩn ý và khêu gợi , mình cũng cười lại và nguy hiểm hơn , Xu nhấp chút rượu rồi nói :

-Trông anh có vẻ có tâm sự .

-Tinh tế từ lúc nào vậy em ?

-Sinh ra đã thế .

-Có nhất thiết phải kể ra không ? (Vừa ngậm điều thuốc mình vừa nói) .

-Ồ thế có kể ko ? (Em tiến gần mặt mình , cắn nhẹ cái vào tai , ớn cả sườn)

-Không .

Hai đứa lại tiếp tục uống , thi thoảng nâng li mời khá sòng phẳng . Mặt em Xu uống được một chút đã đỏ ửng rồi .

-Thôi về đi em , trông em say rồi .

-Say đâu? Để em chút nữa . (em nói giọng của người hơi lảng lảng)

Mình lôi em ra , rồi xách em lên xe đèo về .

-Hôm nay đừng về nữa anh ?

-Ồ thế em muốn gì nào ?

-Người em nóng quá , em muốn giải nhiệt.....anh có xin không ?

Mình không nói nữa , rẽ qua nhà nghỉ gần đó , lúc xách em vào phòng mấy thằng bảo vệ cứ nhìn nhìn rồi cười bí ẩn . Mình thì đểch quan tâm cho lắm , em Xu cứ vừa ôm vai mình vừa liu xiú đi . Mở cửa phòng :

-Hôm nay anh không có hứng , em ngủ đi .

-Chán em rồi à ?

-Hôm nay anh mệt .

-Hay là chết em Cún rồi .

-Chết chết cái gì , ngủ đi .

Em lại ôm từ đằng sau rồi cắn tai mình , cổ tình thở mùi rượu vào tai làm người mình nóng ran lên đã thế lại còn thì thầm “ Đây thì mệt này . . . Ờ thì mệt này “ . Em cứ mân mê hết cả tai đến miệng mình , mình thì cứ đứng im chán chán .

-Là do em ép anh đấy nhé (Mình bế em lên) .

Em nó cười phá lên cứ như là trêu được mình ấy .

Ấm em nó lên giường thôi chứ biết làm sao giờ . . . (doing something) .

-Em chỉ được cái dê .

-Anh cũng dê đâu kém phần .

-Ờ thì hai con dê gặp nhau .

-Sau này bọn mình sẽ ra sao anh ? (Em Xu mắt long lanh hỏi mình nai tơ chưa từng thấy) .

-Ồ , ờ thì sau này em lấy chồng , anh lấy vợ . Hai chúng ta ngoại tình , anh đùa đấy .

-Ý kiến hay ho đấy nhỉ ?

Rồi hai đứa ôm nhau ngủ tới tận sáng , sau đó em thì đi học , mình thì đi làm . Tối về thì chợt nhớ còn có em Cún mình bằng bấy lâu nay không biết thế nào nữa . Gọi cho em nó phát .

-Alo em .

-Lô gì mà lô , em nhắn tin mà không thềm nhắn lại.

-Anh bận quá , anh quên .

-Anh vô tâm lắm .

Ồ , mình có làm cái quái gì đâu .

-Anh xin lỗi , hôm sau anh đền .

-Ngày mai phải đền luôn cho em cơ .

-Ờ thôi được rồi , mai anh qua nhé . . .

10. Chương 10 - Phần 1

Đúng là của nợ mà , lúc tìm thì không thấy đâu nhưng lúc không cần nữa thì cứ một đồng trước mắt . Nhớ lại hồi với em Huyền Anh thì ngu ngu ngơ ngơ , không có một ai là gái ngoài Huyền Anh cả . Bây giờ thì mới biết khi có chút từng trải rồi thì việc bị gái theo cũng không phải là không xảy ra . Các thím khi trải qua một mối tình đại khờ , khi mà đủ kinh nghiệm tình trường lẫn cuộc sống thì các thím sẽ có quyền chọn gái chứ không phải là phải đi tìm đại trà nữa . Mình nói thật là vậy .

Hôm nay phải dẫn em Cún đi chơi rồi , mà mình thì mệt mệt quá . Em cún ngồi sau xe :

-Anh hôm nay mình đi xem khiêu vũ tiếp đi .

-Thôi em , xem 1 lần thôi kéo lại chán giờ .

-Không mà , em thích .

-Anh không cho đối , làm gì được anh .

-AAAA , anh được lắm .

Rẽ luôn lên Nghiêm Hoa Trà 80 đường Láng , nơi mình hay đến uống café và nghe nhạc .

Phục vụ ra :

-Cho em một nâu đá .

-Dạ . . . dạ . . . cũng thế ạ . (Em Cún ập úng) .

-Thôi em , chỉ cho em một nâu đá một sinh tố Xoài nhé .

Em Cún ngưỡng ngưỡng đổ mặt .

-He , em cảm ơn nhé .Em không biết .

-Café làm gì tối lại ko ngủ được , đâm nhớ anh ra .

-Hic, nhưng có người không thèm nhớ lại đây.

-Anh có mượn em nhớ anh đâu nào ?

-Thế từ nay không nhớ nữa .

Uống và nói chuyện được vài câu nữa mình nói với em :

-Em chờ anh một chút , anh đi đây chút .

-Vâng , nhanh đấy anh.

Rồi thế là quán café tắt đèn cái búp một phát , thì điệu hát vang lên , guitar nữa . Là của mình các thím ạ . Bài gì thì các thím vào down nhé (đây là bản mình thu bằng lap , chứ ở quán thì có micro , tăng âm thì hay hơn nhiều : [.mediafire.com/?a4sdk3hbut50pbg](http://mediafire.com/?a4sdk3hbut50pbg))

Lúc hát mình đa số là nhìn em nó và cười khá lãng tử và nguy hiểm , thi thoảng đá mắt nữa . Mình để ý thấy em nó ngồi không yên nữa luôn , lưng thì dựng đứng lên không tựa vào ghế nữa . . . chắc là thích lắm rồi đây

Xong xuôi thì mọi người vỗ tay và mình về chỗ ngồi .

-Quà sinh nhật em đây !

-Anh....em không nói gì được nữa .

-Ồ thế thôi đừng nói , đi lượn phố thôi chứ em nhĩ ?

-Dạ vâng .

Thế là mình cùng em đi ra Hồ Gươm , trên đường đi em ít nói hẳn làm mình cũng bất ngờ , hình như em vẫn còn nghĩ tới việc ở quán café. Mình đoán vậy , em ít nói lắm .

-Sao hôm nay hiền như cô tằm vậy em ? Không nói năng gì cả .

-Em không biết nữa , em run run . . .

-Anh ăn thịt em đâu mà run với giân ?

-Quà sinh nhật này em bất ngờ quá .

-Bài này anh định sau này tỏ tình hát cho vợ nghe , nhưng thôi để anh tìm bài khác vậy.

-Anh lãng mạn thế , sau này ai lấy anh nhất định hạnh phúc lắm.

-Không đâu em , khổ đấy chứ không sướng đâu.

Ra Hồ Gươm ăn kem các thím ạ. Ngồi tạm ghế đã rồi mình bảo em chờ mình đi mua 2 cái kem .

-Của em này . (mình đưa cho em nó que kem) .

-Hê , cái của anh ngon hơn .

-Anh ăn gian , cho em cắn một miếng .

-Ồ này (mình đưa cái kem sát vào miệng em nó , lúc em nó đang định cắn thì mình quẹt phát lên má) .

-Á .

Rồi mình lấy tay nhẹ lau cho em Cún , cứ y như là phim ấy các thím , em nó cúi đầu xuống ngưỡng ngưỡng , mặt đỏ . Mình thì tỉnh bơ .

-Hôm nay em ít nói , anh chán quá.

-Thế anh đi với em , chị ấy ko giận anh à ?

-Chị nào , mà giận gì em ?

-Thì người yêu anh tức anh ấy.

-Ồ thế giờ làm sao , vậy lần sau ko đi với em nữa nhá.

-À không .

Rồi em Cún im lặng ăn kem , mình thì ăn được chút rồi buốt răng quá nên ko ăn nữa , hút thuốc thôi .

-Anh hút thuốc à , bỏ đi không tốt cho sức khỏe đâu ?

-Ồ , hôm nay em lạ thế? Khi nào làm vợ anh thì mới có quyền như thế nhé cưng. (Mình trêu đùa) .

-Lạ đâu , thật mà . Mà thôi kệ anh , xừ .

Mình đánh liều , mà cũng ko phải , mình thản nhiên cầm tay em đứng dậy rồi đi dạo . Em nó giật mình , không nói được gì , thì thoảng muốn rút rút ra . Đã thế mình buông luôn . Rồi lại vào một câu chuyện không hề liên quan :

-Lâu lắm anh mới ra Hồ Gươm , trời mát mát thế này ở đây kể cũng được.

Em Cún im . . .

Mình cũng im và đi bộ tiếp . . . đột nhiên em Cún đưa tay vào lòng bàn tay mình , mình nhìn em ... em thì cúi mặt xuống .

11. Chương 1 - Phần 2

Em Cún cứ để im ỉnh làm gì thì làm . Thực ra thì con gái mới lên sinh viên năm 1 về nói chuyện ảo (bằng sms , chat yahoo , fb . . .) khá là mạnh miệng và kiêu nhưng khi gặp ở ngoài thì lộ ra khá nhiều điểm yếu mà nếu đánh trúng vào là sập ngay .

Đây là lần đầu của em nó nên mình khá từ tốn , đặt em ấy lên giường rồi từ từ hôn nhẹ lên trán , xuống mũi rồi lại môi .Cún nó thở hổn hển , tim đập mạnh . Mình lấy hai bàn tay xoa nhẹ nhẹ lên 2 vai của em nó rồi mân mê đầu ngón tay .

Nghe chừng em Cún không chịu được nữa rồi .

Từng khúc áo một được nhẹ nhàng bọc dần ra , ôi ôi ôi và Ôiiiiiiiiiii

Đúng là con gái các thím ạ , bên trong đùa nào cũng mịn màng như trứng gà bóc . Thân thể em Cún cũng không thua kém gì em Xu cả . Việc gì đến cũng đến các thím nhé . . . ! Mình mà tả thêm nữa thì thành xxx mất

Xong xuôi mình làm tạm điều thuốc , em nó thì gối đầu vào tay mình ngủ , ôi nhìn còn gái ngủ thì dù có cứng đến mấy cũng phải mềm mà có thứ mềm đến mấy thì cũng phải cứng . Hai má em Cún hồng hồng đỏ đỏ kiểu đang còn phát triển . Vậy mà mìnhỡ lấy đi lần đầu của em nó . . . Tội lỗi quá .

-Sau này anh có lấy em không ? (Em nó đột ngột hỏi mình) .

-Anh biết sao được , nhưng chắc là không .

-Á (Cún nó tròn mắt) , nhưng em cho anh rồi.

-Thì anh đã nói từ đầu với em , em yêu anh thì anh biết thế , chứ giờ anh chưa yêu ai được . Còn với em , anh không định nghĩa được .

Cún nó khóc.

-Sao em lại đi tin anh chứ ?

-Ồ , sao em lại đi tin anh.

-Em không biết được , nhưng em thấy ở bên anh em được che chở , có cảm giác bình yên.

-Ngủ đi mai anh còn có việc phải làm sớm.

Thế là hai đứa ôm nhau ngủ đến tận sáng , trả phòng mình đeo em nó đi ăn sáng . Một ngày mới khá dịu và vui vẻ bên đoạn đường Kim Mã – CV Thủ Lệ . Em Cún nói những câu bông đùa mà mình thấy thương em nó quá . Còn quá ít sự từng trải , vẫn mơ mộng về một tình yêu đẹp đẽ . . . Tội lỗi quá đi thôi Các thím đừng có GATO mình , kiếp sau mình FA à xem .

-Anh đừng bỏ em nhá ! (Tiếng Cún nói nhỏ vào tai mình)

Mình im lặng không trả lời .

-Cám ơn anh vì không trả lời em !

Ồi sến quá đi thôi , đang quen nói chuyện bựa với em Xu , giờ quay sang kiểu này thấy hơi ngợp và bủn rủn chân tay .

Tiếng điện thoại mình ring lên :

-Đang đâu đấy ?

-Đang đi với gái , có sao không em ?

-Nhiều sao đấy , tối em mua đồ ăn quà phòng anh rồi ăn nhé . Em làm canh Chua cho (món mình chết nhất đây mà , canh Chua ngon lắm) .

-Anh tưởng em nói đùa ? Thế mà cũng đi học nấu ăn à ?

-Ai thèm , nấu để em ăn thôi . Ngồi đó mà mơ .

-Ồ thế nhé.

Thấy em Cún có vẻ buồn thiu (qua gương xe máy , dạo này lấp gương rồi , rút kinh nghiệm vụ truy đuổi ở Hồ Tây) .

-Bạn anh.

-Bạn gì mà bạn , người yêu anh thì có.

-Uh , cứ cho là thế .

Em nó ôm chặt mình như muốn lồi ruột gan lên họng vậy , cứ như là không inh đi đâu hết vậy . Tới phòng em nó rồi , Cún xuống xe và mình cũng quay xe .

-Anh về nhé .

-Vâng (em nó gật nhẹ , mặt buồn) .

Thế là mình quay ngoắt xe đi không một chút may mắn mà không biết hôm đó Cún em về khóc sưng húp cả mắt .

Rồi mình hoàn thành nốt số việc đang dang dở và đợi chờ một buổi tối đầy giông bão . . .

12. Chương 2 - Phần 2

Hôm đó mình áy náy lắm , chẳng nhẽ theo trào lưu XH-CT . Nếu như thế thật thì mình không đáng là một con người , vì mình tin trên đời này có luật nhân quả. Sẽ phải hứng hậu quả gấp ngàn lần như vậy, mình thấy thương Cún .

Em Xu hẹn rồi, tối đến nấu canh Chua ỉnh ăn , mình thích món này nhất. Đúng giờ hẹn em Xu đến , mình ra mở cửa .

-Bắt đầu nữ công gia chánh rồi hả ?

-Ồ, không thì sau ế chồng à?

-Ế thì anh lấy (mình ôm đằng sau em) .

-Xí , ai thèm. Chỉ được cái dẻo mỏ , em đi nấu đồ ăn đây .

Em Xu mặc áo trắng , không biết loại gì nhưng em đoạn cuối áo em thắt lại , quần đùi bò trông khá là cowgirl , nhìn rất là hay. Vừa đọc báo mạng mình vừa để ý em nấu ăn. Trông cũng khá là dễ thương, khi mà con gái chăm chú một thứ gì đó thì trông họ dễ thương lắm các thím à .

-Anh có cần mua sẵn mì tôm không em? (mình nói vọng ra bếp).

-Xùy, tí nữa cầm được ăn hết đấy.

-Hê , trông cũng đảm đang ra phết đấy nhỉ.

-Sinh ra đã thế rồi, là do không luyện tập thôi.

-Thế kĩ thuật cắn tai là bằm sinh hay luyện tập.

-Bằm sinh luôn.

Mùi thức ăn thơm phức làm mình không cầm được lòng .

-Anh anh vụng chút.

-Chỉ được thế là mau, không được cái gì chính đáng cả .

-Ồ thế có cho ăn vụng không nào?

-Thì này, em cầm đĩa gấp iếng thịt sườn xào chua ngọt.

-Hôm nay trông sexy thế (mình ôm eo đường sau em).

-Đứng lùi ra không bắn vào người này.

Mình thấy miệng em cười tùm tùm trông đáng yêu thế. Con gái có nhiều cái hay thật, riêng khoản nấu ăn ngon là mình đã siêu lòng rồi chứ chưa cần nói đến các bài khác.

-Nấu xong chưa em, anh đói..... (Mình thì thâm vào tai em, nói bằng hơi . . .)

-Sắp xong rồi , ráng chịu đi.

-Nhưng anh đói rồi này.

Em bỗng quay lại hôn một phát sâu xuống tận họng , cảm giác tê tái hết cả mình mẩy :

-No chưa?

-Ồ cũng tạm tạm.

Xong bữa em với mình ra ăn, lần đầu tiên thấy cảm giác ấm cúng thế này. Biết là em Xu ranh mãnh rồi nhưng các cử chỉ điệu bộ của em đáng yêu trong bản chất. Cứ như là em thích cáo lúc nào thì cáo mà đáng yêu lúc nào thì đáng yêu cũng được ấy. Vừa ăn vừa nghe bài nhạc không lời : mp3.zing /bai-hat/Hoa-Nao-K.../ZWZDBABB.html trong không gian khá tĩnh lặng và đầm ấm. Chưa bao giờ mình có cảm xúc lẫn lộn thế này , vừa thấy có lỗi với em Cún mà lại vừa cảm giác hạnh phúc bên em Xu.

Chén xong đĩa hoa quả thì mình với Xu lại làm cái công việc mà ai cũng biết đấy, hôm qua với em Cún rồi hôm nay thêm em Xu nữa . . . nhưng được cái em Xu có kinh nghiệm nên mình đỡ phải hoạt động nhiều.

SMS ringing . . .

“Tay anh sao rồi ? Khởi hẳn chưa?”

Lại tin nhắn làm mình suy nghĩ, sao em cứ đến rồi đi như vậy khiến mình điên hết cả người. Kỷ niệm đã ngủ quên bao lâu nay em cứ khơi dậy làm gì. Mình không nhắn lại cho Huyền Anh nữa. Nhưng mình nhắn cho em Cún : “ Em ngủ ngon nhé ! “ .

Em Cún nhắn lại : “ Vâng ! Anh cũng vậy nhé “

Lòng mình như xé làm đôi . . .

13. Chương 1 - Phần 3

Phần 3 : Huyền Anh trở lại

Để ngấm được nỗi lòng mình trong chapter này .

Mấy ngày hôm đó mình sống trong sự dằn vặt của lương tâm , Xu , Cún , Huyền Anh cứ lẩn vẩn trong đầu , mình chỉ biết giải sầu bên men rượu cùng đám bạn . Hôm nào cũng say khướt , tin nhắn hay cuộc gọi nhờ mình không quan tâm .

Mình cũng không ngờ ngày xưa mình từng mơ tới một tình yêu đẹp , một tình yêu không có chút vụng lười mà bây giờ mình lại như thế này sao? Chuyện gì đã đưa mình tới con người này. Hay lại là câu nói bất hủ “ Dòng đời xô đẩy “ .

“Đức is calling “ . . .

-Mày đang ở đâu đấy ?

-Tao đang ở nhà , có chuyện gì à ? (Mình lè nhè với giọng say).

-Ông bà già tao cuối tuần này khai trương quán Café đấy, mày đến nhé. Tao là chủ quán café này, riêng mày tao miễn phí 100%.

-À ngon nhỉ, lên ông chủ rồi cơ à. Thế giờ giấc cụ thể thế nào?

-À tối chủ nhật , 7h30 là bắt đầu nhé. Mày đến sớm sớm một chút .

Thằng bạn chí cốt của mình từ năm cấp 3, bố mẹ nó ra này làm ăn từ lâu rồi giờ cũng có tí chút. Nó cũng thuộc dạng ăn chơi lêu lổng nên chắc bố mẹ nó trời nó bằng cách cho nó cái quán café này đây mà. Quán Café ở Trường Chinh.

-Alo Cún à.

-Anh đi đâu mấy hôm nay mà em gọi không bắt máy?

-Mấy hôm nay anh bận quá, nhiều việc ngập cả đầu.

-Bạn không còn thời gian nhắn cho em một tin cơ à.

-Anh xin lỗi, cuối tuần này Đức nó khai trương quán café đấy. Qua đó chúc vui nó với anh.

-Vâng, anh Đức cũng nói với em hôm qua rồi, chẳng nhẽ em lại không đến.

-Ok thế thì hôm đó anh qua đón em.

-Vâng.

Mình cúp máy mà hình như em còn nói với vài câu gì đấy. Thực sự bây giờ mình bắt đầu thấy mệt mỏi dần, muốn đi du lịch đâu đó cho khuây khỏa.

Chủ nhật, mình sửa soạn chút quà nhỏ cho thằng Đức, nhân nó lên chúc ông chủ mình tặng nó bộ Vest. Mình qua đón Cún và đi tới Trường Chinh, cuối tuần đoạn đường này khá là tắc nên đi hít bụi hoài .

Bước vào quán, không khí khá là nhộn nhịp. Chà chà, hôm nay cu cậu lại còn thuê cả ban nhạc đến nữa cơ ah. Quán café khá là to, có cả tầng hai nữa nhưng tổ chức Event ở tầng một.

-Mày đi đâu mà giờ mới đến? Vào đi, event bắt đầu đến nơi rồi đấy.

-Ồ đường tắc quá mày ạ. Vào đi em, Cún !

-Quà ày này, làm ăn cho tốt nhé, chớ lỏng bông nữa.

-Ồ, cảm ơn mày (Mặt nó lấm lét) .

Mình với Cún được thằng Đức xếp cho ngồi ghế đầu , oai phết các thím. Nhưng sao hôm nay khai trương mà mặt cu cậu căng thẳng thế. Hay là bị trói rồi nên buồn .

-Vâng, hôm nay Đức rất là vui vì các bạn có mặt ở buổi khai trương quán Café của mình.

Sau đây là một vài tiết mục nhạc mở màn cho buổi khai trương, mọi đồ uống hôm nay đều được miễn phí.

Cả khán phòng vỗ tay, mình và em Cún nhìn nhau cười, thằng bạn mình lớn rồi. Nhâm nhí chút café, cụng ly với em Cún.

“ Chiều một mình trên phố . . . tâm hồn lạnh lùng buốt giá ! Sao em nghe thấy môi mắt anh yêu vẫn còn đây ? . . . “

Đang dở ngủm café mình tí nữa sặc, giọng hát này ngờ ngờ quen quen nhưng chưa kịp nhận ra là của ai. Thấy trong người như có điện chạy toàn thân từ . . .mông lên đầu . Trên sân khấu nhìn vẫn chưa thấy ai cả, tiếng hát ở đâu đây ?

Rồi một cô gái đang ngồi bàn dưới, nhìn không rõ , ở dưới đèn mờ mà , chỉ sáng ở phần sân khấu thôi. Em ấy vừa đi vừa hát, bước lên sân khấu . . .

HUYỀN ANH ???????

Cả khán phòng vỗ tay cho người hát cũng là lúc tim mình đứng lại không biết chuyện gì xảy ra cả. Thằng cờ hó Đức bán đứng mình đây mà, hỏi sao mà lúc này mặt nó căng thẳng thế. Lại còn xếp mình lên bàn gần với sân khấu nữa. Huyền Anh dạo này vẫn xinh như hồi nào nhưng mắt em có đôi chút đượm buồn, em hát và nhìn mình , chỉ như vậy thôi. Cả khán phòng như chỉ có em với mình, một bài hát Guitar buồn đến nẫu ruột mà em vẫn hát và cười , nhưng mắt em thì buồn trông thấy. Nụ cười em chứa đựng bao nhiêu phiền muộn , bao nhiêu kỷ niệm thời hai đứa . Trong đầu mình ủa về lại những ký ức ngày xưa. Nhưng bên cạnh mình đang là em Cún. . .

Tình hình có vẻ gay cấn hơn, em bước xuống bục gần bàn mình và hát đến đoạn :

“ Em lang thang chiều mưa . . . tìm bóng dáng của mối tình xưa . . . ”

Em hát , môi em vẫn nở nụ cười nhưng lệ em rơi . . . em làm mình chết đứng lại, không nói được lời nào. Mình phải chọn được một con đường thôi, một là ôm em cho thỏa lòng mong nhớ hay là cầm tay Cún ra về và ỉnh một sự giải thoát , bắt đầu một điều mới mẻ hơn . . .??

14. Chương 2 - Phần 3

Thực sự mình không thể nghĩ lại có thể ở trong tình huống này, thực sự quãng thời gian xa nhau đã làm nên một bức tường thành quá lớn giữa hai đứa, mình và em không thể với tới nhau được nữa. Có hay chăng chỉ là nỗi tiếc kỷ niệm đẹp để một thời. Không ai tắm hai lần trên cùng một dòng sông.

Mình đứng dậy, mặt đối mặt , mắt nhìn mắt. Cả không gian như ngừng chuyển động, mình quay sang em Cún, mắt Cún rưng rưng như là sắp mất mình đến nơi, mình thương em Cún lắm. Mình nhìn em, rồi lại nhìn Cún, mình cầm tay Cún và bước đi . . .

Bỏ lại sau lưng là những câu hát đắm lệ rơi của em, mình đã chọn một con đường mới. Con đường không còn sự ủy mị ngày xưa và thay vào đó là trách nhiệm, là tình yêu chớm nở.

-Mình về thôi em, Cún !

-Nhưng anh, còn chị . . . ?

Mình nhìn em Cún với ánh mắt ngạc nhiên, em Cún cúi đầu và lững thững trèo lên xe. Mình đèo em về. Trên đường về em Cún ôm chặt mình, em gục đầu lên vai khóc ướt đầm áo mình.

-Anh chọn em rồi, thì đừng bỏ em nữa . . . em không chịu được đâu.

-Anh không biết sau này sẽ ra sao, nhưng hiện tại với anh, em đã quan trọng hơn Huyền Anh, đó là lý do anh đã cầm tay em bước ra. Từ giờ em đừng nhắc tới chuyện cũ nữa.

-Em yêu anh lắm . . . (Cún nói trong tiếng nức).

-Ôm chặt anh, ghé đầu lên vai và nhắm mắt ngủ đi em.

Mình cảm thấy thương em Cún, sự ngây thơ và trong sáng của em không đáng để phải trải qua những chuyện đau buồn thế này, em xứng đáng nhận một tình yêu chân thành và trong sáng hơn mình hiện giờ. Nhưng mình đã chọn em, vừa là một phần trách nhiệm , vừa là để dứt khoát chuyện cũ và quan trọng hơn là mình muốn thử một cuộc sống mới với em Cún.

Vậy là mình chỉ còn giải quyết với Xu nữa thôi.

-Về đến nhà rồi em, hôm nay vậy là đủ rồi, em ngủ sớm đi mai còn đi học.

-Sao về nhanh thế anh? Em muốn lâu hơn nữa . . .

-Anh vẫn ở đây có đi đâu mà sợ, mà vội. Ngủ đi, vẫn còn gặp anh nhiều mà.

-Vâng, anh về cẩn thận nhé !

Em chờ mình nổ xe đi về để nhìn, mình hiểu em dành tình cảm ình thế nào. Mình sẽ trân trọng tình cảm này, sẽ tập yêu em .

Mình rút điện thoại ra xem mấy giờ rồi , “ 1 new message “ .

-Đang đâu đấy, qua Tô Hiệu ăn lẩu với em, bọn bạn em đang ở đây. Đọc xong tin nhắn này qua luôn nhé.

Đáng nhẽ ra mình sẽ phi thẳng xe về nhà và đánh một giấc ngủ dài, nhưng lúc đó mình như thất thần, não không hoạt động. Mình phi xe ra Tô Hiệu với đám bạn em Xu.

-A, Anh Dũng ... lâu lắm mới gặp anh . Ngồi xuống với bọn em.

Trai gái đủ cả, cả lũ đang ăn lẩu gà. Em Xu đứng dậy cầm chén rượu:

-Xin giới thiệu với bọn mày, đây là người yêu mới của tao.

-Ồ ... ồ ...ồ vậy thì anh phải uống ra mặt đi chứ.

Mình thực sự dèch muốn nói gì nữa, lắm chuyện lắm rồi. Cầm chén rượu uống và uống cho quên hết đi thôi. Không phải vì em Xu và đám bạn mà là vì chuyện hôm nay xảy ra. Mình uống thay cho cả em Xu vì biết em không uống được nhiều mấy thứ này. Cuộc vui cũng tan, mình đèo em Xu về. Mình muốn nói với em về chuyện mối quan hệ này, nhưng em trong hơi men thì nói sao đây ?

-Anh. . .(em nũng).

-Gi?

-Hôm nay em không muốn về nhà.

-Không về thì đi đâu, say thế này rồi.

-Chỗ em khóa cửa rồi.

Mình đèo em về chỗ mình, biết thế thôi chứ đi đâu nữa. Mở cửa bật điện.

Em đột nhiên áp sát mình vào tường, thở hổn hển mùi rượu vào mặt mình, mặt em nũng nịu không chịu được, hôm nay em chủ động với mình. Em cười dè dặt, về khoản khởi đầu em làm thì có lẽ không bằng đàn ông nào cường nổi.

-Hôm nay anh mệt.

-Thì lần nào anh chẳng bảo mệt.

-Anh mệt thật, anh muốn ngủ.

-Em không cho.

-Ca này anh để tuyển dưới làm việc.

-Ồ, nếu nó làm không tốt thì phải chuyển lên tuyển trên đấy, ca này không dễ đâu.

Men vào rồi, làm chủ bản thân lúc này công nhận khó. Em cởi từng khúc áo trên ngực mình rồi mân mê từ trên xuống dưới, người mình lúc đó nóng ran lên. Đầu óc quay cuồng không nghĩ được gì nữa. Chỉ làm theo bản năng thôi.

Sau đó em gối đầu lên ngực mình ngủ, mình mệt quá cũng ngủ luôn cho quên mọi chuyện hôm nay đi. Hôm nay là một ngày đáng quên trong đời, nhưng nó sẽ là một ngày sẽ in sâu trong tâm trí.

Ngày mới cũng tới rồi, tay mình tê quá, em hôm qua gối vào cả đêm. Nhưng em đâu rồi....?

15. Chương 3 - Phần 3

SMS : “ Em đi học sớm, em pha trà gừng rồi đấy anh dậy uống nhé, đồ ăn sáng em đang để ở bếp. Lát dậy anh ăn rồi hăng đi làm. “

.

Người mình lúc đó chờ ra luôn, giờ biết làm sao cho phải lẽ đây? Xu lúc hững hờ, cáo, nhưng lúc lại quan tâm hiền dịu. Nếu xét về mọi mặt thì Xu bây giờ đang ăn đứt em Cún vì Xu ỉnh những cảm giác lâng lâng khó tả hơn. Nhưng em Cún lại ỉnh sống thực với tâm hồn, một tâm hồn trong sáng chứa đựng một yêu thương tiềm ẩn sâu đó. Mà khi ở bên Cún mình cảm thấy được an tâm, tĩnh lặng. Nhưng đó không phải là thứ mà một thằng đàn ông cần mãi được ...

Mình uống cốc trà gừng và ăn sáng rồi đi làm luôn. Mình sẽ nói với Xu và có lẽ sẽ chấm dứt với em thôi. Đến lúc phải dừng chân rồi, cái tâm mình không cho phép.

-Alo em.

-Anh, có chuyện gì vậy nè?

-Tối gặp nhau, anh muốn nói chuyện. Để anh qua phòng em.

-Ok anh, em đang học có gì tối anh qua nhé

Phải thế thôi chứ biết làm sao giờ. Nếu như em Cún cũng thuộc lớp người như em Xu thì có lẽ mình vẫn chơi bởi, thích em nào thì đi chơi với em đó miễn là vui, thoải mái và thỏa mãn, yêu đương xếp sang một bên. Nhưng giờ em Xu lại trong như một giọt nước vậy, mình lại nở lòng nào . . . ?

Tối đến, mình phi sang phòng em Xu . Gõ cửa , cốc cốc cốc :

-Ai gọi đó ?

-Anh là thổ

-Hahaha , nếu là thổ thì cho xem tai .

-Cho xem tai để em cắn vào à, anh kiểm sao được.

-Đợi em lát em ra liền.

Có lẽ chỉ đùa với em được mỗi hôm nay nữa thôi, nên tâm trạng mình khá thoải mái. Em mở cửa :

-Téng téng téng tềng . . . Welcome anh, bữa tối đã đầy đủ. Toàn món anh thích nhé !

-(Ôi đêch) Anh có bảo em nấu đâu?

-Thì em thích nấu đấy, bất ngờ không? Em luyện mấy ngày hôm nay đấy.

-Ồ, ăn đã tính sau.

-Tính gì?

Coi bộ các món ăn em nấu cũng khá lên trông thấy, món ăn cũng bắt đầu trau chuốt vẻ bề ngoài, gia vị cũng đầy đủ.

-Thấy chưa, em bảo là có khiếu mà, chỉ là nhác luyện tập thôi.

-Ồ.

-Ồ, sao ghét thế . Nấu ngon thế mà không khen tẹo nào à ?

-Ồ ngon em.

-Thấy đủ trình để lấy chồng chưa ?

-Anh xem nào, công việc, nấu ăn, giường chiếu . . . có lẽ đủ rồi đấy.

-Gì gì, gì mà giường mới chiếu ?

-Hề hề, thì chuẩn bị lấy đi thôi.

-Nhưng ai lấy em, anh lấy em nhá. . . nhá..a.a.a.a (Em nũng nịu) .

-(Ôi đêch tập 2) .

Sao em không lẳng lơ như mấy hôm trước có phải dễ nói không, đăng này cứ mỗi ngày mỗi kiểu thì biết đường nào mà lần.

-Tuần sau anh về Sầm Sơn một vài ngày, anh thấy mệt mỏi.

-Sao đột ngột thế? Có gì buồn à?

-Uh, nhiều chuyện nên anh muốn đi một mình.

-Ồ tùy anh, em cũng bận học thời gian này nữa. Đi thì nhớ liên lạc với em nghe chưa? Đừng có bẵng đi đâu mất.

-Anh biết rồi.

Xong xuôi bữa tối em Xu rửa bát, vừa rửa vừa ngân nga bài : “ Love Paradise “ , nghe chừng em đang sống trong những ngày hạnh phúc, trông em không khác gì một người vợ hiền và đảm đang.

-Xong việc rồi anh, giờ đến việc tiếp theo thôi.

-Việc gì?

-Ồ thì việc gì đấy . . .

-Thôi hôm nay anh mệt thật, anh về đây.

Mình đẩy em ra, hôm nay mình không có hứng. Mình chào em rồi về luôn, khuôn mặt em hệt hăng trông thấy, em Xu thấy khó hiểu mình lúc đấy. Thực tế mình cũng chẳng hiểu lúc đó đang nghĩ cái gì nữa. Chuẩn bị khăn khăn về Sầm Sơn một vài ngày cho khuây khỏa tâm hồn.

Ngày mình chuẩn bị lên xe về Sầm Sơn beach, có điện cho thằng Đức đặt phòng, nhà nó có bác làm khách sạn dưới đó mà :

-Alo mày.

-Đức à, mày book cho tao một phòng ở bãi B nhé, giờ tao về Sầm Sơn.

-Thế à, được để tao điện về đó xem. Có gì tao liên lạc cho.

-Ok mày, thế nhé.

Bắt xe ca về Sầm Sơn, mình ngủ thiếp đi trong mệt mỏi về mặt tinh thần. Về với biển, mình khá thích biển Sầm Sơn về đêm. Không còn trong thời gian hè nữa nên cũng đã đóng cửa biển, ít khách tới đây, biển cũng vắng. Sau khi nhận phòng và ăn bữa tối, nhâm nhi ly rượu ngoại rồi mình ra biển chút cho khuây khỏa tinh thần.

SMS Ringing . . .

-“Anh vẫn có thói quen ngày nào, biển hôm nay mát anh nhỉ . . . ỉ”

16. Chương 4 - Phần 3

Reply : “ Sao em biết ? “

-“Ngoảnh lại đằng sau đi anh “

Thằng cờ hó Đức bán đứng mình tập 2, thôi được để về Hà Nội mình sẽ xử nó sau. Còn bây giờ phải tính cái vụ này đã. Mình cố lấy bình tĩnh dù trong lòng đang xốn xang, vì vừa là thấy cô đơn thêm chút gió biển xa xăm nữa đâm ra tâm trạng cũng lâm vào tình cảnh bi đát hóa.

-Em có vẻ có nhiều tay chân nhỉ ?

-Anh Đức thôi, đừng giận anh ấy, về anh ấy sẽ giải thích rõ.

-Thế em ra đây làm gì?

-Muốn gặp anh, nói chuyện. Đơn giản thế thôi.

-Không đơn giản thế đâu, tối hôm đó anh bước đi rồi nghĩa là không còn quay lại nữa. Em hiểu điều đó.

-Vâng, em hiểu nhưng một lần cuối nói chuyện không được sao.

-Thôi cũng được, có gì nói thì em nói đi.

-Quãng thời gian qua là một trong những giai đoạn em khổ tâm nhất, em biết mất anh lần đó là anh sẽ đi mãi mãi, nhưng điều đó không thể phủ nhận được tình yêu của em.

-Uh.

-Em còn nhớ, cái hôm em nói em phải đi phẫu thuật vùng não do bị tụ máu đông quá nhiều. Đêm ấy ở Thủ Lệ anh đã khóc vì em ,chúng ta chia ly rồi em vào Nam chữa bệnh , rồi cũng 6 tháng điều trị bệnh qua 5 lần phẫu thuật thập tử nhất sinh, gia đình của em và anh chính là nguồn sống duy nhất của em.

-Nhưng thời gian làm con người ta thay đổi em ạ.

-Anh vẫn yêu em, anh biết điều đó sao anh lại chối cãi ?

-Anh không chối cãi, anh yêu em không có nghĩa là anh sẽ cùng em. Đôi khi có thứ quan trọng hơn tình yêu.

-Mình quay lại được không ?

-Không em à, giữa 2 ta đã có khoảng cách rất lớn. Quả thực bây giờ không thể tự nhiên như xưa nữa. Giải thoát là cách tốt nhất.

-Làm lại từ đầu đi anh . . .

-Anh yêu người khác rồi .

-Ai ?

-Bé hôm anh cầm tay đi ra khỏi quán đấy.

-Bé ấy sắp không ở bên anh nữa rồi.

-Gì ? Sao lại thế ?

-Em nói thế thôi, rồi anh cũng sẽ biết.

Mình không hỏi thêm em nữa, lúc đó mình lặng im ngắm biển và em cũng vậy. Thực sự đã có khoảng cách cực kì lớn rồi. Không thể xóa bỏ. Mình tạm biệt em và về phòng, còn chút rượu lôi ra uống nốt. Chạy trốn nỗi buồn cũng không xong, thôi thì lại mượn rượu giải sầu, mình nốc liên tiếp mấy cốc để quên đi trời đất thì: Cốc cốc cốc . Ra mở cửa :

-Em uống với anh được chứ ?

-Sao em lại ở đây ?

-Phòng em kế bên mà.

-Ồ vào đi (mình nhìn em, bắt lực) .

Hai đứa mình uống rượu và nói chuyện vu vơ về quãng thời gian xa cách. Nhưng mình luôn nói rằng sẽ không quay lại và đêm nay là đêm cuối cùng gặp nhau. Em có vẻ buồn lắm nhưng mình không thể không dứt khoát được.

-Hôm nay mình là của nhau, anh nhé ! (Em gục đầu vào vai mình).

-Em đừng nói đại . (Mình đẩy em ra).

-Anh đừng nói gì nữa.

Em kéo mình lên giường luôn lúc đó , trong men say mình cũng không biết như thế nào nữa nhưng có lẽ mình và em cũng trao hết cho nhau cái đêm nồng say ấy, mình ngủ thiếp đi trong mệt mỏi. Sáng mai tỉnh giấc, em không còn bên cạnh nữa. Mình hơi hoang mang nhưng vẫn vững lòng . 1 new message :

-Tạm biệt anh, người em yêu !

Có cái thứ gì đó nghẹn ở cổ nhưng mình vẫn tự nhủ : “ Tạm biệt em, người anh yêu! “ . Mình quyết không tìm lại thời nồng nức nữa, không còn lãng du đi vô định cánh chim trời nữa. Mình sẽ có cuộc sống mới tốt hơn ngày xưa vì trong tay mình còn có Cún.

SMS của Cún :

-Cho em một lần bên anh nữa thôi anh nhé . . .

17. Chương 5 - Phần 3

Về lời Huyền Anh nói hôm qua và sms Cún hôm nay khiến mình thấy rối tung beng không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Mình lấy phone gọi lại ngay cho Cún thì số điện thoại không liên lạc được. Rối tung beng hết, hay là chuyện tối hôm qua mình với Huyền Anh đây ??

-Alo Đức à.

-Ồ , tao xin lỗi về Hà Nội rồi tính.

-Gác vụ đó sang 1 bên đã, mày xem em Cún sao không liên lạc được.

-Ồ thế mày không biết chuyện gì à?

-Chuyện gì là chuyện gì ?

-Em Cún sắp bay rồi, sang Sing cùng với bố mẹ nó. Nó chưa báo mày sao?

-Cái đêch, báo cái *** , mày làm tao điên rồi đấy. Bạn mới bè. Hôm nào nó bay ?

-Chiều nay , chuyến bay lúc 14h. Sân bay Nội Bài.

Mình cúp máy luôn và phi một lèo ra gọi taxi phi luôn ra Hà Nội, khỏi phải xe ca làm gì cho tốn thời gian. Tài xế thấy mình hốt hoảng nên chém đẹp 1m5. Thôi đang vội mình không quan tâm chuyện tiền nong nữa.

Thì ra thằng Đức muốn mình quay lại với Huyền Anh, mình cũng không trách nó nữa nhưng mình đã quyết không là không. Trong đầu mình bây giờ chỉ thấy thương và tội nghiệp em Cún thôi, sắp phải xa mình rồi, mình cũng có cảm giác hụt hẫng .

Cuối cùng xe cũng ra tới Hà Nội, mình hốt ha hốt hải :

-Chú tài đưa cháu ra Sân bay Nội Bài luôn được không . (mình nhìn đồng hồ 11h30 rồi).

-Chú chịu thôi, không thông thạo đường này cho lắm.

-Vâng ok chú , vậy chú đưa cháu qua Hồ Tùng Mậu đi.

Điện thoại cho Cún, vẫn tút tút . Gọi em Xu :

-Tan học chưa em ?

-Em vừa về, anh đang đâu đấy?

-Anh đang ở Hà Nội, em chuẩn bị cho anh 1 xe máy luôn nhé , anh đang gần chỗ em.

Bác Tài inh xuống gần chỗ Xu , mình chạy vào phòng Xu lấy xe máy thì thấy em chuẩn bị sẵn trước cổng rồi.

-Tính đi chơi mảnh hả, đừng có hòng, phải lai em đi.

-Lai cái gì mà lai, anh đi có việc.

-Không được. (Em chống tay vào hông, ngồi lên yên xe sau nhìn mình).

-Thôi ngồi cho vững.

Sắp muộn rồi mà còn vướng phải của nợ này nữa thì thật là... Trên đường đi mình lao như bay, em Xu hốt hoảng :

-Làm gì mà vội thế? Định lên thiên đường cùng nhau à?

-Ngồi cho vững, ôm chặt vào không lại kênh ra.

-Thế giờ đang đi đâu.

-Đang đi tiễn em Cún.

-Nó làm sao mà tiễn ?

-Nó sắp sang nước ngoài cùng gia đình rồi, giờ anh mới biết.

-Gớm, thế mà chả thấy vội vàng với người ta được chuyện gì.

-Thôi về anh bù.

-Nhớ đấy.

Ra tới sân bay rồi, máy quá còn 45p nữa máy bay mới cất cánh. Mình liên lạc với thằng Đức, nó cũng ra tiễn em Cún. Nó dẫn tới chỗ Cún đang chuẩn bị đồ đạc . . . Trông em Cún mặt buồn trông thấy, em vẫn chưa nhìn thấy mình. Thi thoảng em ngoái lại tìm một điều gì đó trong đám đông, mình biết là em đang tìm mình.

-Cún.....

Em quay đầu lại nhìn mắt rưng rưng, mặc kệ bố mẹ nhìn em lao vào ôm mình lần cuối.

-Anh....a...n..h...đi đâu giờ này mới đến. Em tưởng không được gặp anh nữa.

-Sao em không nói sớm với anh?

-Em sợ em không đi nổi . . .

-Đại, sang nước ngoài được mở mang kiến thức. Tội gì không đi.

-Anh ác lắm, biết rồi còn hỏi.

-Vậy em đi lâu không ?

-Em không biết, nhưng chắc không về nữa. Bố mẹ em định cư bên này luôn.

Mình hơi chột dạ nhưng vẫn cố lấy làm bình tĩnh, mặc kệ em Xu đứng sau nhìn.

-Vậy là quên anh luôn à ? (mình dụ dỗ)

-Có lẽ vậy, anh chẳng là cái thá gì mà em phải nhớ cả. Em sẽ quên anh.

-Như thế có lẽ tốt hơn cho em, sang đó có môi trường mới, bạn mới sẽ làm em thay đổi.

-Nhưng em . . .

-Không nhưng nhịn gì cả, em phải hứa là quên anh, anh cũng sẽ quên em nhanh, ngày mai anh quên luôn. Thế cho nên đừng nhớ anh làm gì nữa mà thiệt.

-Anh . . .

-Thôi em, bố mẹ gọi kìa, lên máy bay đi em.

-Em yêu anh .

Cún nói được 3 từ cuối rồi nhìn mình và lẳng lặng bước đi cùng gia đình, em có ngoái đầu lại vài lần. Mình thực sự thấy tiếc và thương em, từ nay mình không còn được thấy sự trong sáng như giọt nước của em nữa. Nhưng thế có lẽ tốt cho em hơn . . . Máy bay đã cất cánh .

-Con bé kia là ai mà ? (Thằng Đức hỏi).

-Người yêu tao, mà hỏi làm gì ? Tao chưa tính sổ với mày đâu.

-Ồ, biết em Cún sắp đi, tao định cho 2 đứa mày quay lại. Vì chỉ ít bọn mày đã từng yêu nhau.

-Đã từng.

-Thế giờ mày tính sao, yêu bé kia à.

-Cứ tạm thời là thế đã.

Ba đứa nói năng vài ba câu rồi về. Trên đường đi mình vừa tiếc nhưng cũng vừa thấy nhẹ nhõm, tuy Cún đã đi nhưng với mình Cún mãi mãi là một người con gái mình trân trọng, mình nâng niu nhất. Mình lại cất giữ em nó vào riêng trong kí ức đẹp.

-Thế giờ là còn mình em nhé ?

-Ồ.

-Vậy nếu em chia tay anh thì sao nhỉ ?

Mình giật mình ngoái đầu lại, hơi lạnh người nhưng vẫn lấy giọng điềm tĩnh.

-Thì em xuống xe đi bộ, thế thôi.
 -Gớm, con trai gì mà không ga lăng chút nào.
 -Hê, em thử chia tay cái xem có thật ko.
 -Tay Minh vẫn cứ làm phiền em . Nó nín em quay lại. Nó xin lỗi nhiều lắm.
 -Ồ thế em tính sao ?
 -Thì để xem anh tính sao đã . (Em vuốt gáy mình , ớn sùng)
 -Thôi thôi rồi, kiếm cái gì ăn đã rồi tính sau.
 -Ăn xong là buồn ngủ thôi . . .

18. Chương 6 - Phần 3

Hôm đó lại em Xu đi ăn xong rồi về lăn ra ngủ luôn chứ không làm việc gì với em nó cả. Vừa đi từ Sầm Sơn về HN lại còn ra luôn Nội Bài nữa nên đâm ra không còn tỉnh thần gì.

Ngủ một mạch đến tối luôn, tuy tỉnh giấc nhưng mình vẫn chưa thèm chui ra khỏi giường. Kiếm một không gian tĩnh lặng ngắm em Xu làm bữa tối, kể cũng thật là ấm áp và hạnh phúc. Nhưng liệu có trôi qua nhanh như của em Cún. Mất đi rồi mới thấy hụt hẫng, nhiều lúc trút bầu tâm sự với em Cún. Tuy em không giúp được gì ình về hướng đi nhưng sự ngây thơ của em , sự cam chịu của em khiến mình thấy thanh thản và nhẹ nhõm.

-Anh dùng Laptop chút nhé.
 -Vâng, dùng chút rồi ăn bữa tối. Em làm sắp xong rồi.
 -Yahoo để chế độ tự login này em, có tin nhắn của tay Minh đấy.
 -Đọc to em xem nào .
 -Đợi chút anh bật Micro .
 -Vừa vừa thôi, đọc luôn đi.
 -“ Em à, anh biết anh sai rồi. Anh sẽ thay đổi và chờ em ! “
 -Hoàng tử bạch đang chờ em kìa công chúa ?
 -Nhưng công chúa đang bị một con quỷ nhốt ở đây, đi làm sao được ?
 Minh out yahoo em ra, login yahoo mình vào. “ Bạn có 1 mail mới “ .
 “ Anh à, em sang tới nơi rồi. Ở đây em thấy xa lạ lắm. Chẳng quen ai cứ bơ vơ thế nào ấy, lại càng muốn được anh ôm như ngày nào. Em nhớ anh lắm “.
 Đọc mail của em mà lòng mình đau như cắt, mất em rồi. Đã mất thì coi như thôi, cũng ko mail lại cho em nữa để cho em quên mình đi.
 -Nghe chừng sốt mướt nhỉ ? (Em Xu sát vào tai).
 -Ghen không ?
 -Ai thèm, có giỏi thì bay qua đó với nó.
 -Thế thì để sống công chúa mất à. (Minh vạt em ra giường).
 -Thì ai mượn. Ăn cơm đã, có thực mới vực được đạo chứ.

Đồ ăn em nấu càng ngày càng ngon, mình bắt đầu kết rồi đấy. Kể như nếu có được người vợ như Xu cũng gọi là tạm được. Nhưng vẫn thấy lo lo, vì em còn nhiều thứ bí ẩn lắm. Điện thoại của em và của mình thì 2 đứa sử dụng tùy thích. Mình thì có vài ba tin nhắn của em Cún thì em Xu cũng biết tổng rồi, nhưng của Xu thì công nhận là cả tá. Có khi em Xu còn không thèm lưu danh bạ nữa.

-Ngoài anh ra thì còn mấy con quỷ nữa em?

-Cũng không đếm được.

-Thế anh nhốt bao nhiêu công chúa?

-Trừ em Cún ra thì cũng chưa đếm được.

Vừa nói chuyện với em vừa làm chút rượu vang kiếm tí men. Cũng nói ra đủ điều nhưng còn dè chừng nhau lắm. Không ai chịu lép vế ai cả, ấy thế thì mới có hứng thú mà nói chuyện những đợt sau được. Chứ cứ vào phom rồi thì mệt lắm, dứt ra cũng khó nữa.

-Nói thật đi, bây giờ ngoài em ra còn qua đêm với ai nữa không ? (Em ghé sát mặt vào mặt mình)

-Anh có. (Mình trả lời thế để xem em phản ứng thế nào).

Mắt nhìn mất tầm 5s không chớp, em cắn cái phật một phát vào môi mình chảy máu, hơi đau và bất ngờ nên mình đẩy em ra luôn.

-Em bị điên à, chảy máu rồi đây này .

Em đứng dậy nhìn xuống (lúc đó mình đang ngồi) , em hôn lên miệng mình vào chỗ bị cắn .

-Để em hút máu cho, à nhớ lấy.

Em hôn sexy không tưởng được, nước bọt mình cứ nuốt ừng ực . Vừa đau vừa rát miệng nhưng mà độ tê và phê thì cứ dần dần tăng cao. Mình đẩy mạnh em ngã xuống giường, tóc em xõa ra . Mắt thì nhắm đều và kêu gọi mình , thích thì mình cũng chiều. Người áp người em , tay mình đang chuẩn bị mở khúc áo của mình ra trước thì em lấy tay ngăn lại. Đột nhiên em đẩy mình nằm xuống giường, em thì trồm dậy .

Rồi sau đó. . .

Sau đó là . . .

Nó là thế này . . .

Cụ thể là . . .

Em cúi xuống phía dưới mình , lấy miệng . . .

Mở từng khúc áo của mình ra một cách từ từ, cảm giác lúc đó là bê tê mê ngút người , cộng chút hơi nóng phả ra từ miệng em nữa. Em vừa làm vừa nhìn mình, rất là có nhịp điệu, mình để im xem em còn trò gì nữa.

Em ngồi lên người mình, ghé mặt xuống :

-Liệu mấy em đó có được như thế này ?

-(Mình cười nhếch mép, lấy chút giọng) Mỗi người có mỗi kiểu , mỗi thể mạnh . Nhưng hôm nay cái của em khá là mới. Anh thích đấy.

-Thế không hỏi em đã làm kiểu này với bao người à?

-Hỏi làm gì ?

-Không ghen à ?

-Không có trong từ điển của anh hiện giờ.

Vừa nói tay vừa mân mê rồi hai đứa vào hiệp chính. Hôm nay em dạo đầu khá là phiêu du. Rồi mình cũng ngủ thiếp đi tới tận sáng mai thì giật mình .

-(Cốc cốc cốc) Xu ơi . . . (Cốc cốc cốc).

Em Xu trong vòng tay mình tỉnh giấc ới ra ngoài :

-Ai đấy ?

-Anh đây, anh Minh này . . .

19. Chương 7 - Phần 3

Đang trong cơn mê muội thì ông Minh gõ cửa, lúc đó đầu óc chưa được tỉnh táo nên không biết làm thế nào cả, não chưa hoạt động hết công suất :

-Thôi chết, tay Minh đến anh ơi ? Làm sao đây ?

-Em lại có cả tầng 2 nữa cơ à?

-Tầng 3 mới phải chứ ? Hề. (Đợi em chút em ra liền).

-Ra mở cửa cho nó đê, cho rõ luôn vụ này.

Em Xu mặc tí đồ xong chạy ra mở cửa. Minh thì vào phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt sạch sẽ thơm tho rồi ra :

-Đến rồi hả ông ?

-Ồ cái gì đây em ?? (Tay Minh trở mắt sang nhìn Xu).

Vừa châm điều thuốc mình vừa nói :

-Tối qua mệt quá tôi ở lại chỗ Xu ngủ. (- Kìa Xu, khách đến sao không mời nước ?)

Trong lúc Xu đang bối rối chưa biết làm sao thì mình ung dung lấy nước rót cho tay Minh uống. Vô tình đã loại ngay tay Minh ra khỏi cuộc chơi, mình với Xu như là chủ và rất “ ưu ái “ cho khách tới.

-Sao em bảo em vẫn còn yêu anh cơ mà?

-Kìa Xu, em vẫn còn yêu ông ấy cơ mà kìa .

-Tao không hỏi mày, im.

Định cho tay Minh ăn cái long chảo chường nhưng mà thôi, mới sớm mai vả lại lớn rồi giải quyết bằng tay chân nghe chừng không ổn. Dù có căng thế nào thì cố mà dụ xuống cho phải lẽ.

-Hai người cứ nói chuyện với nhau. Anh đi làm bữa sáng, Minh ở lại ăn cùng luôn cho vui.

Em Xu nhìn mình ánh mắt khó hiểu, không biết mình đang nghĩ gì. Trong khi đấy mình đáp lại em với nụ cười rất trong sáng và trêu mến. Vào bếp làm bữa sáng, cho hai người kia nói chuyện. Vì là phòng cũng không rộng nên nói gì nghe hết ấy mà.

-Sao anh tới đây làm gì ?

-Anh định cho em bất ngờ, nhưng anh lại là người bất ngờ.

-Chia tay nhau rồi, còn quay lại làm gì.

-Anh nói với em rồi còn gì.

-Em có người yêu mới rồi. Anh ấy.

-Em thay đổi nhanh thế à?

-Ờ, biết sao được.

-Tỏm thật, em không khác gì con diêm. À không, không bằng.

Mình đang cầm cúi làm thì ngẩng mặt lên với câu nói của tay Minh, nó thì đứng dậy ra về. Mình đi tới phía nó làm cái phịch một phát vào mặt nó, không kiềm được nữa các thím .

-Mày vừa nói cái gì ?

-Còn đây là cái tao trả cho hôm trước . (Phịch một phát nữa , nó nằm xuống nhà ôm mặt).

Do mình làm hơi nhanh và bất ngờ nên nó không làm ăn được gì dù có phản ứng tay chân, em Xu lúc đấy chạy ra nhưng lại ôm mình.

-Đừng đánh nữa, anh Minh về đi. Đừng tìm em nữa.

-Cút xéo, đừng có làm phiền bọn tao nữa.

Tay Minh ôm mặt đi về không nói được câu nào nữa, lúc ấy quả thật như thím nào thì cũng thế thôi. Vừa nản vụ em Xu lại vừa bị đánh nữa thì nhụt tinh thần lắm, xách dép về thôi chứ còn làm gì nữa. Ở lại ăn đòn chắc. Mình vào bếp mang đồ ăn ra, hai đứa ăn nhưng mình không nói gì cả. Cứ như là giận dỗi ấy .

-Sao đấy? Giận em à.

-Giận gì ?

-Sao trông như giận ấy.

-Bình thường em, tí nữa tay Thông có đến luôn không để anh còn chờ?

-Thông cái gì mà Thông, tưởng em lằng nhằng lắm chắc.

Mình cười mỉm nguy hiểm rồi ăn tiếp. Rồi phi đi làm luôn, đúng là quay về với cái mớ bùng nhưng không bao giờ yên được. Kiểm cảm giác yên tĩnh ở Sầm Sơn chưa được lâu, à mà cũng có yên tĩnh quái đâu. Quay về HN là quay về với sự xô bồ của cuộc sống. Nhìn cảnh giao thông đường phố là thấy chán rồi, ấy thế mới hỏi tại sao ra HN người ta lại cần một người bên cạnh đến thế. Hà Nội khiến con người cảm thấy muốn được che chở và cùng một ai đó giữa cái sự bộn bề này.

Cả ngày mình cứ loáng thoáng nghĩ tới em Cún, em sang đó rồi bơ vơ giai đoạn đầu khiến mình bồi hồi không yên nhưng không làm sao được. Em Cún có mail thêm vài mail nữa mà lòng mình đau lắm. Đại loại là kể lể về cuộc sống bên đó.

Mấy ngày trôi qua mình không liên lạc với Xu , bận bịu mà. Chỉ lúc nào cần mình mới gọi điện cho em đi chơi thôi. Với tình trạng quan hệ này thì hai bên có thể đá nhau bất cứ khi nào, thế nên mình luôn sẵn sàng ở một góc tâm hồn nào đó cho việc này xảy ra.

Thôi kệ, qua chỗ thằng Đức chơi đã, qua xem nó làm ăn thế nào rồi. Quán khá là đông khách, đêm ở đây nhộn nhịp ra vào, từng đôi từng cặp cứ rủ nhau vào rồi lại dẫn nhau ra với vẻ mặt đầy hạnh phúc. Yêu đương cũng có, đang giai đoạn tán tỉnh cũng có. Thi thoảng thấy vẻ mặt hờn hờ của vài thanh niên rồi là sự rụt rè của bạn gái theo sau mà mình chỉ biết mỉm cười, cái cảm giác ấy ai mà chẳng được trải qua.

-Giờ mới thèm vác mặt qua thăm tao hả ?

-Thì bận từ ấy tới giờ mà, có time quái đâu.

-Mày biết tin gì chưa ?

-À ngon, thế là cũng biết báo tin cho tao rồi đấy. Tưởng đứt mất cái dây thần kinh thông báo rồi.

-Huyền Anh chuẩn bị cưới chồng đấy.

-Hả ?

20. Chương 1 - Phần 4

Phần 4 : Con gió lạ

Khá là chóng vánh, cuộc đời không biết thế nào mà lần. Mới đó đã chuẩn bị lấy chồng, mới ngày nào còn ngây dại, mộng mơ mà bây giờ đã lo đến chuyện chồng con. Thôi thì chúc em hạnh phúc, mong là em tìm được người tốt vậy.

-Ồ thôi kệ.

-Thế mà có định dự đám cưới của nó không ?

-Không. Càng thêm lưu luyến chứ được cái đêch gì. Giờ mỗi người có cuộc sống mới.

-Thôi kệ 2 đứa mà. Tao đi đây chút, mà cứ ở đây nhé.

Đang ngồi nghĩ vấn vợ chút thì buồn tay buồn miệng lên sân khấu mini của quán café làm bài :” Lại gần hôn anh “ . Tâm trạng đang khá là phiêu nên bài hát được tăng thêm độ thảm.

Xong xuôi quay về chỗ ngồi nhâm nhi café tiếp.

-Bằng Kiều cũng chào thua, anh nhỉ ? Em ngồi đây được chứ ?

Mắt mình lúc đấy khá là ngạc nhiên, nhưng cũng quen rồi nên đâm ra không quá tỏ ra bất ngờ hoặc hồ hởi khi được một em xinh tươi bắt chuyện.

-Ok em.

-Anh đang chờ bạn à ?

-À không, anh đến đây một mình, quán café này là của thằng bạn anh.

-Thất tình chẳng ?

- Thằng thân quá em nhỉ ? Nhưng hay đấy, thất tình. Here alone ?

-Quán café mới mở, gần chỗ em nên thi thoảng ra này uống café một mình .

Ngồi tà lưa với em vài ba câu, em khá sắc sảo. Do có chút son phấn nên đoán em là dân đã đi làm rồi, trông cũng khá phong cách. Nói chuyện được một lúc thì thằng Đức về .

-Chà chà, chỉ được có thế là nhanh.

-Nhất cự ly, nhì tốc độ mà mà. (- Bạn anh đó em) .

-Mày khỏi phải giới thiệu, em nó thường qua đây uống café chỗ tao mà. Khách quen đấy, tao vừa đi đón em Khánh, lát nữa đi làm chút đồ nướng nhĩ, lâu tao chưa ăn.

Thực ra hôm đó mình cũng chả có gì để làm, quay sang chỗ em nó, nghiêng đầu nhẹ nhìn ý hỏi em nó có đi không. Xem ra cũng tinh tế ra phết, em cũng nghiêng đầu lại về đồng ý.

Thế là thằng Đức đèo người yêu nó (em Khánh), còn mình thì lai em nó, giờ mới biết cũng là bạn thằng Đức luôn, hay qua quán nó mà.

-Anh là Dũng nhé.

-Gọi em là Mai.

-Gái tên Mai , trai tên Dũng. Đùa anh à?

-Chắc là trùng hợp thôi, cùng sở hữu cái tên đẹp nhất của 2 phái.

-Em đi làm rồi ? Trông vẫn trẻ nhưng lại chững chạc.

-Em mới 20, không học ĐH , giờ em đang mở Shop quần áo ở đối diện chỗ anh Đức đấy.

-Tính giàu sớm hả?

-Không thì cạp đất mà ăn à ?

Wow , hôm nay đông vui. Gặp luôn mấy thằng bạn xã hội (quen qua thằng Đức) cùng người yêu đi theo. Anh em tay bắt mặt mừng hàn huyên . Nhưng vẫn còn một số người lạ nên thằng Đức nhanh miệng :

-Dừng, bạn thân tao.

-Còn ai bên cạnh kia ông eiii (có đứa hỏi với).

-À, bạn mới quen thôi.

-Bạn tình hay bạn đời ?

Mình cười trừ không trả lời, có tầm khoảng chục người. Anh em uống rượu tà lưà hết, em Mai do vào đời sớm nên mấy khoản này nghe chừng em nó tự tin có khi lại còn hơn cả mình nữa. Rượu đến tay là em sòng phẳng và không xin xỏ. Nhưng em lại ít nói . . .

-Chuyện thường ngày à em?

-Mấy đứa bạn em cứ 1 tuần ít nhất 1 lần nên cũng đâm quen. Anh cũng uống được đấy.

-Bấm sinh rồi.

Hai đứa thi thoảng mới nhau riêng sòng phẳng. Thì em Xu gọi điện :

-Anh đang ở đâu đấy ? Hôm nay qua em.

-Anh đang chỗ mấy đứa bạn chút. Có gì không?

-Lại nhậu nhẹt à?

-Ờ.

-Thế tí nữa có về không?

-Có chứ, không về thì ở đâu?

-Thế thì qua em luôn đấy.

-Có gì anh gọi sau nhé. Anh bận.

Nói xong mình cúp máy luôn, đang hơi men phê phê cộng thêm chút nhiệt từ đám đông nên khá là phiêu du. Tan tiệc đứa nào cũng lảng lảng cả rồi.

-Anh em tăng 2 chứ nhỉ ? (Thăng Đức cao giọng).

-Yeahhhhhhhhhhhhhhh

-Ê Đức, tao phải về. (mình nói nhẹ).

-Mày về làm gì, hôm nay đang vui.

-Nhưng còn em Mai, chẳng nhẽ bắt nó đi qua đêm à.

-Mai, ý em sao ? (Thăng Đức quay sang Mai).

-Em sao cũng được ?

Thì chẳng nhẽ lại không bằng đứa con gái, thôi thì tăng 2 cùng đám bạn qua Bar quen thuộc. Đèn chớp loạn xạ lên nhưng mình chỉ ngồi uống chút rượu nhẹ ở quầy.

-Anh không nhảy à ?

-Anh không thích cho lắm.

-Ra nhảy với em.

-Mình em ra đi.

-Thế thì uống cùng vậy.

Trông em lúc đó cũng khá là phê rồi, nhạc vào nữa nên đâm ra tâm hồn như trên mây, người thì nẩy tung tung lên. Vòng 1 cứ sóc lên sóc xuống mà làm mình không rời mắt được. Em có bắt trộm được mình vài

lần nhìn vùng trên. Nhưng hình như em cố ý để cho nhìn thì phải. Em Xu lại gọi điện, mình chạy qua nhà vệ sinh nghe :

-Về chưa?

-Anh chắc hôm nay không về được đâu.

-Lại đi với em nào hả?

-Em nào mà em nào, ngủ trước đi. Hôm sau anh qua.

Vừa tắt điện thoại xong, quay lại thì em Mai đứng đường sau người tựa vào tường :

-Bảo thất tình mà.

-Thì còn phương án B.

-Cũng ghê gớm đấy nhỉ.

-Liên quan tới em không ?

Vừa nói dứt lời câu đó, em Mai túm cổ áo mình tiến gần lại làm một cái kiss sâu xuống tận ruột.

-Bây giờ thì liên quan chưa?

-Có đôi chút.

Xong xuôi vào lại chỗ ngồi, hai đứa vẫn nc bình thường nhưng mình khá e dè vụ này. Tuy lời nói vẫn trên cơ, bất cần nhưng thực sự ở em mình không có chút tin tưởng gì nữa rồi. Tan tăng 2.

-Tăng 3 cái chứ nhỉ ? (Thăng Đức lại cao giọng).

-Ồ cái thằng (mình ngó người ra).

-Bình tĩnh đi mày.

-Đừng đú quá mày, lớn rồi.

Thế là thằng Đức nó bảo nghỉ, không thì chắc cu cậu lại rủ đi đập đá hoặc đại loại thế thì lại phiền ra. Thằng Đức lai người yêu nó đầu tàu đi, đến cái khách sạn cỡ vừa thì nó rẽ vào, bọn theo đuôi thì cũng rẽ theo. Mình thì ngừng lại trước cổng.

-Ê Dũng, định ngủ ngoài đường à?

Mình quay sang nhìn em Mai, em nói luôn :

-Ngoài đường lạnh lắm.

Thôi thì vào, không xoắn nữa. Các cu cậu đã thích thì anh không miễn cưỡng nữa. Tự thuê phòng theo cặp, đương nhiên rồi. Mình với em Mai một phòng chứ còn sao nữa. Nhưng thực tế là mình không có ý đồ gì với em này cả. Chưa thấy hứng thú gì từ em, tuy em nói chuyện có phần nguy hiểm nhưng cũng nhàm rồi. Không còn thấy lạ nữa.

-Em lên giường ngủ, anh qua sofa.

-Đêm lạnh thì sao anh?

-Yên tâm.

-Lạnh thì cứ qua chỗ em . . .

21. Chương 2 - Phần 4

Rồi hai đứa ai riêng phần nấy mà nằm ngủ. Hôm nay vừa uống cả bia lẫn rượu, lại không có cơm nữa nên ruột nó cứ cồn cào không ngủ được. Chân tay thì thấy mỏi rã rời ra, em Mai cũng thế thì phải thấy cựa quậy, quay đi quay lại.

-Không ngủ được à em?

-Không quen phòng nên khó ngủ.

-Tưởng em quen với mấy chồn này rồi chứ ?

-Bộ tưởng em nhăng nhít lắm sao ?

-Thế sao kêu anh vào đây làm gì ?

-Chẳng nhẽ bỏ đám bạn đi về.

-Người yêu em không hỏi han gì à?

Hỏi đến câu này em nó quay mặt vào trong rồi nằm im ngủ, chắc cũng có quá khứ đau buồn nên mình không hỏi nữa. Đột nhiên mình thấy nhớ em Cún da diết, em bên đó không biết giờ ra sao rồi, nhớ về mặt ngây thơ không một chút gợn buồn của em. Những lúc em nũng nịu đòi đi chơi đây đó, ăn uống khắp phố phường, những ngày tháng êm đềm và ấm áp không có một chút phiêu liêu giống như của em Xu. Nhưng con người mình không theo khuynh hướng lãng mạn nên thích phiêu bạt một chút. Tội em Cún đã đặt tình cảm nhầm người, cũng mong em sang đây học được nhiều điều hay, có được người yêu tuyệt vời.

Nghĩ luyên thuyên một chút thì mình cũng ngủ thiếp đi, sáng mai mặt trời rọi vào tới tận mặt thì mới chịu tỉnh giấc. Nhưng nghe chừng em Mai còn nướng hơn cả mình, em quần cái chăn trông yêu không tả được. Mình quỳ 1 gối lên giường rồi nói :

-Dậy đi em nắng hồng ban Mai.

-Dẻo mỗ gớm.

-Thế thì sau này mới có vợ được chứ em ?

-Cua được bao em rồi ?

-Anh không nhớ.

Vệ sinh xong xuôi gọi bọn bạn cùng ra về thì thấy ánh mắt chúng nó khá lăm lét, ờ cũng hiểu ý mấy cha này, chắc tưởng mình vớ bở được đêm qua. Thằng Đức thở thề :

-Đêm qua thế nào ?

-Ờ, cũng đc.

-Biết ngay mà.

Mình cũng nói nguy hiểm chút thôi chứ được miếng nào, tối qua mệt bơ phờ. Cả đám đi ăn sáng xong rồi cũng tan luôn. Vẫn chưa có ấn tượng nào với em Mai :(.

Xu is calling .

-Tối qua đi đâu thế ?

-Vui với đám bạn ấy mà.

-Lại đi bắt công chúa hả ?

-Đạo này súng hết đạn, không em nào chịu thua cả.

-Thế lát qua đây nạp đạn cho.

Đúng là chỉ có Xu mới ăn nói kiêu nửa vời đáp chả thể thôi, nhưng kể cũng thú vị. Tuy vẫn quan hệ với em XU nhưng thực tế mình luôn để chế độ có thể chia tay bất cứ khi nào. Nói chuyện với em Xu khá là hại não. Sơ hở phát là bị tóm ngay, nhưng mà thể thì mới hay.

Hôm đó từ sáng tới tận chiều tối mình không đoái hoài gì tới Xu cả luôn, kể cả em Xu gọi điện hay sms cũng không bắt máy. Nghe chừng Xu có vẻ tức điên

Gõ cửa phòng Xu . . . Cốc cốc cốc .

-Ai đấy ?

-Anh lại là thỏ đây .

-Thế thì đứng ngoài, đây ko thêm gặp.

Thế là mình cũng im luôn, tầm 3p gì đấy, em nó ko thấy mình động tĩnh gì thì chạy ra mở cửa.

Đập vào mặt em nó là hình ảnh mình đang dựa trước tường đối diện cửa em nó tầm 2m gì đấy. Tay trái thì cầm bó hoa hồng , tay phải thì đưa tay sau gáy gãi nhẹ , trông cứ như phim Hàn :>

-Trò gì đây ?

-Thì lấy hoa để mua đạn đây.

-Tưởng lấy lòng người ta mà dễ à ?

-Thế em đòi như nào ?

-Voi chín ngà, gà chín cựa , ngựa chín hồng mao.

-Anh có hai tai, 3 chân thôi nè , được hem ?

-Ai thêm . . .

Mình ôm từ đằng sau em , em cầm bó hoa lên ngửi . Không hiểu sao hôm đó mình lại làm quả sến như thế, vì lâu rồi mình chưa làm mấy thứ này , âu thì chỉ là lúc còn mộng mơ trong quá khứ. Nhưng mà đổi gió chút cũng hay.

-Giờ thì sao em ?

-Là sao ?

-Thì đợi làm bữa tối mà nạp đạn chứ sao nữa.

-Ờ

Trong lúc chờ đợi em làm cơm thì mình tắm rửa chút tí còn làm việc .

-Điện thoại kìa anh ơi .

-Bắt anh Acsimet ra nghe chẳng? Ai đấy ?

-Số lạ.

-Nghe hộ anh .

10 phút sau .

-Ai vừa gọi thế em ?

-Gái.

-Bây, gái nào ?

-Đợi chút công chúa gọi lại ngay thôi.

Mình cũng không biết là ai gọi cả. Vì bấy lâu nay điện thoại mình chỉ lật vặt vài ba cuộc ấy thằng bạn và em Xu thôi. Mình cũng không quan tâm, em Xu đã . Tính sau, nạp đạn đầy đủ, hai đứa nằm đắp chăn xem phim . . . Ba chàng Ngốc rồi cũng đến luôn tận tối khuya.

-Giờ sao em ? (mình nhìn em mặt dâm dề)

-Bật xem phim tiếp.

-Thực hành luôn chứ còn phim mới phieć.

Mình vừa nói vài câu trêu đùa vừa lấy đầu cù vào người em, lấy tay chọc chọc các kiếu ở vùng bụng rồi hai bên cánh. Rồi thì cảm hứng cũng bắt đầu lên dần dần, hơi thở cũng bắt đầu lổ nhịp , thật chạm thật nhiều cũng ngấm dần đều cảm giác trai gái.

Quần quai với nhau xong thì mình cũng nằm phập xuống, em thì dúm đầu vào người . – 1 new messages –

“ Ngủ chưa anh màn đêm Dững mãnh ? “

Mình đoán được ngay là kiếu nhắn tin dối lại của em Mai, em Xu thì đang cười đểu xem mình nhắn lại như thế nào .

“ Sẽ sớm thôi vì ngày Mai nắng lên anh sẽ về “

Mình với Xu hai đứa nhìn nhau cười, mình thì lắc đầu . Em Xu thì cười nắc nẻ như thấy bất lực với mình ấy.

Nhưng mình nào ngờ, cơn gió lạ này là cơn gió độc . . .

22. Chương 3 - Phần 4

Chỉ là chút thoáng qua với em Mai thôi.

-Cô ta là ai ?

-Sao lúc nãy mặt còn đáng yêu lắm cơ mà?

-Nhưng cô ta là ai ?

-Thì là bạn anh, mới quen. Bạn của thằng Đức hôm em gặp ở sân bay đấy.

-Mới quen mà nhắn tin thân mật thế là sao ?

-Ờ thì sao ?

Thế là em Xu không nói nữa, ôm mình chặt hơn 1 tí rồi gối đầu lên vai ngủ. Thoáng chút mình thấy thương em Xu và thấy tự ghét chính bản thân mình. Mình như một thằng sở Khanh, ai mà chịu được cái kiếu nói chuyện của mình. Giả sử là con gái nói với mình, mình là đàn ông đã không chịu được. Đàng này Xu lại nhắn nhin chịu những lời nói như thế. Hay là Xu cũng lấy mình làm thứ mua vui, sau này gặp anh nào ngon rồi tính sau ? Suy nghĩ đó cũng làm mình an ủi phần nào.

-Dậy , dậy ăn sáng anh ơi !

-Ồ, sáng rồi à ?

-Sáng rồi, hôm nay chở em ra chỗ đám bạn đi. Hôm nay chúng nó rủ nhau đi chụp ảnh đôi.

-Đôi à?

-Ờ đôi.

Hồng bét, không thích khoản chụp ảnh đôi cho lắm. Sau này vợ con nó mà dòm thấy được thì khổ, nhưng nhìn thấy mặt em nó hơn hử, thì thoáng cảm bó hoa hít hít lấy được, cộng thêm chút khí trời dễ chịu làm mình cũng mềm lòng. Ra ăn sáng.

-Có đông không em ?

-Tính cả mình nữa là 4 đôi. Mỹ mần chưa?

-Thế ở đâu?

-Chỗ Công Viên Bách Thảo đấy ?

-Hả ? Chụp ảnh cưới à ?

-He he he .

Ăn sáng xong xuôi, mình thì mất 3 phút để chải đầu, mặc quần áo. Em Xu thì tầm 30 phút sau em nó mới bảo : “ Đợi em 10 phút nữa “ .

Hê, công nhận khi em nó bước ra khỏi nhà vệ sinh với vạt trang điểm thì trông ngon lành cảnh đào phết. Em trang điểm không lòe loẹt, rất nhẹ nhàng và nữ tính. Hôm đó gu em chọn là váy màu xanh da trời nhẹ, đeo sớ màu hồng nhạt hoa sen.

-Cũng ra trò đấy ?

-Giờ mới biết hả, thì vốn dĩ người ta là con gái, cũng phải thích đẹp chứ.

-Đi thôi.

Bọn bạn em Xu hẹn nhau ở cổng công viên Bách Thảo. Một buổi sáng nắng dịu gió mát, thi thoảng vài chiếc lá vô tình rơi xuống đầu rồi vờ vụn khi một bước chân bước qua khiến con người chúng ta có cảm giác đến bao nhiêu cũng phải mềm. Cảm giác nó lâng lâng khó tả.

-“Xu” nó đến rồi chúng mày ơi.

-Chào mọi người (mình tươi cười).

-Anh Dũng với “Xu” trông đẹp đôi nhỉ ?

-Đâu em, anh đi làm nền cho Xu nó chụp thôi.

Thế là cả 8 mạng người cứ nghiêng nghiêng ngả ngả chụp ảnh các kiểu. Mình thì ngây ngây ngô ngô với mấy vụ này. Em Xu thì ưỡn ẹo, cong mông các kiểu trông cũng đáng yêu ra phết. Bây giờ mới mới thấy được em cũng thực sự nữ tính và dịu dàng. Đúng là khi con gái chụp ảnh và lên ảnh thì lừa thì thấy được. Chứ lúc lên giường thì ai cũng giống ai hết khi mà đạt tới đỉnh của khoái cảm. Chụp chiếc xong, mệt thì mọi người chải bịt ra cổ rồi mang đồ ăn ra ăn. Cười nói vui vẻ, cái cảnh thời sinh viên năm 1 sống lại trong mình khi có bạn có bè, vô tư hồn nhiên không nghĩ ngợi gì nhiều.

-Thế hai người sau này có định cưới nhau không ?

Mình ngớ người ra, mặt cắt không ra giọt máu. Bạn Xu hỏi câu hiểm quá, môi mình lại cười trở lại.

-Bắt anh vào tù sớm thế em ? (ngoảnh sang thấy Em Xu cười tủm).

-Thấy hai người đẹp đôi, chắc là tiến tới rồi.

-Thế thì phải hỏi em Xu.

-Chắc là có .

Cả đám cười phở lớ, riêng mình thì cười hơi gượng. Chắc, không biết em Xu nói thật hay đùa mà thấy lo lo. Bắt đầu thấy hơi xoắn. . .

Cả buổi chiều đi hóng, rồi lượn lờ quán xá ăn kem với đám bạn đó. Rồi cũng lúc tạm biệt về vì cũng xế chiều rồi. Mình chở em Xu qua đường Láng ăn nhẹ, thấy tiện đường nên rẽ qua chỗ quán thắng Đức uống café luôn. Hôm nay cu cậu đi đâu không thấy, cũng không gọi phone cho nó, kệ nó thôi. Kể cũng lạ, cả Huyền Anh, Cún , Xu đều đã cùng mình ở nơi này .

-Đây là quán thắng Đức đấy, của bố mẹ cho nó.

-Thế là xác định không lông bông nữa rồi.

-Ờ, thế cũng tốt. Chứ anh thì muốn kiếm tiền lắm rồi đây.

-Thế thì kiếm đi thôi, không thì cạp đất mà ăn à ?

-Cũng chuẩn bị thôi, đất giờ cũng đắt lắm. Có phải muốn là cạp được đâu ?

Vừa uống café vừa tâm sự với em Xu ba cái thứ lan man thì vố vai cái huych một phát .

-Bạn gái anh trông xinh gái thế ? – (Chào cậu).

-Ồ, sao em lại ở đây ?

-Anh Đức đi bận 1 chút, nhờ em qua nhìn quán hộ.

-Đây là ai thế anh ? (- Xu hỏi) .

-À bạn anh mới quen.

-Người tới qua nhắn tin cho anh đây hả ?

Cả 3 nhìn nhau hơi ngại ngùng, em Xu nói hớ quá. Nói thế có khác gì bảo tới qua mình ở chỗ Xu làm việc. Tình thế này chưa nghĩ, nó đến nhanh quá.

-Mai nó bán quần áo bên shop bên kia, anh cũng mới quen cách đây 2,3 ngày gì đó.

-Cậu yên tâm, quen bạn bè thôi mà. Không cướp của cậu đâu . (Em mai nói cười trêu đùa).

-Hi , thì cho cậu cướp đấy. Được thì mình cảm ơn quá. He he.

-À thế à, thế sau đừng hối hận đó nha . . . (cười tiếp)

-Xem anh như hàng họ ấy nhỉ.

Nói vài ba câu qua loa thì em Mai đi làm việc, em Xu thì nhìn mình mất hình viên đạn.

-Liệu hồn đấy nha.

-Rồi.

-Léng phéng là cắt luôn.

-Ồ.

Thực ra mình trả lời thế để tăng độ “ đáng yêu “ chút thôi chứ không phải sợ sệt gì em Xu cả. Đôi khi đưa em nó lên mây xanh cũng có cái hay của nó. Mình cũng cảm thấy được đôi chút hạnh phúc như người yêu thật sự. Nhưng : “ 1 New Message “

“ Bạn gái anh cho em cướp anh rồi đấy nhé “.

Tin nhắn của Mai hôm đấy khiến mình cũng nơm nớp lo âu. Vì cũng mệt với các kiểu gái lắm rồi, còn cái gì để tìm hiểu các kiểu nữa. Hiền lành có, phũ phàng đã nếm, phiêu bạt, hư hỏng cũng đã từng thử. Vậy cái gì mới khiến mình dừng chân tìm bến đỗ đây ??

-Em thấy cô ta thế nào, Xu ?

-Cũng ra trò đấy, linh tính con gái mách bảo thế.

-Ồ thế nếu sau này cô ta cướp anh thì sao ?

-Giỏi thì làm ? Em xưa này chưa ngán ai cả ?

-Đánh ghen à?

-Cũng đã từng thôi, nhưng thời cấp 3.

-Tiền án tiền sự cũng có đấy nhỉ ?

-Nhưng anh cứ liệu hồn.

Chưa bao giờ nhấp cốc café lại đắng như thế này. Mình nhớ lần trước đến nơi này là một lần mình phải chọn lựa hai con đường. Cún hoặc Huyền Anh, lúc ấy là lúc lý trí mình mạnh hơn bao giờ hết. Sự yếu mềm

của con tim bị đánh bại, khoảnh khắc Huyền Anh nhìn mình bước đi tay trong tay với người con gái khác, mình đoán chắc tim em cũng vỡ vụn với những ca từ đắm nước mắt. Nhưng biết sao được, mình đang sống phần “ CON “ , mình sợ sống phần “ NGƯỜI “. Mình muốn sở hữu những người con gái mình có, kể cả về thân xác lẫn tâm hồn. Để “ trà thù “ ột thời mê muội, một thời chạy theo một tình yêu đúng nghĩa. (Mình thật đều đặn).

Khi đến với Xu, mình cảm thấy không có sự ràng buộc nhưng vô hình dung chính điều đó lại khiến mình với Xu quan hệ được lâu, quan tâm nhau một cách thoải mái không lo sợ gì về mai sau cả. Nhưng trong thâm tâm mình, Xu với mình sẽ có ngày phải chia tay, chắc chắn đi đến hôn nhân là điều không thể, mỗi người có mỗi suy nghĩ. Người vợ sau này mà mình hằng mong ước (và thằng nào cũng muốn thế) là người : xinh đẹp, đảm đang việc nhà, tự tin trong công việc, biết cách làm mình tự hào khi đi với bạn bè hoặc đám đông... Để tìm được người đó công nhận khó. Biết thế nên mình nghĩ, lúc ấy tiền không phải là thứ quan trọng bậc nhất, nếu người con gái đến với mình vì tiền nhiều hơn thì có thể ra đi vì tiền hoặc yêu mình không toàn tâm toàn ý. Lúc đó thì cuộc sống gia đình sẽ tan vỡ nhanh chóng. Vì khi thành vợ thành chồng, lúc đó mình phải thực sự là người lớn, suy nghĩ người lớn. Không còn là một thằng phiêu bạt trên con đường tình trường nữa. Hai chữ “ trách nhiệm “ được đặt lên hàng đầu.

Nghĩ đi nghĩ lại thì mình vẫn chưa đủ tuổi chuẩn bị cho điều đó, nhưng để đến được mức độ ấy thì phải luyện công ngay từ bây giờ. Không thể để gái vắt mũi, dù có là loại gái nào : hư hỏng hoặc hiền lành , giàu sang hoặc tri thức. . .

Ly cafe hôm ấy với Xu khiến mình suy nghĩ khá nhiều, chắc cũng do không gian và sự xuất hiện của Mai quá đối đột ngột khiến mình nghĩ tới quả báo sau này. Lắm mối tối nằm không.

Hôm ấy cũng qua, Xu về chỗ Xu , mình về chỗ mình . . . mấy ngày trôi qua với công việc, học tập và bạn bè như bình thường. Những lúc mệt nhọc về ý trí, Huyền Anh là người mình nghĩ tới nhiều nhất. Những sự săn sóc tận tình như một người vợ đảm đang trong quá khứ khiến mình thực sự mềm lòng, nghĩ tới một mái ấm gia đình hạnh phúc. Huyền Anh cực kỳ tinh tế trong chuyện tình cảm, ấy vì thế trong quá khứ mình mất em cũng chính là suy nghĩ quá trẻ con và bông bột, chưa thể là chỗ dựa cho em được. Nhưng em không phũ phàng rời đi mà vẫn mơn chớn vì trong bản chất, tiềm năng mình là thằng đàn ông có thể che chở được cho người yêu.

Mình ngủ thiếp đi khi cái suy nghĩ làm mỗi ý chí . . . Phải tìm một luồng gió mới để thay đổi không khí nhàm chán này.

Quyết định thử dong đưa em Mai chơi bởi xem thế nào . . .

Tối thứ 7 đẹp trời gió thoảng.

-Alo Mai à ?

-Hôm nay lại gọi cho em cơ à ?

-Ồ, Anh qua chọn cái váy tặng bạn. Em có ở Shop chứ ?

-Vâng, đang ở Shop, qua liền đi anh, em chọn váy đẹp cho.

Mình phóng xe qua Trường Chinh với tâm trạng đi chơi cho bớt sầu, không liên quan gì tới Xu nữa, một cứ neho neho suốt cả tuần. Các tím lúc chưa xếp hình thì phơi phơi lẩm, nhưng thử vài ba lần xem là chán ngắt à, bắt đầu sang giai đoạn tránh gặp mặt thường xuyên.

-Mai, em chọn cho anh cái váy màu hồng.

-Tặng người yêu à ?

-Không.

-Cao bao nhiêu anh ?

-Để anh xem, cũng tầm tầm như em thôi.

Em Mai cũng chọn ình được cái váy khá là ưng ý. Để cảm ơn em thì mình mời em cafe tại một nơi khá là xa và dễ chịu về không gian. Shop thì em để cho nhân viên trông hộ và bán hàng.

-Xem ra anh cũng tâm lý cho người yêu phết nhỉ.
 -Anh bảo đâu có mua cho người yêu.
 -Thế anh mua cho ai ?
 -Mua cho em, tặng em. Chúc mừng sinh nhật !
 -Hả ?????? Sao anh biết ?
 -Khỏi lý do đi em, quà cho em đấy.
 -Trời ạ, em cảm ơn! Làm em bất ngờ quá đấy !
 -Ừ thế thôi em nhé, anh phải qua chỗ đám bạn xem đá bóng chút đây. Trễ hẹn chúng nó là chúng nó cắt . .
 . ..t . t. . . tóc .
 -Nhanh quá vậy anh, thế thôi về vậy !

23. Chương 4 - Phần 4

Cứ thế đã rồi tính sau, Hà Nội là không có vội được. Kể ra thì em Mai khá là thoải mái, chắc là vì em vào đời sớm hơn bình thường. Em không học đại học mà mở Shop bán hàng quần áo luôn. Em có mái tóc xoăn xoăn không phải do bẩm sinh mà do ra hiệu , pha chút vàng màu hạt dẻ nhạt khá là nhẹ nhàng và dễ chịu, đôi lông mày em không biết có vẽ thêm hay không mà dài hơn cả con mắt nhưng trông lại rất vừa khuôn mặt, nó không làm tối đi khuôn mặt em mà ngược lại là điểm nhấn của khuôn mặt hình trái xoan. Em có cái mũi dọc dừa, môi hình trái tim và có má lúm đồng tiền lộ ra mỗi khi em cười nhẹ trông rất là nữ tính. Minh để ý thì thoáng em vuốt tóc dắt vào tai một bên trông rất là lịch lãm, y như một nữ trí thức.

-Alo Đức à ?
 -Có chuyện gì thế mày ?
 -Mày cho tao info về em Mai chút.
 -Thế nào? Lại định đóng đưa à? Thế em kia của mày chưa đủ nhiệt sao ?
 -Dạo này lên ông chủ có khác, hỏi nhiều nhỉ.
 -Ờ, tí tao gửi facebook của nó cho.

Thế là đã có facebook của em, em khá kín trong việc post status. Những status của em không chứa đựng một chút tâm trạng nào cả, chỉ là những câu nhận định vu vơ về cuộc sống hay trêu đùa bạn bè, nhưng có vẻ em thích nhạc Trịnh. Hình như suy nghĩ của em già so với tuổi.

SMS:

-Cảm ơn anh vì món quà nhé, hơi bất ngờ chút !
 -Hơi thôi à em? Sao em ko tổ chức sinh nhật ?
 -Buồn, không tổ chức nữa.
 -Người yêu ?
 -Chia tay.

Đến đó mình không reply tin nhắn em nó nữa. Rất ngại phân tích chuyện riêng tư người khác. Khi đã quen ai, mình rất ít thăm dò về quá khứ. Mình thích hiện tại và tương lai hơn.

Sắp tới, mấy thằng bạn thân tổ chức đi chơi xa một chuyến. Nghe nói là Nha Trang thì phải, chúng nó bắt phải dẫn người yêu đi kèm. Đứa nào cũng dẫn một em đi theo và đó là điều kiện bắt buộc. Nếu không có

thì miễn đi, tính mình thích đi đây đó, có cơ hội đi du lịch mà không đi được thì uổng lắm. Chẳng nhẽ lại rủ Xu ???

-Alo Đức ? Tao đi một mình nhé, đ' rủ thêm ai đi cùng đâu.

-Không được đâu mày, mấy thằng nó quyết rồi, làm trái là không có được.

-Tạo ngại rủ con bé kia lắm, suốt ngày gặp rồi, chán phèo.

-Thế sao mày ko rủ Mai ?

-Nó có là người yêu tao éo đâu mà rủ.

-Thì cứ thử xem, biết đâu lại được. Nó cũng đang alone mà.

Ờ thì chắc, mình cũng thử hỏi em ấy phát xem thế nào. Nếu không được thì rủ Xu đi cùng, công nhận lúc này mình là thằng đầu chính cống. Có Xu rồi lại thích đong đưa người khác, nhưng mà khổ nổi, cái gì nhiều quá cũng không tốt.

-Mai ơi, tuần sau nó là như thế này . . .

-Nó như thế nào ??

-Thì chuyện bắt đầu là như sau

-Đi chơi Nha Trang chứ gì ?

-Biết vụ này nữa hả ?

-Thì chỗ anh Đức có vụ gì hay chả rủ em, nhóm bạn mà.

-Thế thì tốt rồi, couple với anh chứ nhỉ ?

-Em đi với bạn em rồi !

-Hả? Ờ thôi vậy.

Lúc đó mình quả thực hơi nóng gáy, tưởng ngon lành cảnh đào rồi chứ, ai ngờ em nó dẫn bạn đi theo. Thôi quay lại với em Xu yêu dấu vậy.

Nhắc tới chuyện đi chơi thì em Xu nhảy tót lên, suốt ngày thích đi đây đi đó, chơi, mua sắm. . . Trước ngày đi Nha Trang, em nó đòi đi Big C mua vài thứ thủ sẵn mấy ngày, mấy đồ dùng con gái ấy mà. Tung ta tung tãng, cứ như mở hội.

Buổi sáng, mọi người có mặt đông đủ ở chỗ thằng Đức. Hôm nay em Xu phấn son không kém gì cái Mai cả, nhưng do nhìn mãi chán rồi nên em Mai có phần thu hút mình hơn, kè kè bên cạnh em là tay nào ấy, cũng được ra phết. Xu thì khoác tay vào tay mình, mình thì 2 tay đút túi trông cứ như là 2 vợ chồng đi dự tiệc.

-Mai nó cũng đi à anh ?

-Ờ, anh cũng không biết, nhưng sao ?

-Hỏi thế thôi, để ý đấy.

-Em nó có người yêu rồi mà.

-Nhưng chưa chắc đc.

Cả nhóm lên xe Ca thuê trước rồi tiến thẳng về Nha Trang. Mình với Xu ngồi dưới, mọi người ngồi trên, em Mai ngồi gần tài xế do em bị say xe đường trường. Thế cho nên gương chiếu hậu in hình rõ mặt mặt mỗi của em khi phản chiếu tới mình. Thi thoảng mình nhếch mép cười, em cũng đáp lại như vậy.

Một rồi cũng ngủ thiếp đi trên xe, cuối cùng cũng tới Nha Trang.

Cả chiều là dành để cho nghỉ ngơi dưỡng sức tối lấy sức để quây phá, phòng thi thằng Đức đã book sẵn rồi, ăn cơm tại khách sạn luôn. Cơm tối được đặt sớm để mọi người ăn cho đỡ đói. Bia hết nhè hết. Thằng Đức lại cao giọng :

-Bây giờ ở đây có vài nhân vật mới, mọi người phải giới thiệu và uống hết cốc.

Cả nhóm có vẻ đồng tình vỗ tay đồng loạt, mặt em Xu hơi ngượng ngượng đỏ đỏ.

Mai giới thiệu đầu tiên.

-Hả ? Em á. . . Thì đây là anh Quang, người yêu em.

-(Cả nhóm) A chà, nhanh nhả . . . thế mà không cho anh em ở đây biết sớm. Làm tưởng bở.

Mấy tay bị mấy mụ thực yêu vào hông vì dè gái.

-Đến lượt anh đẩy anh Dũng. (Em Mai cười thách thức)

-Ồ thì, nếu không có gì thay đổi thì đây là người yêu tôi. “Xu”.

Cả nhóm phá lên cười với câu trả lời hóm hỉnh của mình, ăn ăn gấp gấp rồi uống uống phê lê tê mê. Cả hội rủ nhau ra biển nghịch, khá là vui và náo nhiệt. Em Xu dịu giọng nói :

-Liệu mình thế này lâu nữa không anh ?

-Ồ, tự dưng hỏi khó thế?

-Tự dưng thấy lo lo thế nào ấy.

-Nếu cứ hỏi thế này nữa chắc là không lâu đâu.

-Thế thôi, không hỏi nữa.

Cả hội nghĩ ra trò cắn xoài bằng miệng đôi một và bắt thăm cặp đôi trai gái. Đội nào cắn xoài ngắn nhất thì thắng, phần thưởng là 500k trích từ tiền quỹ ra mua đồ tùy thích cho cặp đôi đó.

Mình bắt được với Mai, lượt thi cuối . . .

24. Chương 5 - Phần 4

Để đổi gió, mình sẽ kể lại một chút về nguyên nhân tại sao mình lại có được sự lì lợm trong việc yêu đương. Không phải ai sinh ra đều là tự có bởi vì ai cũng có trái tim, càng những người mạnh mẽ thì bên trong hoặc chỉ ít ở quá khứ họ đã trải qua một lần đau đớn. Có trải qua mới có kinh nghiệm.

Quả thật, Huyền Anh chính là người con gái dạy ỉnh biết yêu thương là gì. Đó là yêu thương từ tận đáy trái tim, không có một chút vụ lợi và toan tính. Ấy thế nên khi con tim cảm nhận được tình cảm dành cho em, mình cứ hồn nhiên nuôi nấng và nghĩ tới một tình yêu bền lâu và tốt đẹp. Chỉ cần mình yêu em nó chân thành, thật lòng. Bởi vì người phụ nữ ai ai chẳng cần điều đó.

Lúc ấy, mình cảm nhận được mình không thể sống thiếu Huyền Anh được, mình tự nuôi nấng tình cảm, mình yêu từ trong từng suy nghĩ, từng tiềm thức về em. Nhưng sao mà mình vẫn thấy sợ mất em quá. Có đôi khi em ấy thấy yếu đuối thì mình ra sức chỉ bảo, an ủi . . . ấy cũng là lúc cái thằng cu mới lớn trong mình lộ ra, chỉ là trong lập luận mà không có một chút từng trải nào. Con gái rất tinh ý trong chuyện này.

Mình càng dạy dỗ, càng bảo ban em bấy nhiêu thì bao nhiêu sơ hở về mặt trải nghiệm của mình càng lộ rõ bấy nhiêu . . . Rồi cũng đến ngày em nói em muốn một mình vừa chưa nghĩ tới chuyện yêu đương, muốn có một không gian tĩnh lặng. Mình tự thấy mình kém cỏi bởi vì chưa thể chăm sóc em chu đáo hơn. Thế nên mình càng quan tâm, càng săn sóc em hơn trước. Đưa đi đón về, tình yêu của mình dành cho em là cao cả, như không ai có thể chia rẽ được.

Rồi càng ngày em càng ít liên lạc với mình đi, lúc ấy mình buồn lắm. Mình càng cố tìm cách (rất tự nhiên) để gặp em, để được nói chuyện với em thì em càng lạnh nhạt, bảo chỉ chú tâm đến việc học hành và gia đình, chưa muốn yêu đương vội.

Uh vậy thì mình sẽ từ từ, mưa dầm thấm lâu. Miễn là mình kiên trì và chân thành là được.

Một ngày đẹp trời như bao ngày khác, mình đến thăm cô bạn của Huyền Anh, ba đứa cũng quen nhau mà. Khi mà N đang làm cơm tiếp mình thì mình nghịch laptop của N. Vô tình mình thấy trong folder ảnh có hình ảnh Huyền Anh với một người con trai lạ, lúc ấy mình như thất thần nhưng vẫn cố gắng bình tĩnh và hỏi N tại sao lại như vậy ?

Sau một hồi giải thích thì câu chốt mình nhận được là : “ Đừng bao giờ làm người đàn ông tốt trong tình yêu, vì trong tình yêu con gái rất tàn nhẫn “ .

Rồi lúc ấy mình đau khổ và rần rật lương tâm, hàng nghìn câu hỏi vì sao hiện lên trong đầu mà không hề có câu trả lời nào thỏa đáng. Lên mạng đọc một số câu chuyện tình, nào là ngoại tình, cấm sừng mà mình tự thấy mình ngu quá. Cứ tưởng tượng bây giờ mà Huyền Anh đang ôm ấp thằng đó rồi làm cái gì đó nữa mà mình không thể cầm nổi nước mắt. Thực sự mình thấy mình ngu và càng yêu em nhiều hơn .

Rồi mình lần lại những nguyên nhân tại sao lại như vậy, mình thử đi tán vài em với một giọng văn từng từng dê dê, quái lạ tự dưng sao lại cầm tay, ôm và hôn dễ dàng đến thế. Mới 1 tháng thử tán mà đã được chiến lợi phẩm như thế mà mấy tháng trời với Huyền Anh mình chưa dám cầm tay, chỉ cần Huyền Anh nhìn mình là đã cảm thấy hạnh phúc rồi.

“ Em cảm ơn anh vì tất cả “ – là tin nhắn khiến mình đau đớn nhất. Mình có tất cả nghĩa vụ của người yêu mà không có một chút quyền lợi nào. Chỉ vì mình là một đứa tốt trong tình yêu, mình thử sống một con người khác , ngay lập tức kết quả khác.

Trong thời gian tu luyện ấy, mình cũng nhặt được khá nhiều kinh nghiệm cả về cuộc sống lẫn tình yêu. Rồi sau đó mình quen với Xu như chapter 1 . . .

25. Chương 1 - Phần 5

Phần 5 : đôi gió

Cách đây mấy năm, có một gà thường được gọi là Khốt. Khốt sinh ra trong gia đình truyền thống ngu gái, bố, và anh trai Khốt thuộc dạng khờ kinh điển về gái. Với truyền thống hào hùng của cha ông, Khốt lớn lên cũng mang dòng máu lạc hồng khờ gái.

Năm Khốt vừa tròn 20 tuổi, long tong theo các đại ca trong xóm đi chơi. Nhìn các đại ca tán gái, đéo gái, rồi khoe chiến tích giường chiếu, làm Khốt rất thèm muốn, rất mong một ngày mở mặt mở mày, rạng danh cha ông. Khốt bèn tìm một đại ca có số mà và nổi tiếng tia gái nhanh hơn cái bóng của mình . Khốt dành dụm tiền ăn cả tháng của Khốt để mời đại ca này một bữa tiệc nho nhỏ, gồm 1 con vịt quay cùng lít gò đen loại hảo hạng. Khi cuộc rượu đã sừng sừng, Khốt mới đánh tiếng:

- Kính đại ca ca một ly, em là em rất nể phục ca ca, chiến tích ca ca trong làng gái gủ thật không ai sánh bằng. Thằng em ngày ngày nhìn ca ca đéo gái đồ ầm ầm mà lòng thầm ngưỡng mộ. Thật mong được ngày vinh quang như thế. Ca ca có thương thằng em đại thì mở chút lời vàng, cho em bí kíp đánh đông dẹp bắc, để thằng em còn làm rạng danh dòng tộc. Cải tạo giống nòi.

Thấy cu Khốt chân thành, đại ca cũng thương lòng, bèn phán:

- Mày theo anh cũng đã được dài ngày, không công lớn thì cũng công nhỏ, giờ anh sao phụ lòng mày được (nuốt miếng vịt quay, tay cầm ly rượu). Giờ anh dạy mày bài thứ nhất, mà cứ làm theo anh bảo thế này, mày ra đường kiếm một con thật xấu, một đứa mà thằng nào nhìn thấy cũng chê, tán đổ nó, rồi mang trình diện anh. Làm được rồi anh bảo tiếp.

Cu Khốt dạ vâng liên tục, cuộc rượu tàn.

Vài ngày sau, Khốt đưa đến chỗ đại ca trình diện một em. Thật khuôn mặt không phải đẹp như thiên thần, nhưng cũng môi đỏ da trắng. Ngồi chơi bời, nước nôi một hồi, 2 anh em đặt nhau đi WC, đại ca lúc đó mới tỏ vẻ bức mình:

-Anh đã bảo mày kiếm một con thật xấu, sao mày cãi anh.

Khốt phân bua:

- Đại ca ca bình tĩnh. Đại ca cứ ngồi chơi, lát nữa ra đứng dậy về sẽ rõ.

Quả nhiên Khốt ta nói đúng. Gái Khốt dắt đến mặt không xấu, nhưng vừa đứng dậy chào đại ca, thì đại ca ngán ngay khi nhìn gái chân thấp chân cao, tướng đi dật dẹo.

- Vậy lạ ỏn, mày làm vậy là được. Tao bảo mày tán con thật xấu, để mày luyện bỏ cái cục què đi. Mày đi cùng gái này ra đường, gặp thằng nào nó cũng chê ỏng eo, nó chọc ngoáy đủ kiểu. Bao giờ cảm thấy hết què thì đã thành công bài tập thứ nhất của anh.

Bài thứ 2 khi nào tập xong báo anh, anh dạy tiếp

26. Chương 2 - Phần 5

Lại nói về cu Khốt, sau một thời gian cùng gái dật dẹo tung tăng khắp hang cùng phố hẻm, cũng đã mang nhiều cay đắng, ví như khi gặp thằng bạn lâu ngày nó hỏi “ê Khốt, con dẹo của mày dạo này thế nào”, hay khi tham gia pic nic cắm trại cùng anh em tổ xóm, đến môn nhảy bao bố cặp đôi của Khốt lẫn lộn trong bao, làm trò cho bàn dân thiên hạ, thật muôn phần xấu hổ.

Ban đầu Khốt cũng khó chịu lắm, nhưng với tinh thần bất khuất kiên cường, mỗi lần bị trêu chọc thế, cu Khốt lại lẳng lặng lùi ra một góc, tay nắm lại gờ lên cao, miệng lẩm bẩm “tất cả vì sự nghiêm cải tạo giống nòi, tất cả vì sự nghiêm cải tạo nòi giống”. , nhờ đó dần dần Khốt cũng vượt qua. Cho đến ngày Khốt nghe thấy người hỏi “con dẹo của mày...”, Khốt quay qua trả lời tỉnh queo “uh, nó khoẻ đều, chỉ tội mỗi ngày một dẹo thêm”. Đến khi định thần thì Khốt mới nhớ ra, thì ra Khốt đã vượt qua được cục què trong mình rồi, ơ re ca, ơ re ca.

Lòng mừng khắp khởi, Khốt gọi ngay cho đại ca ca, báo tin thắng trận. Vừa nghe Khốt trình bày xong, đại ca phản:

- Vậy là mừng chú vượt qua bài thứ nhất. Thôi để gọi là chúng mừng thành tựu mới, anh em ta vào quán Hai lúa làm vài cốc ấu. (Nói vớ vẩn vài câu tự nhiên được nhậu dài dài)

Vừa bừa mâm thịt chó lên, Khốt cầu cạnh ngay:

- Bài 1 đại ca dạy em quá đỉnh, giờ ra đường em chẳng còn biết què là gì. Đại ca cho em xin tiếp bài hai, cho em mau chóng đạt được ý nguyện.

- Uhm (nuốt miếng dồi chó, ngợm ngợm nếm sữa), khàaaaa một cái cục khoái trá, đại ca tiếp:

Mày cứ..ứ.. (nghen miếng thịt), từ từ. Chuyện đâu còn có đó, thịt chó còn có mắm tôm đây này (tiếp tục ngợm rượu).

Thế mới nói, tình trường gian nan, sự học là quan trọng, chỉ vài lời mà đã khó khăn muôn bề, phải thẳng dõ hơi, bức mình đứng dậy thì coi như mất căn bản. Nhưng Khốt ta là người hiếu học, lại có tinh thần bất khuất cải tạo giống nòi. Nếu vô cùng từ tốn, tiếp tục châm đầy ly rượu cho đại ca.

Sau một hồi sương sương, và cũng sau bao lời khen ngợi, đưa đẩy sư huynh mê nhậu nhẹt rượu chè, thì cuối cùng đại ca cũng phán:

- Bài một anh dạy mày là triết tiêu cục què, đến bài này anh chỉ ày cách triết tiêu cục tức. Mày tập trung vào tán về cho anh một con làm một trong các nghề này cho anh. Một là matxa sau na, hai là bia ôm, ba là cafe đèn mờ.

Nghe đến đây Khốt thất thần.

- Ối ời, đại ca, đại ca bảo em đi với con xấu em chịu, chứ mấy con kia, hàng ngày cả chục thằng sờ sờ mó mó, lúng liếng đưa tình với đủ loại từ anh xích lô, đến cậu bốc xếp. Em chịu thể nào được.

- Éo chịu được cũng phải chịu. Mày nhìn nó lúng liếng với thằng khác mà máu không sôi, nhảy vào lòng thằng khác ngồi mà lòng không động. Thì lúc đó mà mới không còn biết tức tới điều gì nữa. Sau này tán gái thấy nó giở mấy bài đưng đưa cũng không còn run rẩy tay chân mà làm hư hết việc nữa. Hiểu chưa

Nghe cũng có lý. Khốt ta vâng dạ:

- Em xin nghe theo

- Xong, về tập cho thuộc bài 2 đi, khi nào xong báo anh, ta nhậu tiếp, à quên, ta tập bài mới

27. Chương 3 - Phần 5

Lại nói về cu Khốt (truyện này nói về nó mà, không lại nói về nó thì nói về ai giờ). Sau khi nhận được lời vàng của đại ca ca, mặc dù rất phân vân chưa biết đúng hay sai, nhưng một lòng tin tưởng đại ca ca, nên cũng đã tiến hành theo. Từ bữa đó Khốt ta ngày ngày xông pha các quán cafe đèn mờ, sau vài ngày lượn lờ các quán cafe “vui vẻ”, cũng đã “chấm” được 1 em. Do thành thực bài 1 là “không biết que” nên Khốt nhanh chóng lấy được lòng “người đẹp”. Từ đây cũng bắt đầu chặng đường gian nan của bài 2.

Cuộc đời đúng muôn màu muôn vẻ, làm bài 1 đã khó, bài 2 này lại nhiều quyền biến hơn hẳn. Gái cafe mà Khốt “tuyển”, những ngày đầu về với Khốt thật ngoan hiền khó tả, các lời ăn nói dạ thưa quả thật làm thằng Khốt xưa giờ ngu gái, giờ gặp cảnh này thật khó không mềm lòng mà xao xuyến. Trong một thời gian, gái cafe làm cho Khốt cảm giác rằng đây đúng là “một nửa” của mình rồi. Nhưng sự đời có cái khôn của nó, chuyện gì phải đến cũng đã đến. Sau một thời gian “hạnh phúc bên nhau” thì gái cafe đã bộc lộ rõ bản chất. Ngày trước mới biết Khốt, gái còn giữ kẽ, Khốt vào quán gái làm thì chỉ thấy gái bụng bê, tuyệt nhiên không động dẩy đong đưa với ai. Giờ đã quen mặt, thì ngay cả Khốt đang ngồi chồm hổm, rút thuốc liên tục thì gái cũng bê mồm qua ngồi bàn khác. Nhìn cảnh chường mắt, Khốt ta phải lên tiếng, thì gái làm một câu “công việc em nó thế, không làm anh nuôi nổi em không”.

Thật là quá đau lòng, Khốt buồn tình bèn tìm đại ca nhờ khuyên bảo. Nào ngờ tìm cả ngày không gặp được. Qua đến đúng 11h00 ngày 13 tháng 07 năm đó thì Khốt mới thấy đại ca. Lòng mừng khắp khởi, Khốt chạy ngay lại chào đại ca

- Đại ca, đại ca đi đâu cả ngày hôm qua mà em tìm không ra

Lúc này lại gần, Khốt mới để ý, nhìn đại ca hôm nay như thằng vừa bị giật điện thoại, thật chẳng có sức sống. Đại ca thở dài một tiếng rồi nói:

- Anh vừa dính một chuyện bực mình, hôm nay gặp mày chắc chả nhậu nhẹt gì được nữa, thôi anh em ta vào góc cafe giải khát bên kia đường anh nói cho nghe.

Thấy đại ca không được vui. Khốt cũng không dám mang chuyện mình ra hỏi. Lầm lũi theo đại ca vào kêu 2 ly cafe đá, 3 miếng con mèo, rồi nhìn đại ca phả khói. Phải một hồi lâu, chừng nửa miếng thuốc, đại ca mới tâm sự.

- Sống trong cùng tổ xóm, mày cũng đã biết, trước anh ưa làm chuyện bao đồng, nhà ai trong xóm vợ chồng cãi vã, hay con nít trong xóm gây chuyện oánh nhau, anh cũng sẵn tay vào can ngăn. Thấy mình cũng được

việc, mấy bác trên phường đưa anh vào làm dân phòng cho tổ ta. Được danh chính ngôn thuận giúp đỡ mọi người, anh thật sự rất sung sướng trong lòng. Một lòng một dạ quyết đưa tổ ta thành “Khu phố văn hoá”.

Chiều tối hôm kia, có mấy ông bạn phương xa lại xóm chơi, thấy tâm đầu ý hợp nên anh cũng cùng ra làm vài chén, gọi là “tứ hải giai huynh đệ”. Cuộc vui đang lên đến đỉnh thì có con mẹ bên Hội phụ nữ, phụ lão của tổ ta gọi điện đến chốt dân phòng (chỗ bọn anh đang nhậu), và phàn nàn rằng bọn anh làm “mất trật tự công cộng”, rồi lại còn đề nghị anh phải đuổi hết các bạn mới vừa quen của anh. Anh bực mình, nhưng nghĩ không muốn làm lớn chuyện, nên cũng lẳng lặng im, coi như không có gì, cốt cũng để cho cuộc vui của anh em được trọn vẹn.

Ai ngờ con mẹ thù dai từ cái thời anh trêu mẹ là “mẹ già nhiều chuyện, suốt đời ế chồng”, nên mẹ kêu thêm một đám đồng minh trong Hội phụ nữ ra khiển trách, rằng anh không giữ luật, anh có trọng trách mà không chịu làm. Đang trong cơn men, anh mới bực mình sáng ối mẹ một bạt tai. Thế là xong đời anh.

- Sao lại xong đời anh?? Khótf hỏi.

- Thì may thấy đó, tối đó anh bị anh Bia công an phường ta mang vào phường bắt viết bản kiểm điểm, cũng may là anh ý cũng hiểu anh, và cũng biết rõ tính khí nhiều chuyện của mấy mẹ ấy, nên cũng chỉ ghi vào bản kiểm điểm anh tội “mất bình tĩnh”, rồi cho anh ngủ trên phường 1 đêm, cả ngày hôm này thì ngồi viết bản kiểm điểm để anh “tĩnh tâm lại”, giờ mới được về đây này.

- Thật khótf cho đại ca - Đến đây thì Khótf cũng chẳng muốn hỏi han gì chuyện của mình nữa, nhìn tâm trạng đại ca thế này, có hỏi chắc đại ca cũng chẳng lòng dạ nào mà trả lời. Nhưng đột nhiên đại ca ngừng lên hỏi.

- Thế mà tìm anh có việc gì???

Thôi thì đại ca cũng hỏi rồi, đành nói luôn vậy:

- Chẳng giấu gì đại ca, từ hôm đại ca cho em bài 2, em cũng đang cố gắng để làm theo bài tập. Nhưng thật khótf nghĩ quá. Chuyện em giờ nó thế này.....blap.....blap.....

- Ha ha ha ha, khặc khặc - Vừa kể xong chuyện, tưởng đại ca đồng lòng chia sẻ, ai ngờ đại ca phá lên cười sằng sặc. Cười như chưa có chuyện gì xảy ra với ổng.

- Sao anh cười em - Khótf lên tiếng.

- Sao không cười mà được, anh bảo mà kiếm một em để luyện thân, mà không lo luyện lại lo yêu, cái này là tự mà nhận lấy thôi. Nhưng cũng là lỗi của anh, bữa đó quên dặn mà, bản chất của mấy con đó là như vậy, ngàn đời không dịch chuyển. Lắm ông già đầu còn bị bọn nó đong đưa mà bỏ vợ bỏ con. Vậy nên cặp với mấy con này mà phải quán triệt ngay từ đầu, lên nhĩn các việc có thể làm với nó, và các việc không thể làm cho nó. Nhớ sự khác biệt giữa hai chữ “với nó” và “cho nó” nhá.

- Như vậy, có nghĩa khi bắt đầu em phải liệt kê ra là, có thể đi chơi “với” nó, có thể xxx “với” nó..., nhưng không thể dành tình cảm “cho” nó phải không ạ?

- Khôn dần rồi đó. Có phải giờ nhìn nó đong đưa thẳng khác thì mà thấy lòng như lửa đốt không? Nhưng mai mà thử không dành tình cảm “cho” nó nữa xem, có khác gì không.

Dường như đã nhận ra điều gì, mắt Khótf sáng lên, lại tiếp tục vâng vâng dạ dạ rồi rít

- Em hiểu rồi, em hiểu rồi, cảm ơn anh ạ

- uh, mà cố mà tập đi, anh về nhà nghỉ chút đây. Mấy con mẹ kia nó chưa chịu để yên cho anh đâu. Ngày mai còn phải vất vả với mấy mẹ nhiều. Thật chán.

Khótf ngồi im nhìn đại ca lững thững bước dần về cuối phố, cái bóng đại ca liêu diêu giữa con đường khuya vắng tanh không bóng người (khuya rồi mà nào ra đường mà không vắng) , đại ca thật cô độc.

28. Chương 4 - Phần 5

Từ bữa đó, Khốt hàng ngày vẫn ghé quán cafe của gái chơi, nhưng mục đích bay giờ không còn là “được nhìn thấy em, được nghe em cười” nữa. Mà mục tiêu chính là chờ đến 11h00, em nó dọn quán xong, là chỗ thắng gái về nhà trọ của gái trong con hẻm toàn gái. Nơi đây có cuộc vui của Khốt, và là nơi Khốt học những bài “giáo dục giới tính” đầu tiên của đời mình.

Chính vì có mục đích “chính đáng” như thế, nên khi nhìn gái tiếp khách, Khốt lại lẩm nhẩm hát bài “kệ mịa người ta nói”. Sau một thời gian, cảm thấy các bài học giới tính đã đủ dùng, cũng chẳng còn muốn phí thời gian với gái cafe nữa, Khốt lặn.

Chiều nay, cảm giác đã khá “an toàn” để ra đường, Khốt bấm máy gọi đại ca:

- A lô, đại ca, em đây, Khốt đây.
- Ô la, mày đó hả Khốt, bữa nay sài di động nữa ta, sang quá, hehe.
- Thì cũng nhờ đại ca ca, chỉ cho em không lẫn tẩn với gái đó nữa, em tiết kiệm được bao nhiêu là chi phí, nên sắm con noki chuông này cho bằng anh bằng em. Đại ca rảnh không, làm vài ly chơi.

(Phía đầu máy bên kia có tiếng rì rào, dzô dzô)

- Anh đang ngồi nhậu với bác Tường chỗ quá lẩu dê 7 món, mày ra đây ngồi luôn cho vui.
- À, bác Tường tổ trưởng tổ dân phố phải không anh. Đợi em chút, ra liền.

Vợ cái áo, khoác vội không cần ủi (ông nào đi nhậu mà ủi quần áo nhỉ), Khốt phóng con đúp lờ vê a vê e (wave) tào chạy thẳng ra lẩu dê. Vừa đi Khốt vừa hình dung lại về bác tổ trưởng dân phố, bác hơi già (so với tuổi bác), và cũng là người từng trải trong chuyện gái, dân trong xóm thường gọi bác là bác Tè Tường, gọi như vậy vì cái tật của bác ý, cứ làm dăm ba chai là bác y tỏ thái độ coi thường nhà vệ sinh, và ưu ái các bờ tường. Suy nghĩ lan man thế nào, sút chút nữa là Khốt đắm vào bà bán đậu phộng đang lòng vòng ngoài quán, thế là nhận ngay bài học về luật giao thông “thăng điên, mày đui à” (vậy là lỗi này thuộc về ngành y, sao các bác giao thông lại làm nhiệm vụ nhỉ), thôi chuyện nhỏ bỏ qua.

Trong quán khá đông người ăn nhậu (mà hình như lúc nào quán nhậu cũng khá đông thì phải). Lọ mọ mãi Khốt mới tìm ra đại ca và bác Tè Tường.

- Em chào anh, cháu... chào chú.

Bác Tường ngẩng lên, vẻ mặt hơi dỗi:

- Chào anh được rồi mày, tao tuy già, nhưng chưa có vợ, mày gọi chú thì tao còn làm ăn gì nữa.
- Vâng, em chàoanh chú.

Thấy chuyện chào hỏi làm nhàm, đại ca chen vào:

- Thôi, anh hay chú gì mà chẳng xong. Mày ngồi xuống đây, vô trước 3 ly đi cho đúng luật, anh với bác Tường vừa họp tổ dân phố về. Ngộp thở quá nên ra đây tiếp chút “nước”.

Đã hiểu rõ luật ăn nhậu từ khi mới lọt lòng, Khốt làm liền 3 ly cạn đáy.

- Ủ, họp vậy rồi cái vụ trước của anh họ còn lòi ra không, lâu quá rồi chắc quên rồi nhỉ.
- Úi, mày quên đi, chuyện đi chợ bỏ quên cái bóp cả triệu đồng thì mấy mụ ấy quên được, còn cái này mấy mụ ấy phải khắc cốt ghi tâm, để gì mà không lòi. Hối bác Tường này, bác ấy hôm nay cứu anh mãi mới chạy được ra đến đây đây.

Với giọng khề khà của 5 chai Sỉ Gòn đổ dưới chân, bác Tường Tè cất tiếng như Gia Cát Lượng chuyển thế.

- Với cái tình hình này...ợthì chú chưa yên đâu, theo thông tin vĩa hè mà anh nghe được thì chú không được lòng mấy thằng trên quận, chú phải hết sức lưu ý điểm này. Chú cần phải tỉnh táo hơn, tránh đánh trực diện vào quân địch đang rất lớn mạnh. Anh nghĩ, chú phải tận dụng thế mạnh là chú được lòng bà con

trong xóm chú, nên chú cứ nấp kỹ trong xóm liều này. Rồi dùng bình nhanh nhẹn và tinh nhuệ oánh du kích từng tốp nhỏ, vậy may ra mới bảo toàn được.

- Vâng em xin nghe bác, nhưng mà em ức lắm, bác lúc này cũng thấy rồi, con mụ hội phụ nữ mỗi lần đứng dậy phát biểu, là em muốn mửa. Mà mụ ấy bị ngộ luật hay sao ấy. Mở mồm ra là “Theo nguuuuuyên Tắc thì người dân phòng phải.....”, mà cũng theo nguuuuuyên Tắc ấy thì người dân phòng cần.....” nghe nhưc cả đầu.

- Biết vậy, thôi chú ráng nhịn đi, mà khu phố ta đang rất cần danh hiệu “khu phố văn hoá”, chú phải biết hi sinh chứ.

Thở thụt một cái, đại ca cúi đầu nốc một hơi cạn ly bia không chút đá. Châm thêm điếu thuốc thứ ... thứ .. mấy không đếm nổi. Đại ca quay sang nhìn Khốt.

- Nãy giờ lo tiếp chuyện bác Tường, quên hỏi chuyện của mày, tình hình thế nào rồi, mà nhìn mặt mày tươi tỉnh thế này chắc là ra đây khoe thành tích thôi phải không.

Khốt nãy giờ cứ ngẩn ra nghe chuyện của các chú, mặc dù chán ngắt ngây nhưng thấy cha anh nhập tâm quá, nên cũng không dám xen vào. Giờ nghe đại ca hỏi đến, mừng khắp khởi, khoe ngay:

- Vâng, đã xong rồi anh ợ. Em chẳng những ổn định tinh thần, còn tiền luôn gái đẩy lên đường tìm về cha mẹ rồi. hehe. Giờ ra đây một là báo cáo tình hình với đại ca là thế này... blap.... blap.....Sau là xin đại ca bài tiếp theo.

Đại ca rít hơi thuốc, rồi cười nhạt, giọng trên chộc:

- Mày học đến đây rồi, nói đánh đâu thắng đấy thì cũng chưa phải, nhưng cũng đã am hiểu binh pháp tán gái. Mấy đứa sì teen có lẽ không phải đối thủ của mày rồi. Anh còn gì dạy mày nữa.

Mặt khốt hơi thất vọng, trề môi;

- Thế mà đại ca hứa tập xong cho em bài 3, làm em trông ngóng suốt

Thấy Khốt không được hài lòng, đại ca vỗ vai Khốt một cái rõ mạnh, làm Khốt đau điếng:

- Thôi được rồi ông Khốt ạ, mày làm anh cảm động vì tinh thần hiếu học của mày đấy. Thôi anh còn bài này, hơi khó, nhưng nếu làm được mày sẽ là “thiên hạ không đối thủ”.

Nghe lời như mở tấm lòng, nhìn Khốt, nếu ai khéo tưởng tượng có thể thấy được cái đuôi phía sau đang vẫy vẫy .

- vâng, đại ca nói đi ạ, em sẵn giấy bút rồi đây.

- Mày chỉ vẽ vời. Thế này nhé, bài 1 mày luyện được là không còn biết quê, bài 2 mày đã thành công với chiêu thức “không biết tức” (đồng thời còn được “long sàng quyền” nữa chứ - Khốt nghĩ). Bài 3 này là tầng cao nhất trong “bí kíp Cửa gái”, để luyện bài này, mày cần cưa đổ cho anh em này, nhưng anh nói trước, bài này có rủi ro cao, nếu thấy không ổn thì mày phải rút ngay, không được luyện tiếp, rất dễ “tẩu hoả nhập ma, chết không kịp chối”.

Mặt Khốt đang nghếch ra, nuốt lấy từng câu chữ, thấy đại ca nhát gừng lại càng thêm tức ruột:

- Thì đại ca cứ nói ra đi, cứ lòng vòng mãi làm em sốt ruột quá.

- Rồi, rồi. Gái mà mày “phải” tán lần này, rất dễ nhận ra, không ở đâu xa, tối nay mày ra đầu đường Huyền Trân Công Chúa, em nó đang đợi mày ở đấy (năm đó đường này còn hoạt động).

Lần này Khốt càng hoảng hốt hơn trước, mặt mũi xanh ngắt, mãi mới lắp bắp:

- Vậy hoá ra đại ca kêu em đi tánđĩ à. . Đại ca có nói chơi không chứ, loại đó bỏ 100 nghìn là phệt được rồi, tán chi cho cực.

- Anh bảo mày tán cho nó yêu mày, chứ có bảo mày phệt nó đâu. Mấy đứa đó chuyện phang phệt là chuyện cơm ăn áo mặc hàng ngày rồi, bọn nó đâu còn tin ai yêu nó thật lòng nữa. Vậy nên mới nói, mày đi làm sao

cho nó tin tưởng là mày yêu nó thật lòng, thì lúc đó mày có thể làm tất cả gái trên đời này tin rằng mày yêu đương rất chân thành, hiểu chưa.

Mà anh đã nói mày rồi, rất khó, mày không làm được cũng chả sao đâu. Nhưng nếu chỉ tập tữ đây, anh lo là mày chỉ tán được mấy con nhãi ranh thôi, gặp gái từng trải, mày bó tay ngay.

Nghe đến đây thì cái tinh thần bất khuất cải tạo nòi giống của Khốt lại trỗi dậy:

- Đại ca đừng xem thường em, mấy bữa nữa em đưa dĩ về trình diện đại ca. Em xin uống hết chai này, xem như lời cam kết của em.

Nói làm làm, Khốt đứng phắt dậy, đưa chai bia mới khai kê lên miệng tu ực ực. Vì thế Khốt không nhận ra đại ca và bác Tề Tường đang nở nụ cười bí hiểm.

29. Chương 5 - Phần 5 (hết)

Lại nói về Khốt (hầy, nói hoài mệt quá), tối đó, sau khi cùng 2 sư huynh làm đủ 1 kết Sài Gòn, chân phải đá chân trái, vào phòng (trong âm thanh ù ù, vèo vèo, rầm rầm của bà già Khốt chửi vì tội vừa sấn vừa về muộn). Nhưng lúc này Khốt không có tâm trí để tâm mấy chuyện vặt đó (với lại có nghe được tiếng nào ra tiếng nào đâu). Trong đầu Khốt suy nghĩ miên man, nên tiếp tục hay thôi, nên phần đầu vì giống nòi hay dừng, “to be or not to be” (câu này chả ăn nhập gì, thấy hay hay nên Khốt nghĩ đến trong lúc sấn thôi). Nghĩ lung tung một hồi, thêm bia nó hành xác, đầu Khốt nhức như búa bổ, Khốt không nghĩ gì được nữa. Vật vã hồi lâu sau Khốt mới ngủ được..z.z.z.....

Tỉnh giấc lúc 10h sáng, Khốt giật mình nhìn đồng hồ “bỏ mịa rồi, trễ giờ học mất”..... Khốt lồm cồm bò dậy, nhảy vào nhà vệ sinh, tấp nước lên mặt cho tỉnh, rồi đi ra kiểm cái áo hôm qua đang bận khoác lên lại (và tất nhiên, đánh răng là một công việc vô cùng tốt thời gian). Nhảy xuống nhà với tư thế của một thằng nhếch nhác, áo đầy mùi lầu dề, miệng chát chát. Nhưng xuống được đến cửa, Khốt nghĩ lại “tại sao phải đi học nhỉ, lên trường cũng chỉ ngồi đánh bài hoặc tán phét, chả được việc gì, cùng lắm mất thêm 1 buổi nữa, mỗi môn được nghỉ 20% số tiết cơ mà, rồi, thì nghỉ vậy”. Lại quay lại với quy trình ngược lại, cởi đồ ra, và leo lên giường (tất nhiên vẫn chưa đánh răng).

Giờ Khốt mới nhớ lại được những gì hôm qua trong lúc kích động đã mạnh tay tự hứa “em sẽ đưadĩ về trình diện đại ca”. Lúc đó nói mạnh vậy thôi, thực ra giờ Khốt vẫn chưa biết làm gì để tiếp cận. Nhưng lỡ rồi, phải theo thôi. Khốt lên kế hoạch, tối nay Khốt sẽ ra Huyền Trân Công Chúa, rồi chọn một em trông hiền hiền một chút.....rồi.....rồi.....làm sao nữa đây trời.

Nghĩ hoài mà không thể biết cách nào để làm quen một em dĩ, Khốt chán nản lội xuống bếp, pha gói mì, có thực mới vực được đạo

Đúng thật no bụng thì mới nghĩ ngợi tính toán nổi. Khốt nhận ra Khốt đang suy nghĩ theo lối mòn định sẵn, nên không nghĩ ra được là phải rồi. Tại sao Khốt lại phải tìm cách tiếp cận hàng khi hàng đang “làm việc”, sao Khốt không tìm cách tiếp cận vào thời gian hàng đang “nghỉ dưỡng”. Vậy thì đơn giản hơn nhiều. Nhưng giờ việc đầu tiên là phải đi “lựa hàng” đã.

Tối đó, Khốt huỷ tất cả các cuộc rủ rê cafe, bida của đám bạn. Một mình mộtxe, Khốt lên đường lựa hàng. Vòng qua Hai Bà Trưng, rồi quẹo phải xuống Nguyễn Thị Minh Khai, đoạn này Khốt đã thấy hàng “trung” lác đác ngoài đường rồi. Nhưng nổi tiếng hơn, chất lượng hơn thì phải vào đúng điểm “đất lành chim đậu”, Quẹo trái vào Huyền Trân Công Chúa, mở ra trước mắt Khốt là khu cảnh thật huyền ảo, nhộn nhịp mà trong yên lặng của kính thưa các loại hàng, và cả người “mua” hàng. Uhm xem nào, hàng này sao mà ngắn thể, loại, tiếp hàng này.....dài quá, loại.....hàng này....được nhưng nhìn mặt dữ quá, loại luôn. Chạy gần ra đến đường Nguyễn Du rồi mà Khốt vẫn chưa ưng ý được món nào. Đang tính quay đầu thì Khốt phát hiện, một hàng tóc vàng hoe, quần áo không hẳn thiếu vải lắm, mặt khá xinh, dáng tương đối chuẩn, nhưng quan trọng hơn, cô em này là cô duy nhất ngậm một miếng thuốc trên con đường này, cá tính, được, duyệt.

Mãi lo chăm chú xét duyệt hàng, Khốt không để ý mình đã đến quá gần và bộc lộ như một người tìm hàng thứ thiệt (Khốt tìm để bán, không phải để mua), hàng của Khốt cất tiếng ồm ồm

- Dòm dẫm vậy anh trai, đi không.

Tự nhiên bị hỏi bất ngờ, luống cuống thế nào Khốt lại trả lời:

- Ơ ơ... Không, cảm ơn. Tôi chỉ coi thôi.

Vừa nói xong biết mình hớ, Khốt phóng xe chạy thẳng, bỏ lại đằng sau một tràng chửi rủa của hàng:

- Bớ thằng điên, con này chưa mở hàng nhá, đừng để con này nhìn thấy lần nữa nhá

##!

.....

Hoảng hồn, hết vía, Khốt chạy một mạch về nhà. Không dám lảng vảng đấy nữa. Thôi đành để bữa sao cho “em nó” quên mặt rồi tiến hành thăm dò tiếp.

Mấy hôm sau, bạn bè Khốt không thể rủ Khốt đi đâu chơi được, gọi cho Khốt thì Khốt toàn nói “bận nhiều việc quan trọng”. Ai biết rằng, Khốt dành mấy ngày trời để quan sát lịch làm việc của hàng. Cuối cùng thời trời không phụ lòng người, ý nhằm, hàng không phụ lòng Khốt mới đúng, Khốt đã tìm ra được chỗ của hàng đang thuê trọ, mà cũng chẳng đâu xa, cũng nằm trong khu nhà trọ của gái cafe ngày trước. May là ca làm việc ca làm việc của 2 “em” khác nhau, không thì có cho thêm tiền Khốt cũng chẳng dám quay lại khu vực này.

Đã biết được lịch làm việc, đã biết được địa chỉ tạm trú của hàng, nhưng mãi Khốt vẫn chưa tìm được cơ hội nào để tiếp cận. Hàng ngày gần đến giờ đi làm của hàng, Khốt chỉ biết đứng đầu ngõ, giả vờ làm xe ôm, để tìm cơ hội.

Hôm nay là ngày thứ 7 Khốt giả làm xe ôm rồi. Hết hôm nay mà không tiếp cận được chắc phải chuyển hướng quá. Khốt đang đứng đó, chiêm một điệu con Mèo, nghĩ ngợi vớ vẩn. Đột nhiên, phía sau có giọng con gái khều lên:

- Anh trai, cho xin tí lửa.

Khốt quay qua, chút nữa bật ngửa, hàng “của” Khốt đang đứng đó, tay cầm điều thuốc, và dĩ nhiên là đang không có lửa

Từ ngày hôm đó, Khốt chính thức làm xế chuyên chở “hàng” đi làm. Buổi tối, đúng 9h, Khốt có mặt tại nhà trọ đón hàng ra HTCC. Đổ hàng xuống bến, Khốt ra ngồi tán phét với các “đồng nghiệp”, đợi khi nào có khách thì hàng lại réo “ê Khốt” là lại lật đặt đập xe (xe Trung Hoa mà, lúc mới mua thì bấm để máy được, giờ chỉ còn đập thôi).

Cuộc sống cứ thế tiếp diễn, mà Khốt không cách nào nâng cao được vị trí của Khốt. Hàng của Khốt là hàng lạnh, cực lạnh, tiền bạc xòng phảng, đi trên đường không nói chuyện, nói chung có phong cách làm việc rất... “công nghiệp”. Làm cho Khốt tìm mọi cách làm thân mà không hiệu quả.

Đến một ngày, Khốt đến đón hàng như thường lệ, đến cửa phòng trọ Khốt gõ cửa:

- Cô ơi, tôi đến rồi đây.

Không nghe tiếng “đợi chút” như thường lệ, phía trong hàng vọng ra tiếng hơi yếu ớt:

- Bữa nay tôi không đi làm, anh về đi.

Cảm thấy có chuyện gì đó không ổn lắm, Khốt hỏi:

- Cô bệnh à, có sao không, cô ăn gì chưa, để tôi đi mua cho.

- Không có gì đâu, anh về đi.

- Thì cô cũng cho tôi vào xem cô có sao không đã.

Giọng hàng bực tức:

- Tôi đã bảo anh về mà, tôi không sao.

Biết tính của hàng nóng, Khốt đành quay xe về. Vòng ra đến đầu hẻm, Khốt gặp “đồng nghiệp” của hàng, hình như đang mua đồ ăn về cho hàng thì phải, Khốt liền chặn lại hỏi:

- Chuyện gì vậy??

Cô này không phải khó gần như hàng của Khốt, nên đôi lần Khốt cũng đã tiếp chuyện rồi.

- Anh không biết à, thằng Nam béo nó oánh đó.

Nam béo là tên côn đồ khét tiếng của khu gái này, tất cả hàng ở đây đều thuộc quyền quản lý của hắn. Hắn kiểm soát luôn việc làm ăn của các cô, mỗi lần đi khách về hắn lấy 40% và hắn gọi đó là tiền công “bảo vệ”. Lần đầu chở hàng đi làm Khốt cũng phải ra mắt hắn, nhưng lúc đó Khốt nhớ cũng chỉ chào hỏi qua loa thôi, và cũng thất lạc là hắn không hạnh hoẹ gì Khốt nhiều.

- Thằng Nam béo nó nói cô ấy thay người của hắn chuyên chở cũng được, nhưng cô ấy phải trả “phí” thay cho anh. Mấy hôm nay không biết ở nhà có chuyện gì, cô ấy gửi hết tiền về cho nhà rồi, tiền đi khách thì hắn cho nợ, nhưng tiền phí chuyên chở hắn đòi, hắn nói cô ấy không trả thì anh phải trả. Cô ấy trước giờ không cho anh biết điều này, nên giờ cũng đề nghị hắn cho nợ phần đó. Hắn làm sao mà chịu, hắn nói cô ấy gọi anh, cô ấy không gọi. Nên vậy đây.

Ra là vậy, vậy là sự vô ý của Khốt đã vô tình làm ảnh hưởng đến hàng. Không đợi nói thêm với cô bạn nữa, Khốt quay lại nhà trọ:

- Cô ơi, cô mở cửa đi, việc gì của tôi thì để tôi lo, sao cô lại gánh cho tôi làm gì.

Cửa mở, hàng đi ra, bên mặt trái sưng húp (cái này chắc chắn là 1 đấm khá mạnh đây), nhìn hàng, Khốt hình dung cánh tay của tên du côn, một bên hình con rắn lượn quanh cây thập giá, một bên chỉ 3 chữ “hạn đàn bà”. Khốt từng nghĩ “có lẽ thằng này bị gái hành nát lăm đây ”.

Hàng cất giọng ồm ồm nói với cô bạn đồng nghiệp:

- Đ m. mày nói với nó làm c... gì chứ.

- uhm... tao ..lỡ.

Từ trước, Khốt chỉ nghĩ đây là bài tập, nhưng vì cái bài tập chết tiệt đó mà Khốt làm cô bị đánh (mà hàng bị đánh hình như là chuyện thường ngày), nhưng như vậy là không được. Khốt là thằng đàn ông, thằng đàn ông thì không hèn nhát, phải ra nói chuyện phải quấy với Nam béo mới được.

- Cô đi với tôi, qua chỗ nó, chuyện gì của tôi thì để tôi lo, tôi là đàn ông, không để cô phải lo cho tôi.

Vùng vằng một hồi thì Khốt cũng lỏi được hàng qua nhà tên du côn. Làm “quản lý” nhưng hắn không phải vất vả lắm, tất cả mọi hoạt động của các hàng đều được đàn em hắn coi sóc kỹ lưỡng, hầu hết kiêm luôn nhiệm vụ chuyên chở hàng. Nên giờ này hắn chỉ nằm phõn trên vông, đu đưa xem phim Hàn Quốc, nhưng cứ đến đoạn mùi thì hắn tắt, rồi tự khóc một mình. Tối nay cũng vậy, hắn vừa lờ xem một đoạn mùi, đang trong cơn rung động thì Khốt đến (xui rồi)

- Anh Nam, tôi qua đây muốn hỏi sao anh đánh khách của tôi . Việc của tôi anh nên tìm tôi mới phải

Ọ, bữa nay thằng Khốt bị chập rồi, chiều nay nó cũng chỉ uống mỗi lynước mía chứ mấy, đâu bia rượu gì đâu, sao gan thế. Cái sự can đảm của Khốt, cùng với cái sự mùi của phim Hàn, kết quả là Khốt nhận ngay một đấm vào mặt trái (giờ mới rõ, thằng du côn này thuận tay trái, hix, muộn rồi). Vừa lồm cồm bò dậy, Khốt nhận ngay thêm 1 đạp, văng thẳng vào con đúp lơ vè a vè e của Khốt. Cả người cả xe cứ vậy ngã nhào xuống đường. Nằm dưới đất, đau tê tái, nhưng Khốt vẫn nhận thấy 2 cô gái đang níu Nam béo lại, và hắn dừng lại không phải vì sức mạnh của 2 em hàng, mà vì hắn thấy ...đủ rồi.

- M..mày, bữa nay bố mày đang khó ở, mày lại lớn gan đến đây yêu sách à. Mấy đứa như mày tao muốn đánh lúc nào thì tao đánh, làm gì tao nào.

Mặc dù toàn thân tê tái, tay chân cứ run lẩy bẩy, nhưng Khốt vẫn gượng đứng dậy.

- Tôi chỉ qua đây nói rõ, tiền của tôi thì tôi trả, không phải chuyện của cô ấy, anh không được làm khó cô ấy.

Thằng Nam lại sấn tới. Lần này Khốt đã chuẩn bị trước, đưa tay lên che mặt trái, đồng thời với động tác thụt lùi và co mình lại. Nhưng Khốt hơi nhầm, với thằng du côn lâu năm kinh nghiệm đấm đá, Nam béo sử dụng tay trái như tay mặt, hai tay như...nhau. Nên Khốt lãnh thêm một đấm bên mặt phải.

- Đ..M mày già mồm hả. Biết phải trả tiền thì cứ đưa tiền đây, lớn tiếng với tao hả. hả...hả.

Mỗi tiếng hả của Nam béo là một đấm hoặc một đạp. Đòn liên hoàn này làm Khốt nằm duỗi thẳng người trên đường. Giờ thì Khốt chỉ còn nghe được tiếng la chí choé của mấy em hàng, và tiếng ào xào của dân xung quanh “thôi thôi, mày muốn đánh nó chết hả, nó chết rồi công an đến rách việc lắm, tha nó đi”.

.....

Khốt cũng không hiểu sao nó nằm đây, trong phòng trọ của hàng, mở mắt ra thấy hàng đang ngồi đó, nhìn Khốt và...khóc. Lần đầu tiên Khốt thấy hàng khóc, cái vẻ mặt lý lợm hàng ngày không còn, nhìn hàng giờ chỉ như con ghé lạc mẹ, tự nhiên Khốt thấy....Khốt thấy.....bỏ mịa rồi, sao lại thế chứ, Khốt chỉ muốn giả yêu hàng thôi, sao lòng Khốt giờ nó.....nó.....

Tự nhiên, không hiểu sao Khốt ngồi dậy, vòng tay.....ôm em hàng vào lòng. Giờ thì chính Khốt cũng đang khóc. Nó thương em hàng thật.....không phải tập, mà thật. Em hàng cũng ôm nó, càng khóc to hơn.....lâu lắm rồi em hàng mới nhiều tình cảm vậy, không biết là gì, nhưng lâu.....lâu rồi.....

Mấy hôm sau, thấy người hết đau nhức, Khốt chạy qua chỗ hàng. Lúc này chỉ thấy cô bạn hàng đang ở đây:

- Em “hàng” đâu rồi cô??

- Nó đi rồi, chuyển chỗ khác rồi, nó nói không cho anh biết, nó biết tiếp tục gặp anh sẽ rắc rối cả hai, nó còn nói nó sẽ kiếm việc khác làm, làm nghề này tui nhục quá anh ơi. Nhưng làm gì nổi chứ, bọn em đổi nghề mấy lần rồi, cuối cùng cũng về lại với nghề này thôi. Chán quá.

.....

Từ ngày không được gặp em hàng, Khốt như thằng mất hồn, chẳng làm ăn gì ra hồn được, về nhà thì tương cả dôi giếp lào lên giường, làm bà già Khốt được một phen la mắng, lên trường thì bài không đánh, chuyện không tám, học không tập trung (cái này thì xưa giờ vẫn thế rồi, nhưng giờ nặng hơn). Lắm lúc Khốt nghĩ “mịa, có mỗi con hàng lặn mất mà làm như vàng bạc gì quý lắm ấy”, nhưng bản thân một hồi Khốt lại thất thiếu mất điều gì đó, điều gì mơ hồ, một cái gì Không định nghĩa được, nó làm Khốt khó chịu. Sau gần 1 tháng làm thằng dở hơi, Khốt quyết định phải gặp đại ca để hỏi xem “chuyện gì đang xảy ra với Khốt”. Quả là quyết định đúng đắn, nhưng thời điểm có lẽ không được hợp lý lắm, 12h khuya, Khốt mặc mỗi cái quần đùi, xỏ đôi lười, lên đường qua nhà đại ca.

Nhà đại ca cũng chỉ cách nhà Khốt vài căn, đại ca lại sống một mình (hên xui, có lúc 2 mình). Khốt đập cửa:

- Đại ca uiiiiiiiiiii, đại ca. Đại caaaaaaaa.

Sau cửa đại ca lên tiếng:

- Tao còn thức, mày nhỏ tiếng giúp đi, hàng xóm họ đổ cả ra đường chửi bây giờ.

Cánh cửa sắt được kéo nhẹ nhẹ ra, nhưng vẫn kêu cọt két (lão này lười gớm thật, không chịu châm chút mỡ là hết rồi).

- Muốn giề. giờ này chạy qua anh chắc phải chuyện gần chết người hử??

Cũng sắp chết rồi đây đại ca ơi.

Nhìn mặt Khốt, đại ca hiểu ngay thằng này điên tình rồi, liền dịu giọng.

- Thôi, ngồi xuống đi, kể anh nghe coi. Thuốc không

- Dạ, cho em xin điều

Ngậm điều con Mèo, Khốt bắt đầu trình bày lòng vòng, từ chuyện sẵn em hàng, đến vụ thằng Nam béo nó oánh

-Rồi nó quay qua móc một đòn tay trái, em lạng qua né.....nhưng không được, nó lại đập em, em lại đỡ.....nhưng không được.....blap....blap..... rồi em hàng đi đâu mất tiêu. Giờ thì em thấy...nhớ nó, đại ca thấy em khùng không, em đang nhớ một emđi.

Châm thêm điều thuốc nữa, đại ca có im lặng, không phải này giờ đại ca không hiểu nó, đại ca đã lắng nghe nó rất kỹ. Cả hai im lặng đếnvài giây. Bất ngờ đại ca hỏi Khốt:

- Vậy là mày làm được rồi hả.

- Vâng làm rồi

- Vậy là em hàng “yêu” mày hả?

- Vâng, yêu rồi, em nghĩ thế.

Đại ca lại im lặng thêm vài giây. Rồi bất ngờ vỗ vai Khốt một cái rõ đau:

- Đ .m mày hay quá. Vậy cũng làm được hả, hôm bữa anh nói chơi thôi mà.....

Giờ đến Khốt im lặng....vài giây.

- Vậyvậy đại ca.....

- Chính xác, anh nói vậy thôi chứ anh.....chưa làm được

Ac ac, giờ thằng Khốt muốn xỉu. Mặt nó méo xệch. Nó biết nói gì nữa.

- Nhưng vậy là mày quá giỏi rồi đó Khốt. - Đại ca vực nó dậy.

- Thôi, đại ca chọc em hoài. Dẫu sao không muốn thì cũng làm rồi. Giờ em như thằng dở hơi, lại chẳng dám tâm sự với thằng bạn nào, chẳng lẽ lại nói “tao đang tương tư một em...đi”, nói vậy chắc chắn sẽ nhận được đúng một chữ thôi “khùng”.

- Mày không khùng đâu, tình cảm là thứ không kiểm soát được, tình cảm mày đang có là thật, chỉ tội cái là tình đầu của mày lại dành ột em hàng thôi.

- Nhưng thật sự em không hiểu, tại sao em lại có tình cảm với em hàng chứ, như bài 2 đại ca nói, em đã xác định rõ việc gì có thể làm với em hàng và không làm cho em hàng. Vì sao em vẫn “dính” chứ.

- Bởi vì bài này và bài trước, mục đích làm việc khác nhau, bài này mày muốn chứng tỏ là mày yêu em hàng, cho dù mày nghĩ là chỉ giả bộ thôi, nhưng khi càng cố sức để chứng tỏ mình thật lòng, thì càng ngày mày càng thật lòng. Đó là cái nguy hiểm mà anh đã nói mày nghe. Nhưng việc này là không thể tránh khỏi. Đối với những người không tin vào tình cảm như em hàng, thì bất cứ tình cảm giả tạo nào cũng bị nhận ra, nó có cái mùi đặc trưng mà người thiếu tình cảm càng nhiều thì càng ngửi ra tốt. Giống như thằng điếc thì nhìn rõ, còn thằng mù thì thính tai vậy. Bởi vậy, muốn em hàng tin mày có tình cảm chân thành thì chỉ còn cách dùng tình cảm chân thành thôi.

Đã hiểu, Khốt lặng im, giờ nhìn nó già khụ, cách nó cầm điều thuốc cũng khác, không phải như kiểu mấy tên nhóc ngông nghênh phả khói phì phèo, nó đưa thuốc chậm chậm lên miệng, hít một hơi, rồi để khói tự bay ra theo hơi thở chậm chậm của nó...

- Vậy hoá ra em yêu thật à?

- Ừ, mày yêu thật.

- Vậy em phải đi tìm em hàng về à?

- Mày điên à. Em hàng nó còn biết hai đứa mày còn gặp nhau là còn rắc rối, là cùng kéo cả hai chết đuối, mày lại không nghĩ được vậy sao.

- Nhưng em cứ thế này sao em sống. Hàng ngày em chẳng thiết làm việc gì cả, cứ thế này mãi sao được.

- Được, cái cảnh đó không mãi mãi đâu, một thời gian sau sẽ hết thôi. Nhưng nó như một vết sẹo, không đau, nhưng vẫn nhìn thấy. Vết sẹo đó sẽ đi cùng mày, sẽ chỉ đường ày biết đâu mới là tình cảm chân thành, đâu là giả dối.

Khốt ngồi im lặng, nó đang suy nghĩ. Đại ca để nó nghĩ, để nó thấm. Cả hai như 2 cái ống khói nhỏ, nhỏ khói chấm chỉ. Một lúc lâu sau, Khốt nhìn đại ca nói:

- Em thấy thương em hàng quá đại ca ạ, rồi cuộc đời sẽ còn làm gì em nữa chứ.

- Nói thật với mày, lần đầu tiên anh nghe thấy có một em hàng như vậy đấy. Một em đã biết.....suy nghĩ. Nó biết không ở cạnh mày được, nó đi. Với cách suy nghĩ như thế, cuộc đời cũng không bạc đãi em nó lắm đâu. Có lẽ ít nhất em hàng cũng vượt lên làm.....má mì.

Đại ca làm thằng Khốt phì cười, làm gì chứ làm “má mì” thì cũng có khác gì đâu chứ. Nhưng nó tin là em hàng sẽ sống tốt hơn.

- Thôi em về đây - mặt Khốt có tỉnh táo hơn - Em cảm ơn các bài tập của đại ca, ban đầu em chỉ muốn tập để kiếm được một em xinh tươi thôi, nhưng giờ em nghĩ em nên tìm một tình cảm thật, giờ thì em nghĩ em đã biết tìm nó thế nào rồi. Cảm ơn anh nhiều.

Đại ca nhe răng cười.

- Thôi ông Khốt, về ngủ đi.

Tối đó Khốt ngủ ngon, không vật vã nữa, nó đã biết yêu, cho dù là yêu một em đi. Đại ca cũng ngủ ngon, đại ca vui vì giúp được một thằng nhóc hiểu được tình yêu là gì. Sau này tòa án sẽ giảm được một cái đơn ly dị, sau này ít nhất một đứa nhỏ sẽ có đầy đủ cha mẹ bên nó.....

End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dung-dua-voi-gai-ngoon>